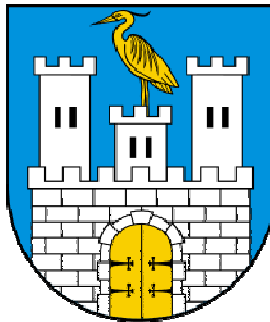

MIASTO CZAPLINEK

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
dla potrzeb miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
miasta Czaplinek – część 2

Opracowanie:

dr inż. Jarosław Osiadacz

INNOVA
Właściciel
Dr inż. Jarosław Osiadacz

■ Czaplinek ■ Wrocław ■

maj 2024

INNOVA Jarosław Osiadacz
Na Polance 12D/5
51-109 Wrocław
tel./fax. (071) 789 36 66
e-mail jaroslaw.osiadacz@innovaconsulting.pl

Spis treści:

1. Podstawa prawna opracowania prognozy	3
2. Cel i zakres prognozy	3
3. Metody opracowania i materiały źródłowe	4
4. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska na obszarze objętym projektem planu	6
4.1. Charakterystyka środowiska przyrodniczego	6
4.1.1. Położenie fizyczno - geograficzne	6
4.1.2. Budowa geologiczna i geomorfologia terenu.....	8
4.1.3. Warunki klimatyczne	10
4.1.4. Hydrografia i warunki hydrogeologiczne.....	11
4.1.5. Zagrożenie powodziowe.....	13
4.1.6. Warunki glebowe, szata roślinna i świat zwierzęcy.....	13
4.1.7. Zasoby krajobrazowe i kulturowe oraz obszary chronione	14
4.2. Stan i funkcjonowanie środowiska przyrodniczego	25
4.2.1. Powietrze atmosferyczne	25
4.2.2. Hałas	31
4.2.3. Jakość wód	32
4.2.4. Pole elektromagnetyczne.....	34
4.3. Charakterystyka zagospodarowania terenu.....	35
4.4. Uwarunkowania ekofizjograficzne	47
4.5. Odporność środowiska na degradację	48
4.6. Ocena zdolności środowiska do regeneracji	50
5. Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	51
6. Analiza i ocena wpływu rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych na środowisko	57
6.1. Analiza pod kątem zgodności projektu planu z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi	57
6.2. Analiza pod kątem wpływu ustaleń planu na elementy środowiska oraz obszary Natura 2000 we wzajemnym powiązaniu	58
7. Przewidywane metody analizy skutków realizacji ustaleń projektu planu	68
8.1. Prognoza skutków wpływu ustaleń projektu planu na środowisko przyrodnicze.....	69
8.2. Możliwe oddziaływanie poza granicami planu i oddziaływanie transgraniczne.....	70
9. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym	71
10. Możliwości wprowadzenia rozwiązań alternatywnych bądź eliminujących i ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko realizacji ustaleń projektu planu.....	77
11. Streszczenie w języku niespecjalistycznym	78
Załącznik.....	79

1. Podstawa prawna opracowania prognozy

Podstawą prawną opracowania prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są następujące akty prawne:

- *Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r., poz. 1094 – tekst jednolity z późn. zm.),*
- *Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. 2023 r., poz. 977 - tekst jednolity z późn. zm.).*

Projekt zmiany miejscowego planu, dla potrzeb którego sporządzana jest niniejsza prognoza opracowany został w oparciu o uchwałę nr XXXIII/306/21 Rady Miejskiej w Czaplunku z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Czaplunek.

W prognozie uwzględniono uwagi Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie, pisma: (1) WOPN-OS.610.130.2022.KM i (2) WOPN.410.114.2022.KM z dnia 21 lipca 2022 r.

2. Cel i zakres prognozy

Prognoza oddziaływania na środowisko ma na celu uwzględnienie uwarunkowań istniejącego stanu środowiska przyrodniczego wraz z określeniem skutków oddziaływania na środowisko przyrodnicze i kulturowe związanych z realizacją ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Zakres merytoryczny prognozy określa art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2023 poz. 1094 - tekst jednolity z późn. zm.)*. Zgodnie z ww. ustawą prognoza powinna:

- zawierać informacje o zawartości, głównych celach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- zawierać informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- określać propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektu planu i częstotliwości jej przeprowadzania,
- określać, analizować i oceniać istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu, określać, analizować i oceniać stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- określać, analizować i oceniać istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody*,
- określać, analizować i oceniać przewidywane znaczące oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru

Natura 2000 oraz na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy,

- przedstawiać rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w planie, mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko,
- zawierać informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.

Prognoza oddziaływania na środowiska winna również zawierać w części końcowej streszczenie w języku niespecjalistycznym.

Na podstawie Art. 74a ust. 2 oraz Art. 51. Ust. 2 pkt 1f, prognoza powinna zawierać - w postaci załącznika - oświadczenie autora o spełnieniu wymagań w zakresie posiadanego wykształcenia i doświadczenia.

3. Metody opracowania i materiały źródłowe

Na etapie sporządzania niniejszego dokumentu wykorzystano następujące materiały źródłowe:

- Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Czaplinek..
- Opracowanie ekofizjograficzne dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Czaplinek, INNOVA Jarosław Osiadacz, 2020-22
- Materiały planistyczne dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Czaplinek. INNOVA Jarosław Osiadacz, 2020-22
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Czaplinek, uchwała Nr XLIII/394/22 z dnia 24 lutego 2022 r.
- Stan środowiska w województwie zachodniopomorskim. Raport 2020, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Szczecinie, 2020.
- Raport z oceny stanu jednolitych części wód podziemnych w dorzeczach – stan na rok 2019, Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy.
- Plan działań ochronnych dla Obszaru Specjalnej Ochrony Natura 2000 „Ostoja Drawska” (PLB320019), Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 24 czerwca 2014 r. (Dz. Urz. Woj. Zach. Z 2014 r., poz. 2674, zmienione w roku 2015, poz.5420, zm. 2017 r., poz 2591);
- Ustalenia dla Drawskiego Parku Krajobrazowego, zawarte w Uchwale nr XXXVII/499/14 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 24 czerwca 2014 r., (Dz.Urz. Woj. Zach. Z 2014 r., poz. 2919);
- Ustalenia dla Obszar Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Drawskie”, zawarte w Uchwale Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego Nr XXXII/375/09 z dnia 15 września 2009 (Dz. Urz. Woj. Zach. Z 2014 r., poz 1637, ze zm.);
- Raport z inwentaryzacji przyrodniczej szaty roślinnej oraz fauny działki nr 533/3, obręb 03 Czaplinek, przy ul. Komunalnej w Czaplinku na potrzeby projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Czaplinek, Autor: mgr inż. ochr. Środowiska Urszula Arciuszkiewicz-Rachuta, Eko-Plan, Szczecin,

sierpień 2023 r.

- Mapa hydrograficzna 1:50 000,
- Mapa sozologiczna 1: 50 000,
- Usługi sieciowe WMS Państwowego Instytutu Geologicznego,
- Usługi sieciowe WMS Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska.
- Wizję lokalną i dokumentację fotograficzną.

Prognozę sporządzono przy zastosowaniu metod opisowych dotyczących charakterystyki poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego poddanych oddziaływaniu. Niniejszy dokument został wykonany w oparciu o dostępne materiały tematyczne Urzędu Miasta Czaplinek oraz dokumenty specjalistyczne i akty prawne z domeny publicznej. Na podstawie zebranych informacji oceniono potencjalne zagrożenie środowiska związane z realizacją ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wskazano ewentualne negatywne i niepożądane konsekwencje z tego wynikające oraz zaproponowano sposoby i metody ich minimalizowania.

Przewidywane oddziaływanie na środowisko ustaleń projektu planu określono według takich kryteriów, jak:

- charakterem zmian (bardzo korzystne, korzystne, niekorzystne, niepożądane, bez znaczenia),
- intensywności przekształceń (nieistotne, nieznaczne, zauważalne, duże, zupełne),
- bezpośredniości oddziaływania (bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane),
- okresu trwania oddziaływania (długoterminowe, średnioterminowe, krótkoterminowe),
- częstotliwości oddziaływanie (stałe, okresowe, epizodyczne),
- zasięgu oddziaływania (miejscowe, lokalne, ponadlokalne, regionalne, ponadregionalne),
- trwałości przekształceń (nieodwracalne, częściowo odwracalne, odwracalne, możliwe do rewaloryzacji).

Zmiany zostały oparte o wnioski właścicieli przedmiotowych nieruchomości i są zgodne z zapisami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Czaplinek.

Załącznikiem do tekstu Prognozy jest mapa w skali planu (1:1000).

Zgodnie z Art. 52. ust 1. Ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (*Dz. U. 2023 poz. 1094 - tekst jednolity z późn. zm.*), informacje zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko, są opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu oraz etapu przyjęcia tego dokumentu w procesie opracowywania projektów dokumentów powiązanych z tym dokumentem.

Zgodnie z Art. 52 ust.2. ustawy j.w. - w prognozie oddziaływania na środowisko uwzględnia się informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych, przyjętych już, dokumentów powiązanych z projektem dokumentu będącego przedmiotem postępowania.

Zgodnie z procedurą zawartą w *ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, na mocy art. 53,

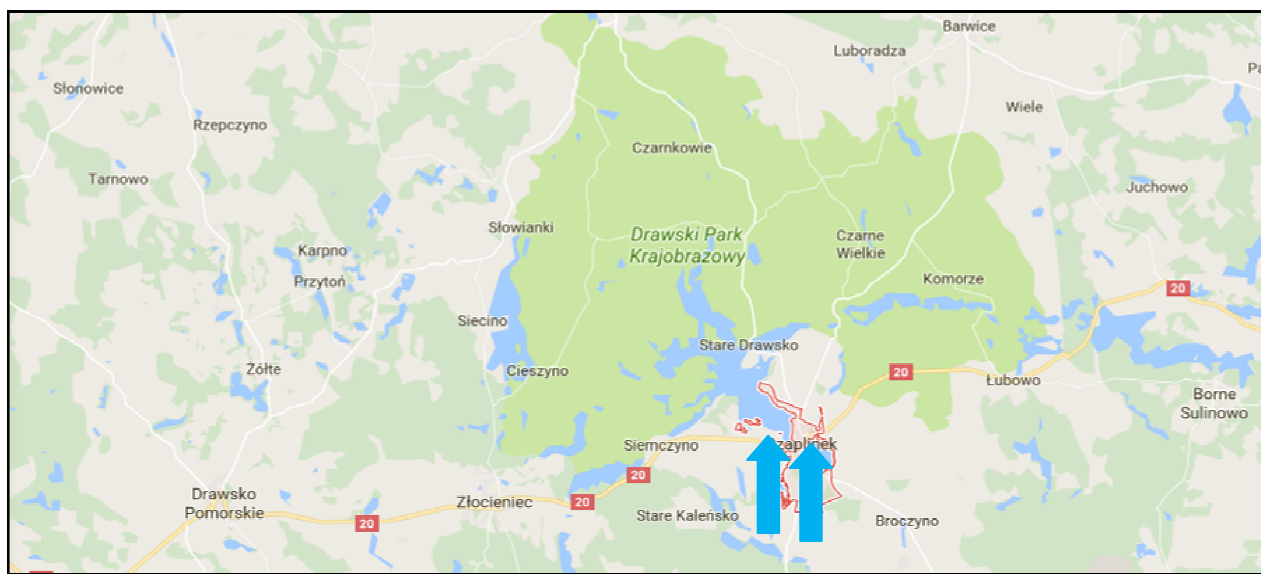
dział IV, rozdz. 2, otrzymano uzgodnienie zakresu i stopnia szczegółowości przygotowywanej prognozy oddziaływania na środowisko z właściwym Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym.

4. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska na obszarze objętym projektem planu

4.1. Charakterystyka środowiska przyrodniczego

4.1.1. Położenie fizyczno - geograficzne

Tereny objęte opracowaniem zlokalizowane są w granicach administracyjnych miasta Czaplinek, znajdującym się w północno-wschodniej części powiatu drawskiego, który z kolei leży w środkowej części województwa zachodniopomorskiego. Czaplinek leży na Pojezierzu Drawskim, między jeziorami Drawsko a Czaplino, na skrzyżowaniu drogi krajowej nr 20 z drogami wojewódzkimi nr 163, nr 171 i nr 177, w odległości ok. 125 km od Szczecina, 95 km od Koszalina, 65 km od Piły.

Rysunek 1. Tereny objęte opracowaniem planu.

Obszar opracowania obejmował dwa tereny:

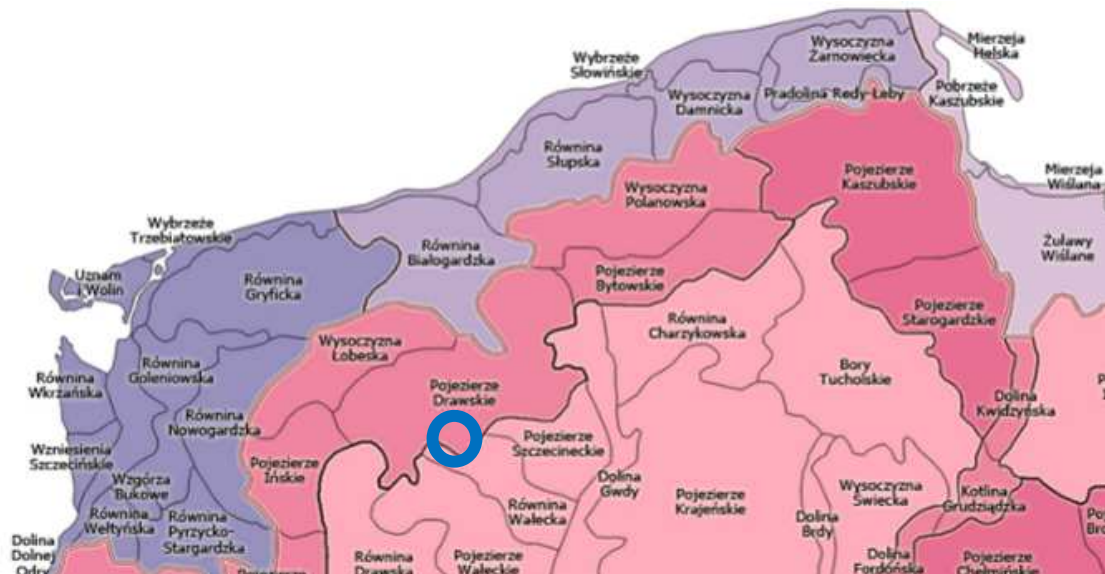
- Pierwszy, przedmiotowy, zlokalizowany przy ulicy Komunalnej i Złocienieckiej (objęty planem miejscowym zatwierdzonym uchwałą Rady Miasta i Gminy w Czaplinku nr XVI/106/96 z dnia 15.06.1996 r.);
- Drugi zlokalizowany przy ulicy Leśników i Studziennej (również objęty planem miejscowym zatwierdzonym uchwałą Rady Miasta i Gminy w Czaplinku nr XVI/106/96 z dnia 15.06.1996 r. oraz planem zatwierdzonym uchwałą nr XI/141/11/ Rady Miejskiej w Czaplinku z dnia 27.10.2011 r.). Teren ten był procedowany w części 1. i został przyjęty uchwałą Rady Miasta i Gminy w Czaplinku nr LXI/569/23 z dnia 10 lipca 2023 r w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Czaplinek - część 1. (zaznaczony na niebiesko)

Rysunek 2. Lokalizacja terenów planu miejscowego w mieście Czaplínek. Podkład: SIP Czaplínek

Zagospodarowanie obszaru 1. zostało opisane w rozdziale 4.3.

Według podziału na krainy fizyczno-geograficzne Polski miasto Czaplínek leży na Pojezierzu Drawskim przy granicy z Pojezierzem Szczecińskim oraz Równiną Wałęcką. (Rysunek 3).

Rysunek 3. Położenie obszaru opracowania. Podział na regiony według podziału fizyczno-geograficznego Polski¹.

Pojezierze Drawskie (314.45) wchodzi w skład makroregionu Pojezierze Zachodniopomorskie (według Kondrackiego). Pojezierze Drawskie stanowi przedłużenie moren Pojezierza Ińskiego w kierunku północno-wschodnim

¹ Solon, J., et al. Physico-geographical mesoregions of Poland: Verification and adjustment of boundaries on the basis of contemporary spatial data. „Geographia Polonica”. 2 (91).2018, s. 143-170.

bezpośredniego zlewiska Bałtyku (dorzecza Regi i Parsęty) oraz dorzecza Warty-Noteci. Pojezierze przecinają głębokie rynny polodowcowe, wypełnione wodami licznych jezior. Znajduje się tu ponad 250 jezior o powierzchni powyżej 1 ha. Największe to: Drawsko, Jez. Dołgie, Ciemino, Komorze, Lubicko Wielkie, Lubie, Pile, Siecino, Trzesiecko, Wąsosze, Wielimie, Wierzchowo, Wilczkowo, Żerdno. Największymi rzekami Pojezierza Drawskiego, spływającymi z południowych stoków morenowych wzgórz, są: Drawa (186 km), Gwda (149 km), dopływy Noteci oraz Piława (82 km), dopływ Gwdy. Północne zbocza odwadniają rzeki przymorza: Parsęta (132 km) i Rega (167,8 km). Miasta: Drawsko Pomorskie, Połczyn-Zdrój, **Czaplinek**, Barwice, Szczecinek, Złocieniec, Bobolice. Zajmuje obszar ok. 1900 km².

Pojezierze Szczecineckie (314.66) mały mezoregion fizycznogeograficzny w północno-zachodniej Polsce, stanowiący północno-środkową część Pojezierza Południowopomorskiego. Region graniczy od północy z Pojezierzem Drawskim, od zachodu i południowego zachodu z Równiną Wałęcką a od wschodu z Doliną Gwdy. Pojezierze Szczecineckie leży na pograniczu województw zachodniopomorskiego i wielkopolskiego. Mezoregion jest pojezierzem w obrębie pagórkowatej wysoczyzny morenowej o wysokościach do 205 m n.p.m., składającej się z dwóch pasm moren czołowych (m.in. Skotna Góra). W krajobrazie regionu dominuje powierzchnia moreny dennej, pokrytej mnóstwem małych jezior; największym jest Pile (980 ha), z którego wypływa rzeka Piława (dopływ Gwdy).

Równina Wałęcka (314.65) mezoregion fizycznogeograficzny w północno-zachodniej Polsce, stanowiący środkową część Pojezierza Południowopomorskiego. Region graniczy od północy z Pojezierzem Szczecineckim i Pojezierzem Drawskim, od zachodu i południa z Pojezierzem Wałęckim a od wschodu z Doliną Gwdy. Równina Wałęcka leży na pograniczu województw zachodniopomorskiego i wielkopolskiego. Mezoregion jest sandrową równiną, położoną po obu stronach rzeki Piławy (górne dorzecze Gwdy). Na Równinie Wałęckiej występuje wiele jezior wytopiskowych, z których największym jest Zdbiczno (273 ha, 29 m głębokości). Równina jest regionem obficie zalesionym, o niskim stopniu zaludnienia. Region charakteryzuje brak miast i większych wsi. Administracyjnie rozpościera się on na terenie gmin: Jastrowie, Wałcz, Czaplinek, Wierzchowo, Borne Sulinowo, Mirosławiec i Złocieniec.

4.1.2. Budowa geologiczna i geomorfologia terenu

Na rzeźbę Pomorza istotną i decydującą rolę wywarło ostatnie zlodowacenie bałtyckie, a zwłaszcza stadiał pomorski oraz erozja wód roztopowych. Wszystkie wymienione jednostki fizjograficzne, w których zawarte są granice gminy Czaplinek związane są genetycznie z tym zlodowaceniem. W wyniku tych zjawisk, mających swe miejsce w okresie plejstocenu i holocenu powstały liczne osady akumulacji lodowcowej i wodnej.

Obszar gminy jest terenem bardzo interesującym geomorfologicznie. Na niewielkim obszarze spotyka się niemal wszystkie formy geomorfologiczne charakterystyczne dla rzeźby ukształtowanej przez zlodowacenia:

- pas wzgórz czołowomorenowych (niekiedy o charakterze kemów);
- morena denna o rzeźbie pagórkowatej;
- równina sandrowa;
- rynny lodowcowe rozcinające obszary morenowe i sandrowe.

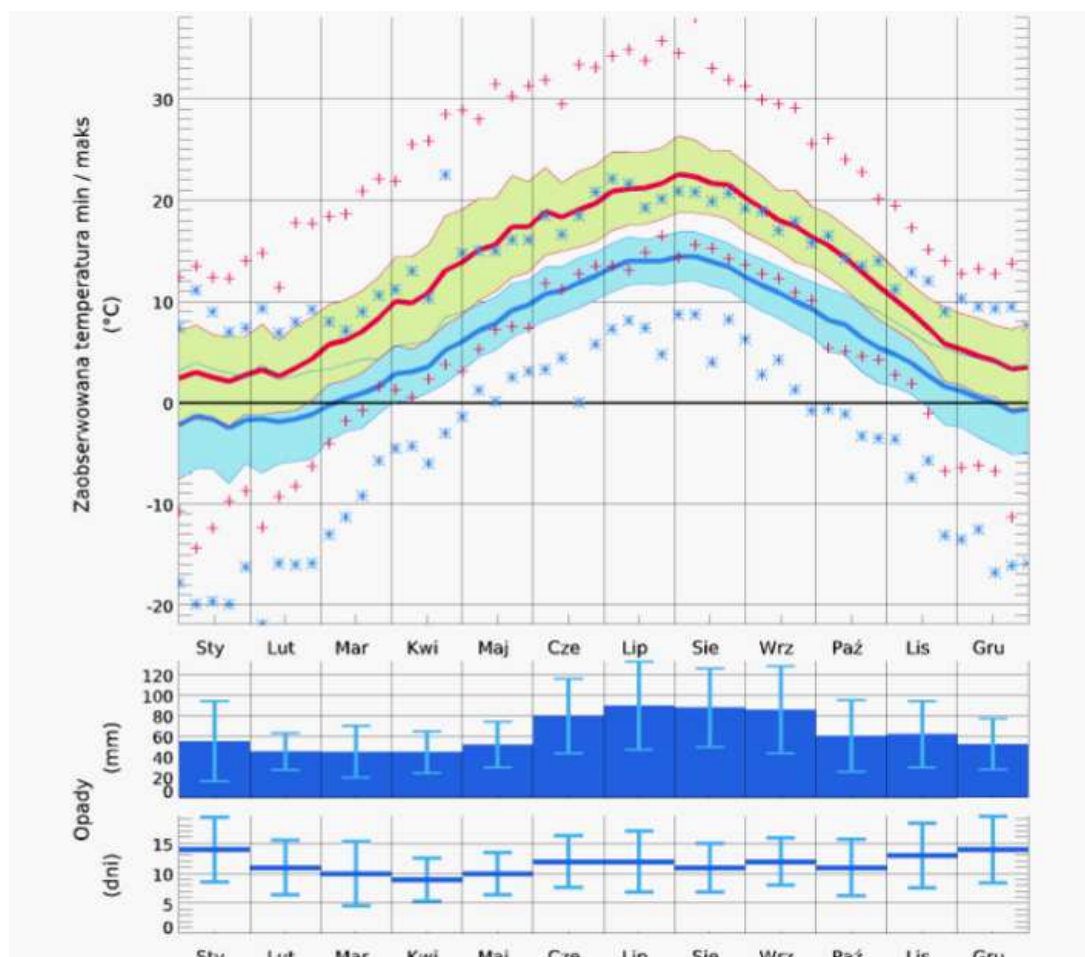

Główne cechy rzeźby ukształtowane zostały w trakcie ostatniego dłuższego postoju czoła lądolodu bałtyckiego, a więc około 15 200 lat temu. Rzeźba terenu gminy ukształtowana została przez zjawiska zachodzące w trakcie postoju i procesu deglacjacji (topnienia lodu i odprowadzenia wód lodowcowych). Najbardziej charakterystyczną cechą opisywanego obszaru jest ciąg wysokich wzgórz morenowych (przekraczających wysokość 150 m n.p.m.). W krajobrazie znacznie słabiej dostrzegalne są zaś wzgórza morenowe, zaznaczające największy zasięg lądolodu.

Powierzchnię mezozoiczną tworzą mułowce, margle, wapienie i piaskowce jury. Zalega ona na rzędnej około 80-90 m p.p.m. Zalegające powyżej utwory kenozoiczne osiągają miąższości w przedziale od 150 do 200 metrów. Spąg trzeciorzędu tworzą kwarcowo-glaukonitowe piaski oligoceńskie, nad którymi zalegają także mułowce, iłowce, mułki i ility brunatne z warstwami węgla brunatnych. Miąższości oligocenu mieszczą się w przedziale od kilku do kilkudziesięciu metrów. Utwory miocenu o miąższości od kilkudziesięciu do ponad 100 metrów to kwarcowe piaski drobnoziarniste, mułki i ility z warstwami węgla brunatnych oraz ility z wkładkami węgla brunatnych. W części zachodniej w stropie miocenu dominują piaski kwarcowe, natomiast w części wschodniej przeważają ility i mułki. Powierzchnia utworów trzeciorzędowych wykazuje nachylenie w kierunku południowo-zachodnim. Utwory trzeciorzędowe są pozbawione zwartej pokrywy iłów plioceńskich. Utwory trzeciorzędowe przykrywają utwory czwartorzędowe, składające się z kilku warstw glin zwałowych, rozdzielonych osadami wodnolodowcowymi. Miąższość utworów czwartorzędowych przekracza często 100 m (Miłkowo – 150 m). Najstarszymi, nawierconymi tu utworami czwartorzędowymi są, liczące około 90 m miąższości, osady zlodowacenia środkowopolskiego. Osady zlodowacenia północnopolskiego reprezentowane są przez fazy: leszczyńską, poznańską i pomorską. W okolicy Broczyna i Miłkowa, na powierzchni terenu występują gliny zwałowe fazy poznańskiej o miąższości dochodzącej do 20 m, a ponadto, w okolicy Miłkowa również mułki, piaski i żwiry kemów tej fazy. Wodnolodowcowe osady fazy pomorskiej występują powszechnie. Tworzą one rozległe sandry powstałe i przemodelowane w czasie kolejnych recesji lądolodu. Sandry zbudowane są z piasków różnoziarnistych, często drobnoziarnistych z przewarstwieniami żwirów, a ich miąższość waha się od 1,0 m do 46,0 m. Również gliny zwałowe fazy pomorskiej występują tu powszechnie, tworząc wysoczną pagórkowatą i falistą. Miąższość glin jest różna, średnio dochodzi do 10 m. Południowowschodni zasięg tych osadów znajduje się na linii od Broczyna do Siłnowa. Utwory holocenu zajmują niewielki odsetek ogólnej powierzchni terenu. Występują one w obniżeniach dolinnych Dobrzycy oraz wypełniają obniżenia rynien jeziornych. Są to torfy, namuły, piaski i żwiry rzeczne oraz mułki, piaski, gytie i kredy jeziorne. W środkowej części gminy w rejonie Czaplina i na zachód występują liczne kemy, które zbudowane są głównie z piasków, iłów i mułków. Kemy osiągają wysokość około kilkunastu metrów w stosunku do otaczającej powierzchni. Rozległe płyty osadów wodnolodowcowych rozciągają się w południowej części gminy od Siemczyna przez Pławno, Broczyno po Ostroróg oraz na północ od jeziora Drawsko w rejonie miejscowości Kluczewo i Prosiń. Pod koniec fazy pomorskiej w dolinach rzecznych akumulowały piaski i żwiry rzeczne. Piaski rzeczne osadzały się również w obrębie obniżeń wytopiskowych i mis pojeziernych. Osady holocenne reprezentowane są głównie przez mułki, gytie wapienną i kredę jeziorną, w stropie, których występuje torf. Jedne z większych wystąpień torfu na terenie gminy znajdują się w okolicach miejscowości Łazice i Czarne Małe. Zgodnie z danymi Państwowego Instytutu Geologicznego w rejonie tym zlokalizowane są następujące udokumentowane czwartorzędowe złoża torfu: „Łazice” „Broczyno” „Łysin” „Łysin - pole B”, Łysin - pole C”

4.1.3. Warunki klimatyczne

Klimat na terenie gminy (należący do Regionu Środkowopomorskiego - R-VII) jest bardziej ostry w porównaniu z Regionem Zachodniopomorskim. Mniej jest dni ciepłych, a więcej przymrozkowych i mroźnych. Częstsze są także dni z opadem atmosferycznym. Panuje tu klimat przejściowy, pomiędzy klimatem morskim a klimatem o cechach kontynentalnych. Różnicowanie fizjograficzne terenu oraz sąsiedztwo morza powoduje stosunkowo duże zróżnicowanie klimatyczne.

Rysunek 4. Średnie temperatury i opady dla gminy Czaplinek. Źródło: Meteoblue.com

Dla obszaru opracowania nie notuje się występowania skrajnych, w porównaniu z innymi regionami, wartości średnich liczb dni z wyróżnionymi typami pogody. Przeciętna roczna temperatura na terenie gminy wynosi ok. 7,0-7,3 °C przy przeciętnej temp. miesiąca najcieplejszego (lipiec) od 16,3 do 16,9 °C, a najchłodniejszego (styczeń) około - 1,5 °C. Przeciętna temperatura okresu maj - lipiec mieści się w przedziale 13,7-14,7 °C. Roczna suma opadów osiąga wartość w granicach 550-600 mm. Najmniej opadów notuje się w lutym i marcu, a najwięcej w lipcu.

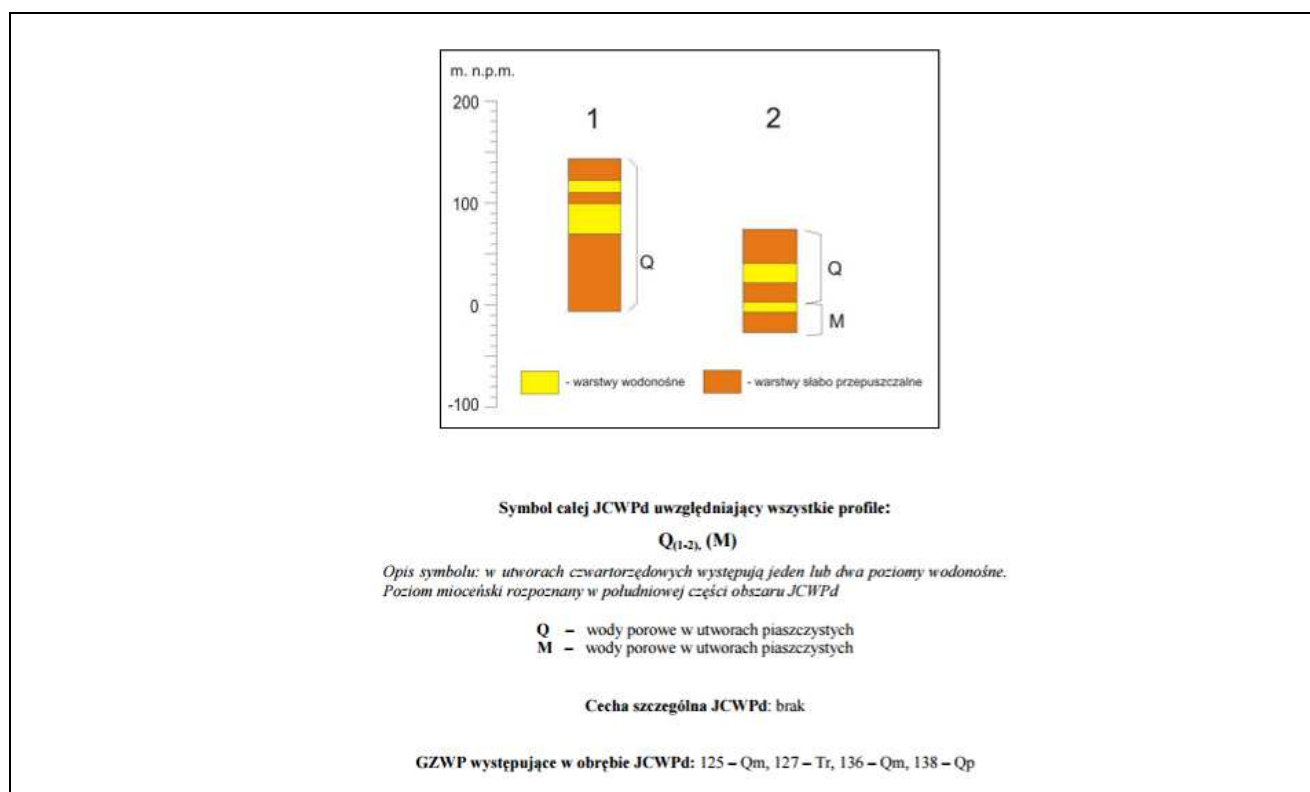
Okres wegetacyjny trwa 208-215 dni, okres zimy zaczyna się przed 13 XII i trwa 65-90 dni. Zaleganie pokrywy śnieżnej 45-65 dni, choć zdarzają się zimy zupełnie bezśnieżne, a okresy bezśnieżne są pospolite niemal corocznie i trwają średnio 40-60 dni.

Przeważają wiatry zachodnie, dominujące w okresie lata i jesieni. Zimą najczęściej występują wiatry południowozachodnie. W marcu dominują suche i mroźne wiatry z kierunków wschodnich i północno-wschodnich.

4.1.4. Hydrografia i warunki hydrogeologiczne

Warunki hydrograficzne są ściśle związane z rzeźbą terenu, która wyznacza powierzchniowy układ sieci wodnej. Warunkuje je także budowa geologiczna i klimat. Obszar opracowania charakteryzuje się wysoko występującymi wodami gruntowymi (patrz mapa poniżej).

Wody podziemne. Za Jednolitą Część Wód Podziemnych (JCWPd) uznaje się określoną objętość wód podziemnych znajdującą się wewnątrz warstwy wodonośnej lub zespołu warstw wodonośnych. Obszar opracowania znajduje się w obszarze JCWPd Nr 25.

Rysunek 5. Charakterystyka Jednolitej Części Wód Podziemnych nr 25
 Źródło: Państwowa Służba Hydrogeologiczna (www.psh.gov.pl)

Na system wód podziemnych na obszarze JCWPd nr 25 składają się trzy poziomy czwartorzędowe:

- przypowierzchniowy, ciągły o zwierciadle swobodnym, zbudowany z utworów piaszczystych o miąższości: 10–80 m i głębokości występowania od 0,2 do 30,0 m;
- międzyglinowy o charakterze regionalnym, piaszczysto-żwirowy o miąższości: 3–54 m i głębokości występowania od 15 do 50 m;
- podglinowy o zwierciadle napiętym, piaszczysty o miąższości: 10–40 m i głębokości występowania od 50 do 130 m, występujący lokalnie;

Gmina Czaplinek charakteryzuje się wysokim poziomem udziału jezior w powierzchni jeziornością. Ogółem na terenie gminy znajduje się 47 jezior, w tym 22 o powierzchni przekraczającej 10 ha. Zajmują one łączną powierzchnię 3 294,6 ha. Stanowi to około 9% powierzchni gminy. Występują tu wszystkie typy zbiorników wodnych. Obok małych, znajdują się tu duże i bardzo duże jeziora, płytkie i głębokie, jeziora z wyspami i bez nich, z bardzo rozbudowaną linią brzegową, jak i z brzegami prostymi. Ich występowanie jest uwarunkowane morfogenezą glacialną, związaną z najmłodszym zlodowaczeniem. W związku z pochodzeniem i procesem powstawania jezior, na obszarze gminy wyróżnia się kilka ich typów genetycznych: rynnowe, wytopiskowe, moreny dennej i czołowej.

Największe zbiorniki wodne położone bezpośrednio w sąsiedztwie miasta stanowią jeziora Drawsko i Czaplino:

- Jezioro Drawsko – Powierzchnia zwierciadła wody wynosi 1781,5 ha. Objętość wody w zbiorniku wynosi 331 443,5 tys. m³. Maksymalna głębokość wynosi 79,7 m, a średnia głębokość 17,7 m. Drawsko jest drugim jeziorem po Hańczy pod względem głębokości w Polsce. Zwierciadło wody jeziora znajduje się na wysokości 128,7 m n.p.m. Przez jezioro Drawsko przepływa rzeka Drawa, nad Drawskiem położone jest miasto Czaplinek. Na jeziorze znajduje się 12 wysp: Lelum, Polelum, Mokra, Środkowa, Zachodnia, Bagienna, Samotna, Dzika (Bobrowa), Żurawia, Czapla, Kacza oraz największa wyspa Bielawa, która jest piątą wyspą jeziorną w Polsce pod względem wielkości.
- Jezioro Czaplino – Powierzchnia zwierciadła wody wynosi od 106,0 ha do 108,3 ha. Zwierciadło wody położone jest na wysokości 132,9 -133,0 m n.p.m. Średnia głębokość jeziora wynosi 12,3 m, natomiast głębokość maksymalna 22,9 m. Czaplino jest połączone z jeziorem Drawsko poprzez mały ciek wodny, wypływający przy północno-zachodniej części jeziora. Teren jeziora został objęty obszarem specjalnej ochrony ptaków „Ostoja Drawska”.

Na obszarze opracowania nie ma stałych cieków wodnych. Teren pierwszy opracowania położony jest bezpośrednio nad jeziorem Drawsko, do 200m od brzegu. Teren drugi położony jest w odległości bezpośrednio nad brzegiem jeziora Czaplino, maksymalnie do 100 m od brzegu.

4.1.5. Zagrożenie powodziowe

Obszar opracowania nie znajduje się na terenach szczególnego zagrożenia powodzią ujętych na mapach Wód Polskich (<https://wody.isok.gov.pl>).

4.1.6. Warunki glebowe, szata roślinna i świat zwierzęcy

Gleby pokrywające obszar gminy charakteryzują się dużym zróżnicowaniem. Występują tu gleby mineralne, mineralno-organiczne oraz organiczne. Wśród utworów powierzchniowych wysoczyzny morenowej najczęściej występują piaski i żwiry o różnej strukturze oraz gliny morenowe, z których wykształcają się gleby płowe, a miejscami gleby brunatne. Gleby mineralno-organiczne i organiczne takie jak: gleby torfowo-mułowe, torfowe wytworzone z torfów niskich i gleby murszaste, występują w dolinach rzecznych oraz zagłębieniach bezodpływowych.

Użytki zielone zajmują obszary gdzie dominują czarne ziemie i mady. W południowej części gminy, na obszarach sandrowych, przeważają gleby rdzawe, które wykształciły się z utworów piaszczystych. Rzadziej występują tutaj gleby bielicowe.

Około 1/3 powierzchni użytków rolnych gminy pokrywają gleby, które pod względem przydatności rolniczej zakwalifikowane są jako kompleksy żyzne i średnio żyzne (3 i 4). Skupione są one w północnej części obszaru, na wysoczyznach morenowych w rejonie wsi: Zagózd, Zarańsko, Łabędzie, Rydzewo i Żółte. Występują one także na morenach we wschodniej części gminy w rejonie Suliszewa i Kosobud. Pozostałą część opisywanego obszaru pokrywają gleby słabe, wytworzone z piasków, należące w większości do kompleksów przydatności 6 i 7.

Wg mapy ewidencyjnej gruntów, na przeważającej części terenu badań znajdują się:

- grunty orne średnio dobrej i średniej jakości klasy IIIb i IVa (RIIIb RIVa) - środkowa część obszaru, o łącznej powierzchni ok. 0,5 ha;
- użytki zielone – łąka i pastwisko klasy IV (ŁIV, PsIV), o łącznej powierzchni ok. 0,5 ha, oraz
- zadrzewione i zakrzewione grunty rolne (Lzr-RIIIb i Lzr-ŁIV), częściowo zmeliorowane (W-ŁIV), o łącznej powierzchni ok. 0,5 ha.

Szata roślinna oraz fauna były przedmiotem inwentaryzacji szczegółowej, patrz rozdział 4.3.

4.1.7. Zasoby krajobrazowe i kulturowe oraz obszary chronione

W obszarze planu nie znajdują się obiekty zabytkowe. Na obszarze opracowania wyznaczono strefę „WIII” – ograniczonej ochrony konserwatorskiej zabytków archeologicznych.

###

Na terenie opracowania nie występują pomniki przyrody ani stanowiska dokumentacyjne czy użytki ekologiczne. Teren opracowania nie jest położony w przestrzennych formach ochrony przyrody takich jak Park Narodowy.

Obszary objęte niniejszym planem znajdują się w całości w granicach:

1. Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Drawskie”;
2. Obszaru Specjalnej Ochrony Natura 2000 „Ostoja Drawska” (PLB320019);
3. Specjalnego Obszaru Ochrony Natura 2000 „Jeziora Czaplinskie” (PLH320039);
4. Drawskiego Parku Krajobrazowego.

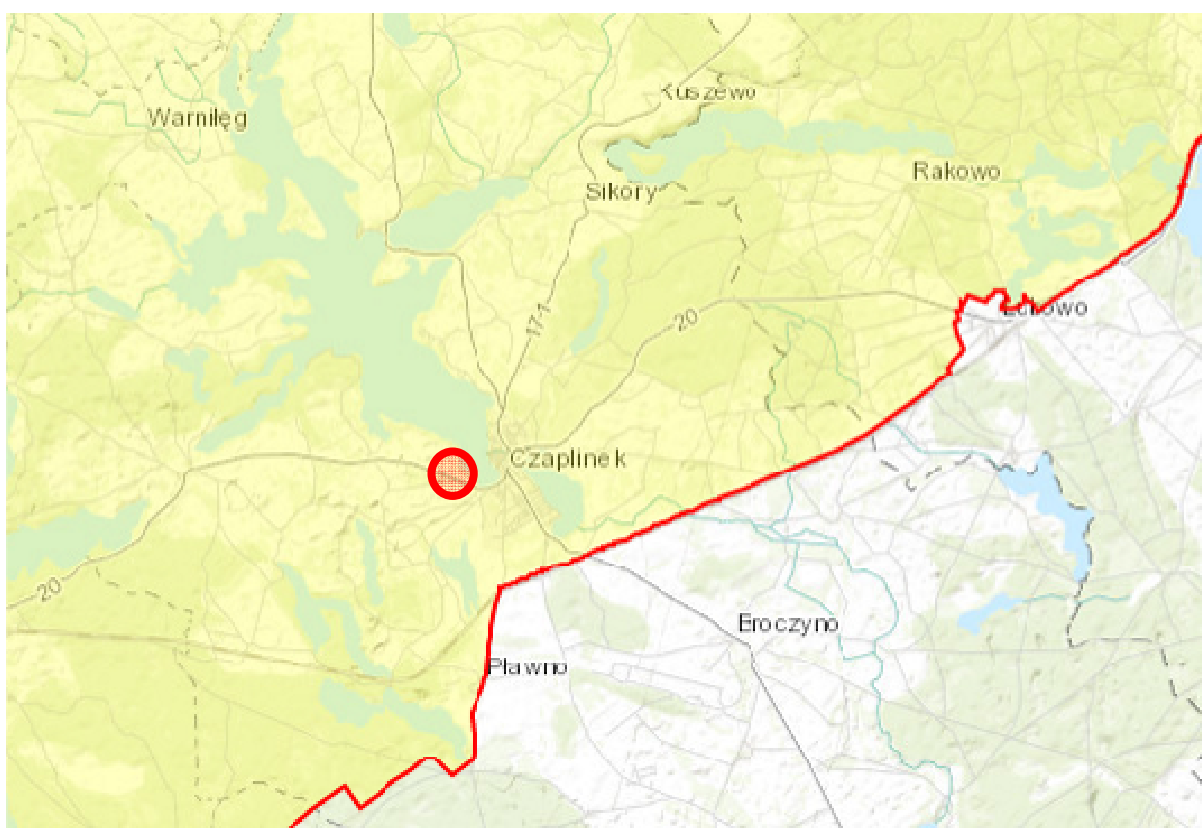
Obszar Natura 2000 „Ostoja Drawska” PLB320019 - obszar obejmuje część Pojezierza Drawskiego z ponad 50 jeziorami (10% pow. terenu), reprezentującymi wszystkie typy jezior. Teren został ukształtowany w wyniku działalności lądolodu podczas ostatniego zlodowacenia bałtyckiego. Pozostałościami tej działalności są między innymi: wały moreny czołowej, ozy, liczne jary, doliny rzek, jeziora rynnowe i wytopiskowe. Jeziora należą do najgłębszych w Polsce

(Drawsko - 79,7 m). Największe to Drawsko (powierzchnia 1872 ha), Siecino, Komorze i Wilczkowo. Mają one urozmaiconą linię brzegową, na niektórych są wyspy. Brzegi jezior są wysokie, porośnięte lasem, głównie łęgami i buczyną, lub niskie, z roślinnością przybrzeżną. Lasy pokrywają ok. 25% terenu. Dominują tu bory, duże powierzchnie zajmują drzewostany bukowe, dębowe. Rzeźba terenu jest zróżnicowana, z licznymi wąwozami, parowami, niewielkimi, bezodpływowymi zbiornikami wodnymi, bagnami i torfowiskami. Największą rzeką jest Drawa, mająca tu swoje źródła. Swój początek biorą tutaj także inne rzeki, jak: Dębica, Wogra, Piławka, Kokna i Rakon. Znaczna część obszaru jest użytkowana rolniczo.

Przedmiotem ochrony są następujące gatunki ptaków:

- A004 perkozek *Tachybaptus ruficollis*
- A005 perkoz dwuczuby *Podiceps cristatus*
- A021 bąk *Botaurus stellaris*
- A028 czapla siwa *Ardea cinerea*
- A030 bocian czarny *Ciconia nigra*
- A031 bocian biały *Ciconia ciconia*
- A036 łabędź niemy *Cygnus olor*
- A038 łabędź krzykliwy *Cygnus cygnus*
- A043 gęgawa *Anser anser*
- A051 krakwa *Anas strepera*
- A052 cyraneczka *Anas crecca*
- A055 cyranka *Anas querquedula*
- A067 gągoł *Bucephala clangula*
- A070 nurogęs *Mergus merganser*
- A072 trzmielojad *Pernis apivorus*
- A073 kania czarna *Milvus migrans*
- A074 kania ruda *Milvus milvus*
- A075 bielik *Haliaeetus albicilla*
- A081 błotniak stawowy *Circus aeruginosus*
- A089 orlik krzykliwy *Aquila pomarina*
- A094 rybołów *Pandion haliaetus*
- A118 wodnik *Rallus aquaticus*
- A122 derkacz *Crex crex*
- A123 kokoszka *Gallinula chloropus*
- A125 łyska *Fulica atra*
- A127 żuraw *Grus grus*
- A153 kszczyk *Gallinago gallinago*
- A155 słonka *Scolopax rusticola*
- A165 samotnik *Tringa ochropus*

- A168 brodziec piskliwy *Actitis hypoleucos*
- A197 rybitwa czarna *Chlidonias niger*
- A207 siniak *Columba oenas*
- A215 puchacz *Bubo bubo*
- A223 włośchatka *Aegolius funereus*
- A224 lelek *Caprimulgus europaeus*
- A229 zimorodek *Alcedo atthis*
- A236 dzięcioł czarny *Dryocopus martius*
- A320 muchołówka mała *Ficedula parva*
- 391 kormoran *Phalacrocorax carbo sinensis*

Rysunek 7. Czaplinek. Zasięg granic Obszaru Natura 2000 „Ostoja Drawska” PLB320019 w rejonie opracowania. Źródło: <http://natura2000.eea.europa.eu/Natura2000/SDF.aspx?site=PLB320019>

Dla obszaru Natura 2000 „Ostoja Drawska” PLB320019 obowiązują ustalenia wynikające z planu zadań ochronnych ustanowionych Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 24 czerwca 2014 r. (Dz.Urz. Woj. Zach. Z 2014 r., poz. 2674, zmienione w roku 2015, poz.5420, zm. Z 2017 r., poz 2591).

§ 9. Wskazania do zmian w (...) miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego gmin (...) Czaplinek (...) dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń wewnętrznych lub zewnętrznych, niezbędne dla utrzymania lub odtworzenia właściwego stanu ochrony gatunków ptaków oraz ich siedlisk, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000 zawiera załącznik nr 8 do zarządzenia.

(Załącznik nr 8 w tej materii stanowi²):

Zapisy planu zadań ochronnych zapisane w załączniku nr 5 „Działania ochronne ze wskazaniem podmiotów odpowiedzialnych za ich wykonanie i obszarów ich wdrażania” ustalone są dla całego obszaru Natura 2000 i służą zapobieganiu wskazanym w planie zadań ochronnych zagrożeniom. Należy je uwzględnić w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz przy zmianach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, zmieniane oraz powstające miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego oraz inne dokumenty planistyczne powinny być uzupełnione o informacje zawarte w planie zadań ochronnych. Na terenie obszaru Natura 2000 i w odległości 5 km od jego granicy nie należy przeznaczać w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miejsc pod budowę farm wiatrowych i ferm norki amerykańskiej.

(Załącznik nr 5 stanowi, w zakresie „utrzymania lub modyfikacji metod gospodarowania”: dla odpowiedzialnych podmiotów jakimi są Gminy:

- [6] Użytkowanie dolin rzecznych zgodnie z dotychczasowym sposobem użytkowania. Użytkowanie dolin rzecznych zgodnie z dotychczasowym sposobem użytkowania poprzez m. in. konsekwentne utrzymywanie terenów zalewowych w stanie niezabudowanym, nie dopuszczenie do zaorywania trwałych użytków zielonych.
- [7] Wskazane jest nielokowanie ferm norki amerykańskiej w obszarze Natura 2000. Nie należy przeznaczać w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz w decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu miejsc pod budowę ferm norki amerykańskiej w całym obszarze Natura 2000.
- [9] Zachowanie w obecnym stanie naturalnych zbiorników wodnych, terenów bagiennych i podmokłych. Zachowanie w obecnym stanie naturalnych zbiorników wodnych, terenów bagiennych i podmokłych wraz z towarzyszącą im roślinnością.
- [21] Wskazane jest nielokowanie farm wiatrowych w obszarze Natura 2000. Nie należy przeznaczać w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miejsc pod budowę farm wiatrowych w całym obszarze Natura 2000. Nie wprowadza się ograniczeń dotyczących pojedynczych małych elektrowni o łącznej wysokości do 30 m przydomowych zgodnych ze standardem BAT (Best Available Technology).
- [24] Unikanie zabudowy rozproszonej. Unikanie zabudowy rozproszonej w okolicach jezior i wnikliwe nadzorowanie procedur zmian planistycznych. W studiach uwarunkowań przestrzennych i miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego nie należy przeznaczać pod zabudowę nowych terenów zlokalizowanych bliżej niż 100 metrów od brzegów jezior poza obszarami zwartej zabudowy. Przez zabudowę rozproszoną rozumie się zabudowę, w której kolejny budynek od już istniejących przynajmniej 3 budynków jest oddalony o więcej niż 150m.

(Załącznik nr 5 stanowi, w zakresie „utrzymania lub modyfikacji metod gospodarowania”: w odniesieniu do gruntów stanowiących własność jednostek terytorialnych:

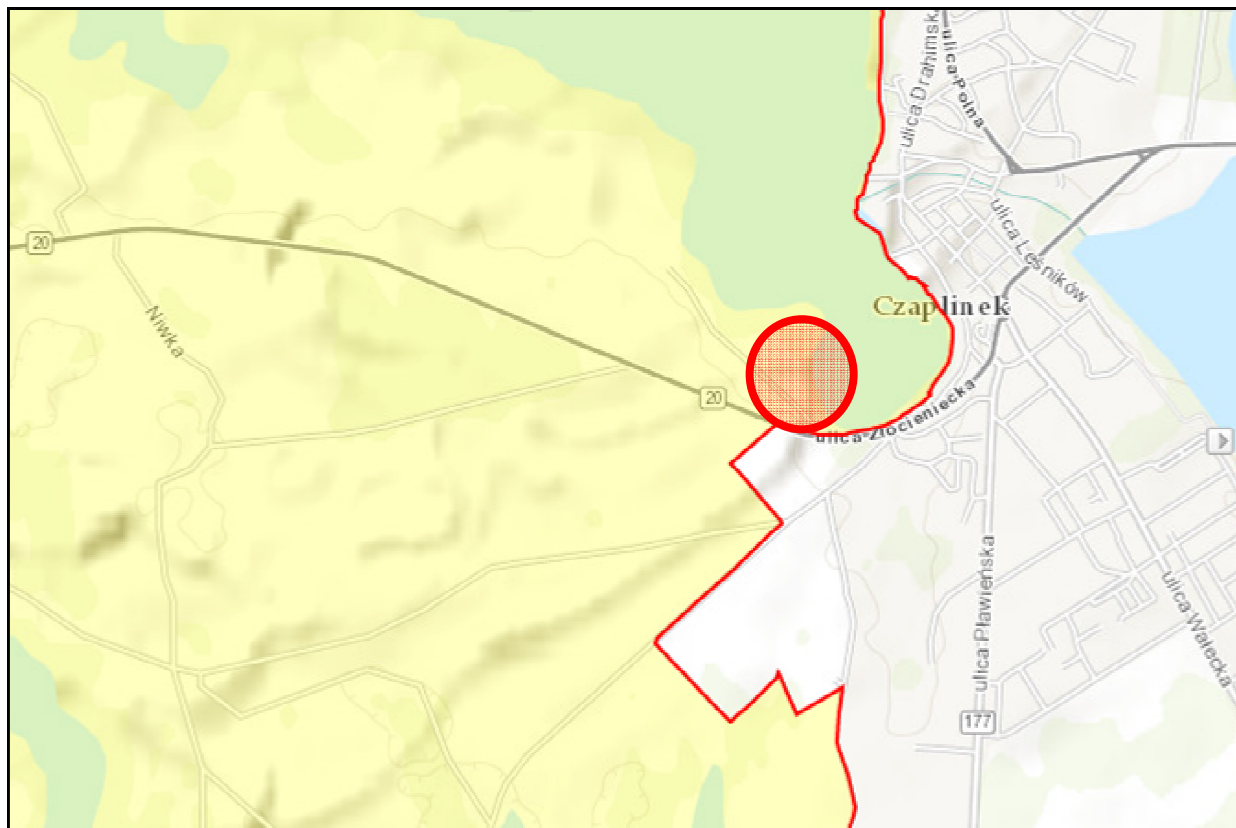
² Zapis dotyczy Uchwały Nr XLIII/372/09 Rady Miejskiej w Czaplunku z dnia 18 września 2009 r. w sprawie uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Czaplunek.

[18] *Zachowanie zadrzewień brzegów leśnych jezior i rzek. Zachowanie lasów i zadrzewień w odległości 30 m od brzegów jezior i po obu stronach rzek o korycie szerszym niż 1,5 m.*

[23]. *Ochrona siedlisk lęgowych i żerowiskowych przedmiotów ochrony zlokalizowanych na trwałych użytkach zielonych. Utrzymanie udziału powierzchniowego trwałych użytków zielonych na co najmniej obecnym poziomie poprzez ich niezalesianie i niezaorywanie.*

Obszar Natura 2000 „Jeziora Czaplinskie” PLH320039 - specjalny obszar ochrony siedlisk (Dyrektywa Siedliskowa). Obszar obejmuje najcenniejszy przyrodniczo i krajobrazowo fragment Pojezierza Drawskiego, które zostało ukształtowane w wyniku działalności lądolodu, podczas ostatniego zlodowacenia bałtyckiego. Śladami tego okresu są między innymi: wały moreny czołowej, ozy, jary, doliny rzek, jeziora rynnowe i wytopiskowe. Na terenie ostoi znajduje się 47 jezior (ok. 10 % pow. terenu), będących przedstawicielami większość typów jezior wyróżnianych w Polsce. Jeziora te charakteryzują się urozmaiconą linią brzegową. Na niektórych spotykamy wyspy. Brzegi są wysokie, porośnięte lasem (łęgami, buczyną) lub niskie, z pasem roślinności przybrzeżnej. W obszarze znajduje się największe jezioro Pojezierza - Drawsko (powierzchnia 1872 ha, maksymalna głębokość 79,7 m). Jest to drugie pod względem głębokości jezioro w Polsce. Stanowi ono główny węzeł ekologiczny ostoi. Oprócz największej rzeki obszaru, Drawy, swój początek biorą tutaj także: Dębica, Wogra, Piławka, Kokna i Rakon. Ponad 35% terenu porasta las (ponad połowę stanowią tzw. lasy ochronne). Blisko 50% obszaru ostoi jest użytkowana rolniczo.

Ze względu przyrodniczego, cenna jest dolina Drawy, która wraz z dopływami odgrywa bardzo ważną rolę łącznika między obszarami koncentracji cennej flory. W rezerwacie Dolina Pięciu Jezior Drawa bierze swoje źródło. Ponieważ wody tych jezior są bogate w wapń na dnie zbiorników odkłada się kreda jeziorna. Podściela ona również zlodowiałe odcinki doliny pomiędzy kolejnymi jeziorami. Dna jezior porastają łąki ramienicowe. Ciekawostką obszaru są dobrze zachowane jeziora lobeliowe. Oprócz tego możemy tu podziwiać również torfowiska (wysokie, występujące na wododziałach) oraz torfowiska przejściowe. Łącznie stwierdzono tu występowanie 18 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG.

Rysunek 8. Czaplówek. Zasięg granic Obszaru Natura 2000 Jeziora Czaplinskie PLH320039 w rejonie opracowania. Źródło: <http://natura2000.eea.europa.eu/Natura2000/SDF.aspx?site=PLH320039>

Charakterystyczne dla ostoi jest bogactwo i różnorodność flory i fauny. Występuje tu prawie 750 gatunków roślin naczyniowych (w tym 28 objętych całkowitą ochroną gatunkową, a 14 ochroną częściową). Można spotkać tu gatunki charakterystyczne dla roślinności atlantyckiej, arktycznej, borealnej, górskiej oraz ciepłolubne. Bardzo bogata jest też flora mchów, reprezentowana aż przez 274 gatunki, z których 30 uznano za zagrożone w Polsce. W wodach żyje 36 gatunków ryb i 1 gatunek kręgloustnych, w tym 5 gatunków objętych ochroną prawną. Występuje tu 12 gatunków płazów i 5 gadów oraz 41 gatunków ssaków, w tym 9 gatunków roślin i zwierząt znajduje się Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG.

Dla obszaru Natura 2000 „Jeziora Czaplinskie” PLH320039 obowiązują ustalenia wynikające z planu zadań ochronnych ustanowionych Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 29 kwietnia 2014 r. (Dz.Urz. Woj. Zach. Z 2014 r., poz. 1920, zmienione w roku 2017, poz. 4306).

§8. Wskazania do zmian w (...), miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego gmin: (...) Czaplówek³, dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń istniejących i potencjalnych, niezbędne dla utrzymania lub odtworzenia właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000, określa załącznik nr 6 do zarządzenia:

(Załącznik nr 6 w przedmiotowym zakresie):

³ Dotyczy zmiany w zakresie uchwały nr XLIV/375/09 Rady Miejskiej w Czaplówku z dnia 30 września 2009 r. Uchwała w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Czaplówka (Dz. Urz. Woj. Nr 81, poz. 2149 z dnia 24 listopada 2009 r.)

W związku z realizacją dokumentów istnieje potrzeba zmiany istniejących zapisów dokumentów strategicznych przy najbliższych dokonywanych w nich całościowych lub częściowych zmianach:

- a) dążyć do wprowadzenia zapisów uniemożliwiających lokalizowanie nowej zabudowy w odległości do 100 m od brzegów jezior (choć zaleca się utworzenie strefy buforowej do 300 m). Strefa buforowa może być pasem nasadzeń złożonym z drzew, krzewów nasadzonych kępowo lub być wykorzystywana rolniczo zgodnie z zasadami rolnictwa ekologicznego;*
- b) niestosowaniu technik oczyszczania ścieków opartych o rozsączkowanie w gruncie dla inwestycji budowlanych w zlewni jezior będących siedliskami przyrodniczymi 3110, 3140, 3150;*
- c) wszelkie zmiany w obowiązujących planach nie powinny powodować zwiększenia uciążliwości zagospodarowania terenu dla przedmiotów ochrony;*
- d) ograniczenie możliwości lokalizowania nowych i rozbudowy istniejących ferm wielkoprzemysłowych, tuczarni drobiu i trzody chlewnej w ostoi oraz zalecenie nielocalizowania tego typu obiektów w odległości 5000 m od granicy obszaru Natura 2000;*
- e) ograniczenie możliwości lokalizowania elektrowni wiatrowych w granicach ostoi oraz zalecenie do nielokowania farm wiatrowych w jej sąsiedztwie (nie wprowadza się ograniczeń dotyczących pojedynczych małych elektrowni o łącznej wysokości do 30 m, przydomowych, zgodnych ze standardem BAT).*

Obszar Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Drawskie” - celem utworzenia obszaru jest ochrona krajobrazu i naturalnych walorów środowiska przyrodniczego pojezierza Drawskiego. Obszar częściowo pokrywa się z terenem Drawskiego Parku Krajobrazowego, charakteryzuje się malowniczym krajobrazem polodowcowych z dużą ilością jezior i cieków wodnych, położonych w zagłębieniach i dolinach. Pagórkowaty, niekiedy górzyste ukształtowany teren zdecydował o określeniu tego terenu jako "Szwajcaria Połczyńska". Na obszarze zlokalizowane są rezerваты: Torfowisko nad jeziorem Morzysław Mały, Brunatna Gleba, Dęby Wilczkowskie, Jezioro Czarnówek, Dolina Pięciu Jezior, Jezioro Prosino, Zielone Bagno, Bagno Ciemino;

Dla Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Drawskie” obowiązują zasady (wskazano tylko te, które odnoszą się do zagadnienia planowania przestrzennego na terenie opisanym w Załączniku 1) wymienione w Uchwale Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego Nr XXXII/375/09 z dnia 15 września 2009 (Dz. Urz. Woj. Zach. Z 2014 r., poz 1637, ze zm.)

§ 2.

- 1. Na obszarach, o których mowa w załączniku nr 1 do uchwały, wprowadza się następujące zakazy: (...)*
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;*
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;*
- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i*

zwierząt, a także minerałów i bursztynu;

- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

Drawski Park Krajobrazowy (DPK) położony jest we wschodniej części województwa zachodniopomorskiego. Został utworzony 24 kwietnia 1979 roku, w celu ochrony najcenniejszego pod względem przyrodniczym, kulturowym, historycznym i krajobrazowym fragmentu Pojezierza Drawskiego. Powierzchnia Parku przekracza 38 tys. ha, zaś otulina zajmuje ponad 23 tys. ha. Położony jest on na obszarze sześciu gmin, pomiędzy miejscowościami: Połczyn Zdrój, Łubowo, Czaplunek i Złocieniec. Najbardziej istotnym elementem wpływającym na krajobraz Parku jest ukształtowanie terenu, będące wynikiem działalności lodowca, głównie zlodowacenia bałtyckiego. W północnej części DPK występują wały moreny czołowej, często poprzecinane licznymi jarami, zaś południowa część odznacza się łagodniejszą konfiguracją i obfituje w jeziora. Na walory przyrodnicze DPK składają się ponadto: występowanie wielu jezior, licznych rzek, małych potoków, źródeł, mokradł, torfowisk i lasów, bogactwo ekosystemów w niewielkim stopniu przekształconych przez człowieka oraz występowanie wielu rzadko spotkanych gatunków roślin i zwierząt.

Rysunek 9. Czaplunek. Zasięg granic Drawskiego Parku Krajobrazowego oraz jego otuliny (całość terenu na rysunku) w rejonie opracowania. Źródło: <http://www.zpkwz.pl/parki-krajobrazowe/drawski-park-krajobrazowy/>

Obszar DPK położony jest w przeważającej części w zlewni rzeki Drawy. Niewielki obszar zlewni jeziora Komorze poprzez Piławkę posiada odpływ do rzeki Gwdy, będącej dopływem Noteci. Północna i północno-wschodnia część Parku leży w zlewni rzeki Dębnicy, odprowadzającej wody poprzez Parsętę do Morza Bałtyckiego. Górne biegi rzek, mających swe źródła w rejonie wzniesień morenowych, mają często charakter górskich potoków. Wielką atrakcją Parku są jeziora. W granicach DPK zlokalizowanych jest ich 47, zaś w otulinie 30. Największym spośród nich i drugim co do głębokości w Polsce, jest jezioro Drawsko (powierzchnia 1871 ha, maksymalna głębokość 79,7 m). Do większych jezior Parku należą także: Siecino, Komorze, Wilczkowo, Żerdno i Krosino. Najbardziej cennymi pod względem przyrodniczym są jeziora lobeliowe, charakteryzujące się występowaniem reliktywnej roślinności i bardzo czystymi wodami. Należą do nich: Czarnówek, Kapka i Łęka.

Park odznacza się także bogactwem szaty roślinnej i świata zwierzęcego. W jego florze spotyka się gatunki charakterystyczne dla roślinności atlantyckiej, arktycznej, borealnej, górskiej i południowej. Stwierdzono występowanie ponad 40 gatunków objętych ochroną prawną, m. in.: wawrzynka wilczytka, rosziczki okrągłolistnej, pośredniej i długolistnej, storczyka plamistego, krwistego, szerokolistnego i Traunsteinera, paprotki zwyczajnej, wiciokrzewu pomorskiego, lilii złotogłów i kopytnika pospolitego. Duże zróżnicowanie biotopów Parku stwarza dogodne warunki dla wielu gatunków zwierząt. W jeziorach i rzekach występuje przeszło 30 gatunków ryb. Obszary wodne i przywodne sprzyjają bytowaniu i gnieźdzeniu się wielu gatunków ptaków, szczególnie wodno-błotnych. Spotyka się tu często: łabędzie, perkozy, kaczkę, żurawie, czaple i kormorany. Rozległe kompleksy leśne są ostoją dla ptaków drapieżnych, m. in. bielika, kani rudej i orlika krzykliwego. Spośród ssaków, na terenie DPK licznie występuje bóbr. Na terenie DPK znajduje się około 300 pomników przyrody. Są to najczęściej, odznaczające się sędziwym wiekiem i pięknym pokrojem: dęby, buki, lipy, klony i graby. Największy z nich to buk o obwodzie ok. 9 m znajdujący się na wyspie Bielawie położonej na jeziorze Drawsko. Pomniki przyrody nieożywionej to najczęściej głazy pozostawione przez cofający się lodowiec. Największy, zlokalizowany w otulinie DPK, posiada obwód około 19 m i wysokość 3,5 m.

Dla Drawskiego Parku Krajobrazowego obowiązują ustalenia (wskazano wyłącznie ustalenia powiązane z planowaniem przestrzennym) zawarte w Uchwale nr XXXVII/499/14 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 24 czerwca 2014 r., (Dz.Urz. Woj. Zach. Z 2014 r., poz. 2919):

§ 4.

1. W Parku wprowadza się następujące zakazy:

1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, poz. 1238, oraz z 2014 r., poz. 587);

(...)

3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;

- 4) pozyskiwania dla celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwośuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
- 7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;
- 8) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;(...)

###

Jedną z form ochrony przyrody jest ścisła oraz częściowa **ochrona gatunkowa**, obejmująca okazy gatunków oraz siedliska i ostoje roślin, zwierząt i grzybów.

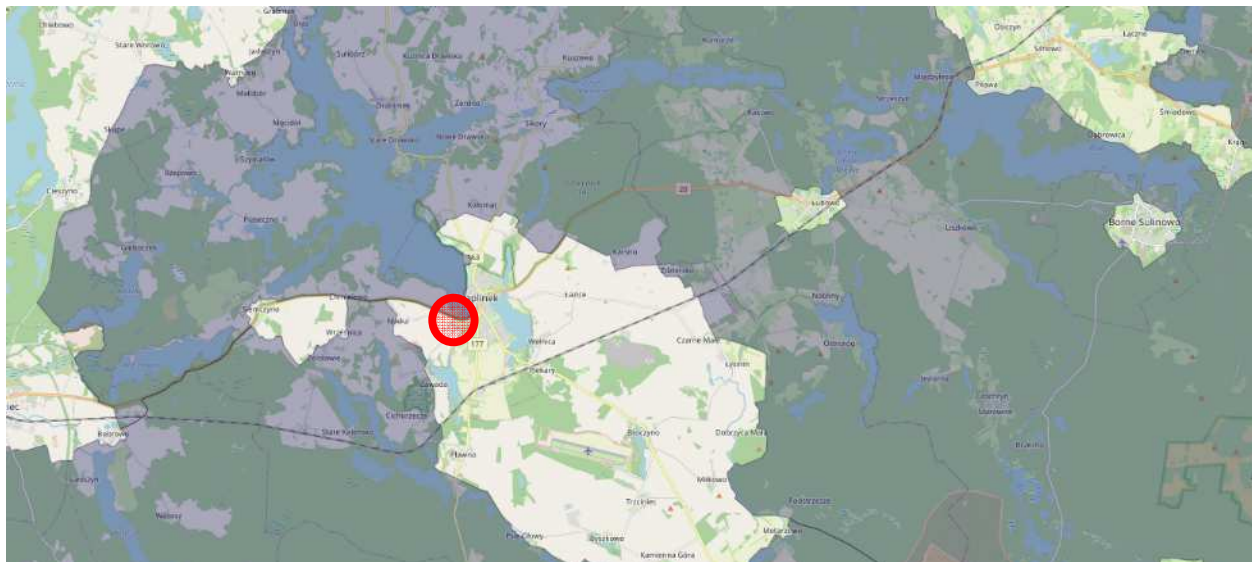
Ochrona gatunkowa ma na celu zapewnienie przetrwania i zachowania we właściwym stanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt wraz z ich siedliskami, a w konsekwencji także zachowanie różnorodności genetycznej i biologicznej. Ochroną gatunkową obejmowane są w szczególności gatunki rzadkie, zagrożone wyginięciem, cenne dla nauki, a także odgrywające istotną rolę w ekosystemach. Głównym celem tych działań jest zachowanie tych gatunków na naturalnie zajmowanych stanowiskach. W celu ochrony ostoi i stanowisk roślin lub grzybów objętych ochroną gatunkową lub ostoi, miejsc rozrodu i regularnego przebywania zwierząt objętych ochroną gatunkową mogą być ustalane strefy ochrony.

Obecnie w całej Polsce objętych ochroną ścisłą zostało ponad 320 gatunków zwierząt, ponad 420 gatunków roślin oraz ponad 110 gatunków grzybów i porostów, natomiast ochroną częściową 23 gatunki zwierząt, 51 gatunków roślin oraz 10 gatunków grzybów i porostów. Waloryzacja przyrodnicza województwa zachodniopomorskiego z 2010r. wskazuje na występowanie, w bezpośrednim sąsiedztwie terenu objętego uchwałą, gatunków chronionych.

###

Obszar opracowania leży częściowo (jeden teren) lub w niewielkiej odległości na południe (drugi teren) od **korytarza ekologicznego** „Pojezierze Drawskie i Połczyńskie” GKPn-21 oraz na północ od uzupełniającego korytarza ekologicznego „Lasy Wałeckie” GKPn-24A (oba tereny). Oba korytarze uzupełniające stanowią część głównego Korytarza Północnego (KPn) łączącego Puszcze Augustowską, Knyszyńską i Białowieską z doliną Biebrzy, Puszcza Piską, lasami Napiwodzko-Ramuckimi i Pojezierzem Iławskim. Przebiega przez dolinę Wisły do Borów Tucholskich, Pojezierza Kaszubskiego, Puszczy Koszalińskiej, Goleniowskiej i Wkrzańskiej. Przechodząc przez Lasy Krajeńskie i Wałeckie, łączy się także z Lasami Drawskimi, a następnie dochodzi przez Puszcze Gorzowską do Cedyńskiego Parku Krajobrazowego.

Rysunek 10. Mapa korytarzy ekologicznych (2012). Źródło: <http://mapa.korytarze.pl>

Korytarze główne to najważniejsze drogi wędrówek i migracji gatunków w Polsce, zapewniające jednocześnie łączność siedlisk i populacji w skali kontynentalnej. Korytarze uzupełniające (taki jak przedmiotowe GKPN-21 i GKPN-24A) łączą obszary siedliskowe położone wewnątrz kraju z korytarzami głównymi oraz zapewniają wariantowość dróg przemieszczania się gatunków o znaczeniu krajowym.

###

W granicach objętych opracowaniem planu nie występują krajobrazy priorytetowe określone w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa;

###

W Polsce zasady **ochrony gruntów rolnych i leśnych** oraz rekultywacji i poprawiania ich wartości użytkowej reguluje ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 1326 z późn. zm.). Zgodnie z ustawą ochrona gruntów rolnych polega na ograniczeniu ich przeznaczenia na cele nierolnicze i nieleśne, zapobieganiu procesom degradacji i dewastacji, rekultywacji, zachowaniu torfowisk i oczek wodnych oraz ograniczaniu zmian naturalnego ukształtowania powierzchni ziemi. Podobne działania stosowane są przy ochronie gruntów leśnych z tym, że obowiązuje również zapobieganie szkodom w drzewostanach i produkcji leśnej. Podstawowe środki ochronne jakie wykorzystuje ustawa to zgoda na zmianę przeznaczenia gruntów na cele nierolnicze i nieleśne oraz obowiązek właściciela gruntów przeciwdziałania ich degradacji.

Ponadto zagadnienie ochrony gleby uregulowane jest w dziale IV „Ochrona powierzchni ziemi” ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1219 z późn. zm). Zgodnie z ustawą, ochrona powierzchni ziemi polega m.in. na zachowaniu jak najlepszego stanu gleby poprzez zapobieganie erozji, spadkowi zawartości próchnicy, zagęszczeniu, zasoleniu, zakwaszeniu oraz ograniczeniu powierzchni gleb objętych zabudową. Zachowanie jak najlepszego stanu gleb polega też na tworzeniu czynnych powierzchni biologicznych gleb, racjonalnym wykorzystaniu warstwy próchnicznej, odtworzeniu i ulepszaniu gleby.

Na terenie objętym opracowaniem nie występują grunty leśne ani grunty rolne wymagające zmiany przeznaczenia na nieleśne lub nierolnicze.

4.2. Stan i funkcjonowanie środowiska przyrodniczego

Sposób funkcjonowania środowiska na opisywanym terenie oraz w jego bliższym i dalszym otoczeniu, uwarunkowany jest zmiennością przestrzenną i jakością poszczególnych komponentów tego środowiska, jak również charakterem i siłą oddziaływań pomiędzy nimi. Zasadniczym impulsem, dynamizującym statyczne układy przyrodnicze są procesy jakie w nich zachodzą, zarówno w wymiarze pionowym, jak i poziomym. Najważniejsze procesy geodynamiczne, zachodzące w środowisku przyrodniczym na omawianym terenie, są determinowane przez rzeźbę terenu, budowę geologiczną i klimat. Klimat jest komponentem środowiska najbardziej oddziałującym na pozostałe. Z czynników klimatycznych największe znaczenie mają opady atmosferyczne, temperatura oraz wiatr. Opady, a szczególnie ulewne deszcze, są impulsem do uruchomienia procesów geodynamicznych: sptywu i przesiąkania. Powiązania przyrodnicze terenu opracowania z szerszym otoczeniem zapewniają kompleksy leśne oraz doliny cieków. Ekosystemy gruntów ornych i pól uprawnych posiadają prostą strukturę, w przypadku intensywnie uprawianych monokultur strukturę kadłubową, podatną na zachwiania.

Monitoring stanu środowiska w 2019 roku realizowano na podstawie Programu Państwowego Monitoringu Środowiska Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2016-2020. W rezultacie powstał Raport⁴, którego fragmenty cytujemy poniżej.

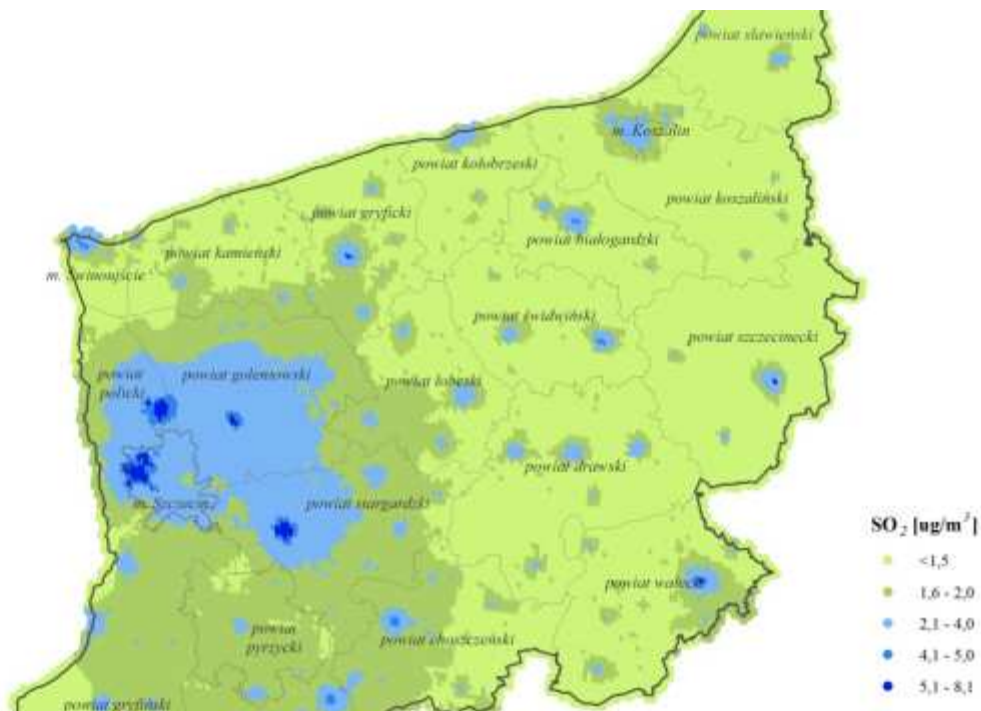
4.2.1. Powietrze atmosferyczne

Ocena jakości powietrza za 2018 rok w strefach województwa zachodniopomorskiego wykonana została w oparciu o dane pochodzące z monitoringu powietrza, określonego w Programie Państwowego Monitoringu Środowiska Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2016-2020 oraz Aneksach do tego Programu. Ocenie podlegają 3 strefy województwa ze względu na kryteria określone dla ochrony zdrowia: aglomeracja szczecińska (miasto Szczecin), miasto Koszalin (miasto o liczbie ludności powyżej 100 tys.), **strefa zachodniopomorska** (pozostały obszar województwa niewchodzący w skład aglomeracji szczecińskiej i miasta Koszalin).

Klasyfikację wykonano odrębnie ze względu na ochronę zdrowia ludzi i odrębnie ze względu na ochronę roślin. Wynikiem oceny dla wszystkich substancji podlegających ocenie na terenie strefy (dla kryteriów: poziom dopuszczalny i poziom docelowy) jest zaliczenie strefy do odpowiedniej klasy.

---

⁴ Stan środowiska w województwie zachodniopomorskim. Raport 2018, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Szczecinie, 2020.

Rysunek 11. Średnie stężenie roczne dwutlenku siarki w województwie zachodniopomorskim w 2017.

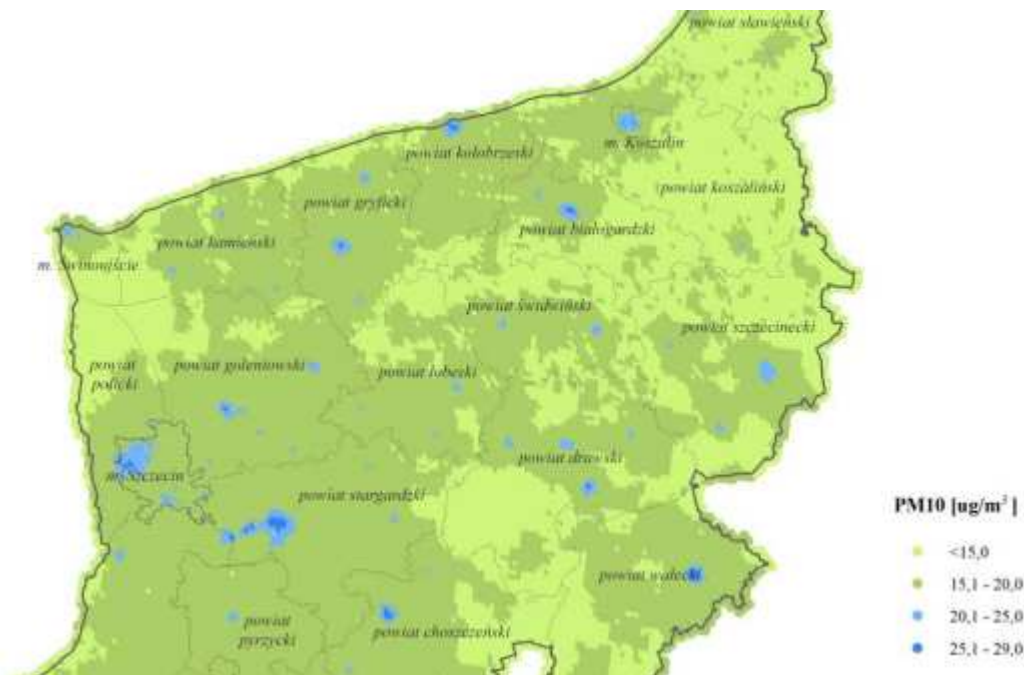
Dwutlenek siarki Przeprowadzone w roku 2017, tak jak w latach poprzednich, pomiary stężeń dwutlenku siarki w powietrzu, na pięciu stanowiskach automatycznych w województwie, nie wykazały przekroczeń poziomu dopuszczalnego dla stężeń 1-godzinnych i 24-godzinnych określonych ze względu na ochronę zdrowia ludzi. Stężenia średnioroczne w roku 2018 wynosiły od 3 do 4,2 µg/m³, czyli od 15 do 21% poziomu dopuszczalnego określonego dla ochrony roślin. W wieloletniu na większości stanowisk stężenia dwutlenku siarki utrzymują się na zbliżonym poziomie

Dwutlenek azotu Zmierzone metodami automatycznymi w roku 2017 stężenia dwutlenku azotu na pięciu stanowiskach pomiarowych w województwie wykazały, iż w żadnym punkcie pomiarowym średnie roczne stężenia NO₂ nie przekroczyły wartości dopuszczalnej. W ostatnich latach stężenia dwutlenku azotu utrzymują się na zbliżonym poziomie. Stężenia średnioroczne dwutlenku azotu w roku 2018 oraz latach wcześniejszych także nie przekroczyły wartości dopuszczalnej. Najwyższe stężenia w latach 2013-2018 (do 77% wartości dopuszczalnej) wystąpiły w punktach zlokalizowanych na obszarach z intensywnym ruchem samochodowym (Szczecin, ul. Piłsudskiego i Koszalin, ul. Armii Krajowej). W ostatnich latach stężenia dwutlenku azotu utrzymują się na zbliżonym poziomie

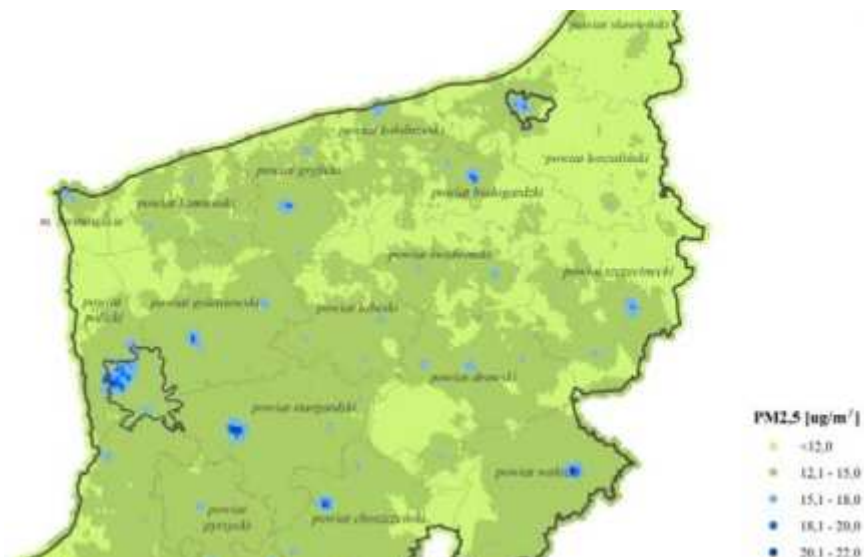
Rysunek 12. Średnie stężenie roczne dwutlenku azotu w województwie zachodniopomorskim w 2017.

Pył zawieszony PM₁₀ W 2017 roku wszystkie strefy województwa zachodniopomorskiego otrzymały klasę A ze względu na pył PM₁₀. Nie odnotowano przekroczeń poziomu dopuszczalnego określonego dla stężenia 24-godzinnego i średniorocznego pyłu PM₁₀. W wieloleciu obserwuje się stopniowy spadek liczby dni z przekroczeniami poziomu dopuszczalnego określonego dla pyłu PM₁₀. Na wszystkich stanowiskach najwyższe wartości stężeń dobowych pyłu PM₁₀ w roku 2017, podobnie jak w latach poprzednich, zarejestrowano w okresach grzewczych. W okresie letnim nie odnotowano przekroczeń poziomu dopuszczalnego przez stężenia 24-godzinne pyłu. W związku z tym, jako główną przyczynę przekroczeń wskazuje się niską emisję pyłu PM₁₀ pochodzącą z indywidualnego ogrzewania mieszkań. Podobnie jak w latach poprzednich, również w roku 2017 na całym obszarze województwa nie został przekroczony poziom dopuszczalny określony dla stężenia średniorocznego pyłu PM₁₀, który wynosi 40 µg/m³. Średnioroczne wartości tego zanieczyszczenia od kilku lat utrzymują się na podobnym poziomie. W roku 2017 średnioroczne wartości w punktach pomiarowych stanowiły od 23 52,5 % do 62,5 % poziomu dopuszczalnego, w zależności od lokalizacji stanowiska oraz warunków meteorologicznych. W roku 2018, tak jak w latach poprzednich, na całym obszarze województwa nie został przekroczony poziom dopuszczalny określony dla stężenia średniorocznego pyłu PM₁₀, który wynosi 40 µg/m³. Średnioroczne wartości tego zanieczyszczenia od kilku lat utrzymują się na podobnym poziomie. W roku 2018 średnioroczne wartości stężeń na stanowiskach pomiarowych stanowiły od 52,5% do 70% poziomu dopuszczalnego, w zależności od lokalizacji stanowiska oraz warunków meteorologicznych. W roku 2018 wystąpiło przekroczenie drugiego kryterium dla pyłu PM₁₀ jakim jest poziom dopuszczalny dla stężeń 24-godzinnych. Przekroczenie odnotowano na stanowisku pomiarowym w Szczecinku przy ul. Przemysłowej (45 dni z przekroczeniami poziomu dopuszczalnego wynoszącego 50 µg/m³ przy dozwolonej liczbie dni wynoszącej 35).

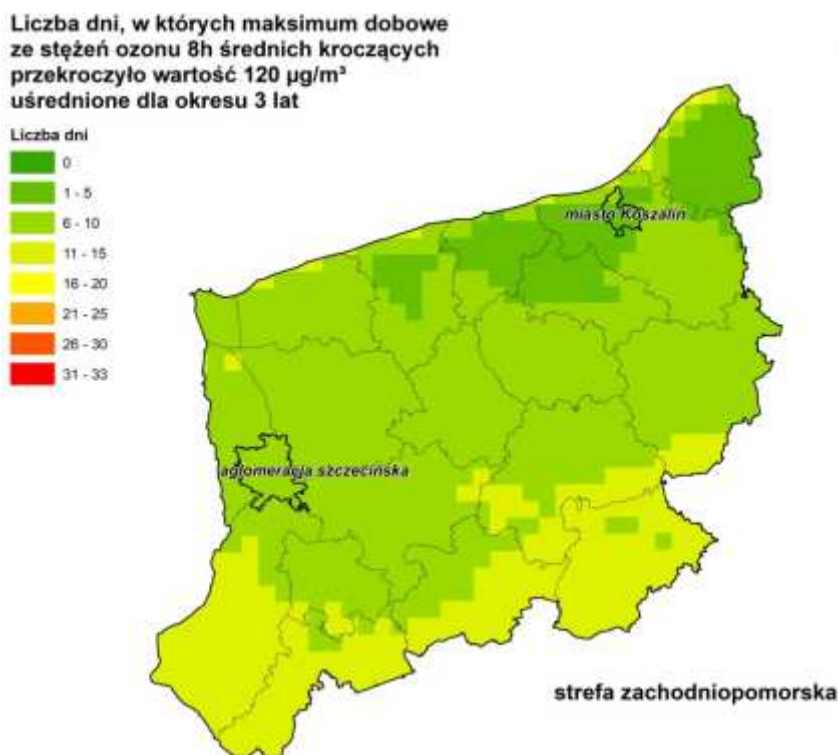
Rysunek 13. Średnioroczne stężenie pyłu PM10 w województwie zachodniopomorskim w 2017.

Pył zawieszony PM_{2,5} W roku 2017, tak jak w latach poprzednich, pomiary stężeń pyłu PM_{2,5} wykonywane były w każdej z trzech stref województwa. Do rocznej oceny jakości powietrza za 2017 rok wykorzystano pomiary 5 stanowisk (z istniejących 6): z 2 stanowisk w Szczecinie i z 1 stanowiska w Koszalinie, 1 w Szczecinku i 1 w Myśliborzu. Pomiary te nie wykazały przekroczeń poziomu dopuszczalnego określonego dla stężenia średniorocznego, który wynosi 25 $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Najwyższe stężenia pyłu PM_{2,5} w latach 2012-2017 zarejestrowano na stanowisku w Myśliborzu oraz w Szczecinie przy ul. Piłsudskiego (stanowisko komunikacyjne). Uzyskany w wyniku modelowania za 2017 rok rozkład średniorocznych stężeń pyłu PM_{2,5} wskazuje, że na przeważającym obszarze województwa stężenia nie przekraczają 15 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (tj. 60% poziomu dopuszczalnego), a wyższe wartości stężeń mogą wystąpić w większych miastach województwa. Ze względu na znaczny negatywny wpływ pyłu PM_{2,5} na zdrowie ludzi, wprowadzono dla tego zanieczyszczenia dodatkowe normy jakości powietrza obowiązujące dla obszarów tła miejskiego w miastach powyżej 100 tys. mieszkańców i aglomeracjach. W województwie zachodniopomorskim 25 takimi obszarami są miasto Koszalin oraz aglomeracja szczecińska. Dla takich miast i aglomeracji określono wartość dopuszczalną pyłu PM_{2,5} w powietrzu, którą nazwano pułapem stężenia ekspozycji, obliczanym na podstawie wskaźnika średniego narażenia¹. Pułap stężenia ekspozycji, który odnosi się do terenów tła miejskiego w miastach powyżej 100 tys. mieszkańców i aglomeracjach wynosi 20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ dla okresu uśredniania wynoszącego trzy lata kalendarzowe. W roku 2018, tak jak w latach poprzednich, pomiary stężeń pyłu PM_{2,5} wykonywane były w każdej z trzech stref województwa. W latach 2013-2018 pomiary te utrzymywały się na podobnym poziomie na poszczególnych stanowiskach i nie wykazały przekroczeń poziomu dopuszczalnego określonego dla stężenia średniorocznego. Najwyższe stężenia pyłu PM_{2,5} rejestrowano na stanowisku w Myśliborzu oraz w Szczecinie przy ul. Piłsudskiego (stanowisko komunikacyjne).

Rysunek 14. Średnioroczne stężenie pyłu PM_{2,5} w województwie zachodniopomorskim w 2017.

Ozon Mierzone w roku 2017, jak i w latach poprzednich, w sposób automatyczny poziomy stężenie ozonu w województwie zachodniopomorskim – na stanowisku tła miejskiego w Szczecinie (ul. Andrzejewskiego) oraz na stanowisku pozamiejskim w Widuchowej (powiat gryfiński) – nie wykazały przekroczeń poziomu docelowego określonego dla tego zanieczyszczenia ze względu na ochronę zdrowia. Liczba dni ze stężeniami 8-godziennymi ozonu wyższymi niż 120 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, uśredniona z lat 2015-2017, na stanowisku pomiarowym w Szczecinie wynosiła 6, a w Widuchowej 11 (dopuszczalna liczba dni wynosi 25).

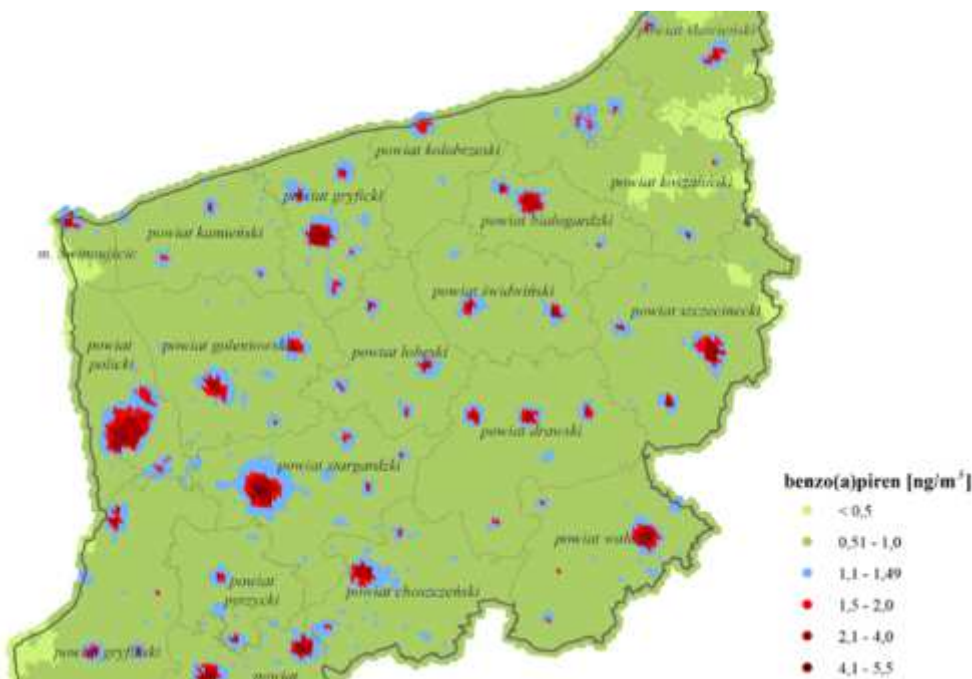
Rysunek 15. Liczba dni, w których maksimum dobowe stężenia O₃ przekroczyło wartości uśrednione z 3 lat.

Tlenek węgla Automatyczne pomiary tlenu węgla w roku 2017 wykonywane były w jednym punkcie województwa – na stanowisku komunikacyjnym w Szczecinie przy ul. Piłsudskiego. Normowane, maksymalne stężenie 8-godzinne kroczące (liczone ze stężeń 1-godzinnych) w latach 2012-2017 było znacznie niższe od poziomu dopuszczalnego (poziom dopuszczalny wynosi 10 000 $\mu\text{g}/\text{m}^3$). W 2017 i 2018 roku stężenie to wynosiło 2 200 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, czyli stanowiło 22% poziomu dopuszczalnego.

Benzen Wartość dopuszczalna dla średniorocznego stężenia benzenu wynosi 5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Wykonane w latach 2015-2017 pomiary stężeń benzenu metodą automatyczną na stanowisku komunikacyjnym w Szczecinie przy ul. Piłsudskiego wskazują na niskie stężenia tego zanieczyszczenia w powietrzu. W 2017 roku stężenie średnioroczne wynosiło 0,9 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, czyli stanowiło 18% poziomu dopuszczalnego, w roku 2018 1,1 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, czyli stanowiło 22% poziomu dopuszczalnego.

Metale w pyłe zawieszonym Podobnie jak w latach poprzednich, również w roku 2017 rejestrowane na stanowiskach pomiarowych w województwie stężenia ołowiu, arsenu, kadmu i niklu były bardzo niskie i nie przekroczyły określonych dla tych zanieczyszczeń wartości kryterialnych – poziomu dopuszczalnego dla ołowiu oraz poziomów docelowych dla stężeń arsenu, kadmu i niklu..

Rysunek 16. Stężenie roczne średnie benzo(a)pirenu w pyłe PM10 w 2017.

Benzo(a)piren w pyłe zawieszonym W 2017 roku w dwóch strefach województwa – aglomeracji szczecińskiej i strefie zachodniopomorskiej – zarejestrowano przekroczenia średniorocznego stężenia benzo(a)pirenu. Przekroczeń nie odnotowano w strefie miasto Koszalin. Przekroczenia wartości docelowej przez stężenia średnioroczne wystąpiły w aglomeracji szczecińskiej na stanowisku przy ul. Andrzejewskiego i ul. Piłsudskiego oraz w strefie zachodniopomorskiej na stanowiskach w Szczecinku (ul. 1 Maja, ul. Przemysłowa) i w Myśliborzu (ul. Za Bramką). Najwyższe stężenia zarejestrowano w Szczecinku (ul. Przemysłowa) i w Myśliborzu (ul. Za Bramką). W ostatnich latach co roku występują

przekroczenia poziomu docelowego na większości stanowisk pomiarowych w województwie. Podobnie jak w latach poprzednich, również pomiary wykonane w 2017 roku wykazały wyraźną sezonowość występowania benzo(a)pirenu w powietrzu. Stężenia w okresach zimowych były kilkakrotnie wyższe niż w sezonie letnim. Świadczy to o tym, iż głównym źródłem emisji tego zanieczyszczenia do powietrza jest spalanie paliw związane z ogrzewaniem mieszkań. Problem ponadnormatywnych stężeń benzo(a)pirenu dotyczy również obszarów w województwie, gdzie pomiary nie były prowadzone. Są to przede wszystkim większe miasta województwa. W roku 2018 poziom docelowy został przekroczony na 7 z 8 stanowisk, jedynie na stanowisku w Kołobrzegu nie stwierdzono przekroczenia.

Podsumowując, jakość powietrza w roku 2018, w strefie zachodniopomorskiej była umiarkowana, plasując się w klasie A (najlepszej) we wszystkich kategoriach poza poziomem ozonu (klasa D2, długoterminowo) oraz pyłu zawieszonego PM10 (klasa C) i benzo[a]pirenu w pyle [także klasa C].

4.2.2. Hałas

Stan akustyczny środowiska określa klimat akustyczny, na który składają się różne zjawiska akustyczne. Hałasem nazywa się każdy dźwięk, niezależnie od sposobu jego powstania, głośności i czasu trwania, który powoduje dyskomfort psychiczny lub jest odczuwalny jako uciążliwy. Dla celów ochrony ludzi przed nadmiernym hałasem ustalone zostały dopuszczalne poziomy natężenia dźwięku w środowisku, na stanowiskach pracy i w pomieszczeniach mieszkalnych. Standardy akustyczne w środowisku dla terenów o różnym przeznaczeniu określa Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. (Dz. U. z 2007 r. Nr 120, poz. 826) w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Obowiązujące w Polsce kryterium oceny hałasu wprowadzone ww. Rozporządzeniem ustala dopuszczalny poziom hałasu LAeq wyrażony równoważnym poziomem dźwięku A w dB, który zależy zarówno od charakteru terenu jak i od rodzaju źródła hałasu, a także od pory dnia. Podstawowym wskaźnikiem klimatu akustycznego jest sumaryczny poziom hałasu danego obszaru. W decydującym stopniu zależy on od jego urbanizacji oraz rodzaju emitowanego hałasu, tj.:

- hałasu komunikacyjnego od dróg i linii kolejowych, który rozprzestrzenia się na odległe obszary ze względu na rozległość źródeł;
- hałasu przemysłowego obejmującego swym zasięgiem najbliższe otoczenie;
- hałasu komunalnego towarzyszącego obiektom sportu, rekreacji i rozrywki.

Oceny klimatu akustycznego w latach 2017-2018 dokonano na podstawie uzyskanych wyników pomiarów poziomów hałasu wyrażonych wskaźnikami długookresowymi (wyznaczonymi dla okresu roku) LDWN i LN oraz LAeqD i LAeqN – do ustalenia i kontroli warunków korzystania ze środowiska w odniesieniu do jednej doby tzw. wskaźnikami krótkookresowymi. Pomiary hałasu komunikacyjnego (drogowego i kolejowego) wykonano w 23 punktach – na wyznaczonych obszarach w 8 miejscowościach:

- 12 pomiarów krótkookresowych w 6 miejscowościach: w 2017 r. w Białym Borze, Pyrzycach, Resku i w 2018 r. Kaliszu Pomorskim, Dygowie i Mieszkowicach;
- 6 pomiarów długookresowych w 6 miejscowościach: w 2017 r. w Białym Borze, Pyrzycach, Resku i w 2018 r. Kaliszu Pomorskim, Dygowie i Mieszkowicach;

- 5 pomiarów hałasu kolejowego w 5 miejscowościach: w 2017 r. w Łobzie, Międzyzdrojach, Białym Borze, w 2018 r. Dygowie i Kaliszu Pomorskim.

Dla Czaplinka brak bieżących danych pomiarowych hałasu, jak również nie została opracowana mapa akustyczna. W całym powiecie drawski, powierzchnia obszarów zagrożonych hałasem wynosiła (dane za 2020) 0,01 km², co oznaczało że w strefach zagrożonych znajduje się 113 lokali mieszkalnych zamieszkiwanych przez 360 mieszkańców (przedszkoli i budynków szkolnych: 0, budynków służby zdrowia, opieki społecznej i socjalnej: 0).

4.2.3. Jakość wód

Województwo zachodniopomorskie obejmuje swym zasięgiem regiony wodne: Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego (około 77 %), Warty (około 23 %), oraz region wodny Uecker o powierzchni zaledwie 8 km². Wody powierzchniowe zajmują około 5,2% obszaru województwa. Na terenie województwa zachodniopomorskiego znajdują się znaczne zasoby wód powierzchniowych: dolny odcinek rzeki Odry wraz z dopływami, rzeki Przymorza, Zalew Szczeciński, Zatoka Pomorska oraz około 1650 jezior o powierzchni powyżej 1 ha.

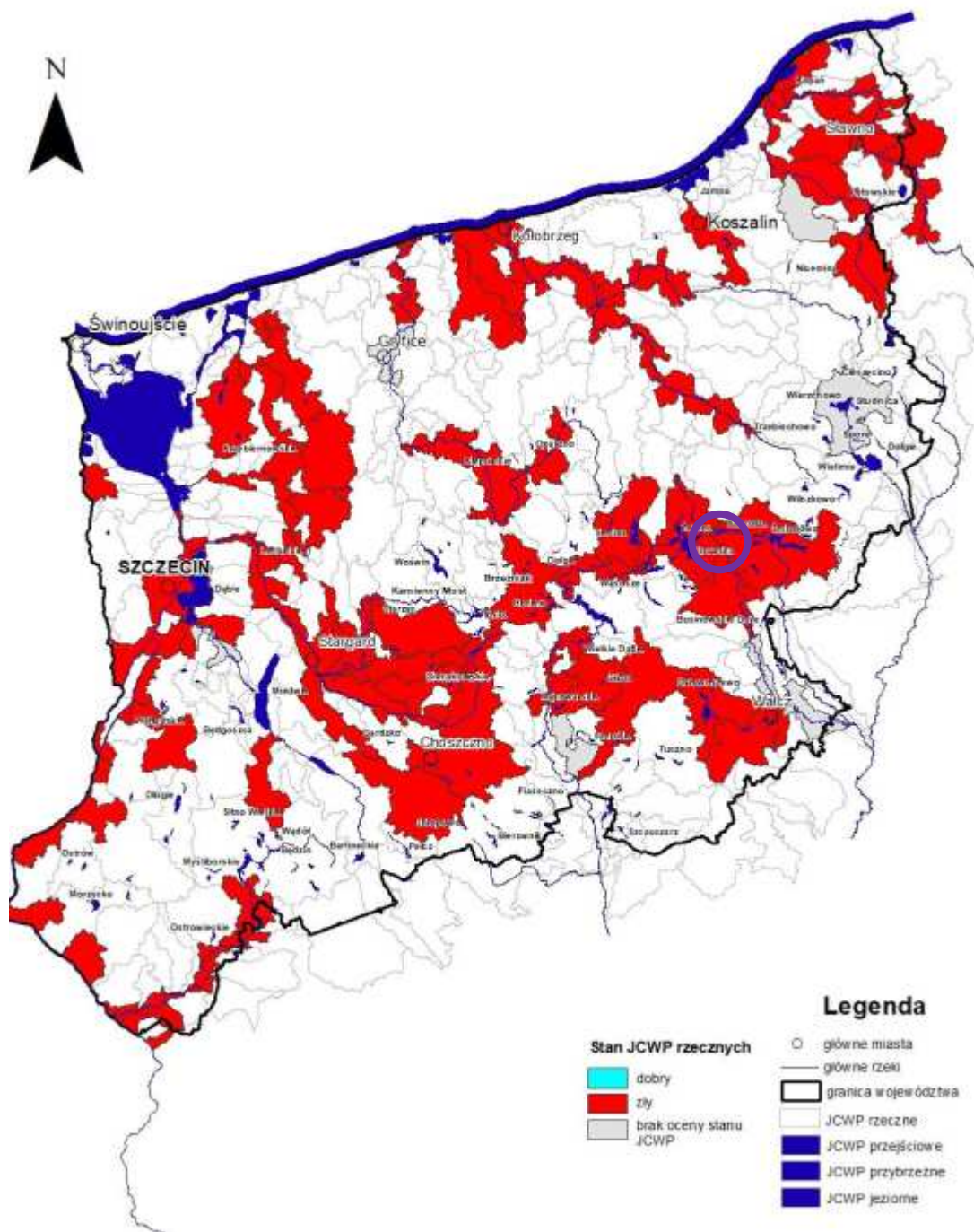
Na jakość wód ma wpływ wiele czynników, między innymi: rodzaj i ilości zanieczyszczeń wprowadzanych do wód, podatność danej kategorii wód na degradację oraz zdolność jej do samooczyszczania. Do najważniejszych zagrożeń wód należy zaliczyć: zrzuty punktowe ścieków komunalnych, bytowych i przemysłowych, zanieczyszczenia dopływające do wód ze źródeł rozproszonych (spływy powierzchniowe z terenów rolniczych, miejskich i przemysłowych, depozyt zanieczyszczeń z atmosfery, małe źródła punktowe) oraz nadmierny pobór wód.

Według danych GUS w roku 2017 na terenie województwa odprowadzono do wód lub do ziemi łącznie 1 301,072 hm³ ścieków (ścieki przemysłowe, komunalne i wody chłodnicze), z czego aż 1 183,967 hm³ to wody pochłonicze (umownie czyste). Warto zauważyć, że na przestrzeni ostatnich lat łączna ilość ścieków wprowadzanych do wód i do ziemi ulegała zmniejszeniu, szczególnie widoczne jest to w przypadku ścieków z zakładów przemysłowych. Ścieki oczyszczane stanowiły około 98,7%. W 2018 roku ścieki oczyszczane stanowiły około 99,4%. Udział ścieków nieoczyszczanych uległ nieznacznemu zmniejszeniu w stosunku do roku 2017. W okresie od 2010 roku do 2018 roku znacząco zmalała ilość ścieków nieoczyszczanych w stosunku do lat poprzednich.

Kolejnym istotnym czynnikiem mającym wpływ na jakość wód, jest intensywność produkcji rolniczej oraz rolnicze wykorzystanie nawozów sztucznych i organicznych. W województwie w latach gospodarczych 2005/2006-2017/2018 zużycie nawozów sztucznych NPK ulegało wahaniom i wynosiło średnio około 124,3 kg/ha. Największe zużycie zanotowano dla nawozów azotowych w roku gospodarczym 2011/2012, jednocześnie w tym okresie zanotowano wyraźny spadek zużycia nawozów wapniowych oraz obornika.

W 2018 roku w ramach państwowego monitoringu środowiska wykonano badania 103 jcwp. Badania prowadzono według programu obejmującego: monitoring diagnostyczny, operacyjny i monitoring badawczy. Program monitoringu diagnostycznego był realizowany w 18 jcwp, w 82 jcwp badania prowadzono w zakresie monitoringu operacyjnego, a w 10 jcwp w monitoringu badawczym.

Rysunek 17. Wyniki oceny stanu JCWP rzecznych w województwie zachodniopomorskim badanych w roku 2018

Stan rzecznych jcwp w rejonie Czaplinka oceniany były roku 2018 jako zły.

W roku 2018 przeprowadzono badania 17 JCWP jeziornych województwa zachodniopomorskiego, które w całości położone jest w Dorzeczu Odry. Jeziora Drawsko i Czaplino, nie były poddane badaniu.

Monitoring stanu chemicznego wód podziemnych wykonywany jest w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska na poziomie krajowym. Wykonawcą monitoringu stanu chemicznego wód podziemnych jest Państwowa Służba Hydrogeologiczna (PSH), której zadania realizowane są przez Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut

Badawczy (PIG-PIB). Celem badań jest dostarczenie informacji o jakości wód podziemnych, śledzenie zmian w tym zakresie oraz sygnalizacja zagrożeń w skali kraju, na potrzeby zarządzania zasobami wód podziemnych i oceny skuteczności podejmowanych działań ochronnych związanych z utrzymaniem lub osiągnięciem dobrego stanu wód podziemnych (chemicznego i ilościowego) określonego Ramową Dyrektywą Wodną (RDW). Przedmiotem monitoringu są zwykle (słodkie) wody podziemne występujące w jednolitych częściach wód podziemnych (wg podziału na 172 JCWPd wydzielonych na terenie kraju).

Ocena jakości wód podziemnych wykonana została w oparciu o rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 grudnia 2015 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 85). Zgodnie z tym rozporządzeniem klasa I to wody bardzo dobrej jakości, klasa II – wody dobrej jakości, klasa III – wody zadowalającej jakości, klasa IV – wody niezadowalającej jakości, klasa V – wody złej jakości. Klasy jakości wód I, II, III oznaczają ich dobry stan chemiczny, a klasy IV i V oznaczają stan chemiczny słaby.

W 2018 roku badania stanu chemicznego wód podziemnych na terenie województwa przeprowadzone zostały w ramach monitoringu operacyjnego w 12 punktach pomiarowych. **Stan jcwpd 25 został określony w roku 2016 jako dobry, podobnie w roku 2019. Nadal jednak utrzymują się zagrożenia dla jednolitej części wód podziemnych 25, nie wykazano jednak w roku 2019 trendów wzrostowych zagrożeń i niekorzystnych wskaźników w punktach pomiarowych i w całym obszarze.**

4.2.4. Pole elektromagnetyczne

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 listopada 2007 r. w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia okresowych badań poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. Nr 192, poz. 1883), nakłada obowiązek badania poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, obejmujący pomiary natężenia składowej elektrycznej pola elektromagnetycznego w przedziale częstotliwości co najmniej od 3 MHz do 3000 MHz. Pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,3 kHz do 300 GHz wytwarzane są głównie przez stacje radiowe i telewizyjne oraz stacje radiotelefoniczne. Źródłem promieniowania elektromagnetycznego są anteny nadawcze stacji. Sposób rozchodzenia się fal zależy od ich długości (częstotliwości):

- stacje nadawcze długo- i średniofalowe pracujące w zakresie długości fal od kilku kilometrów do kilkuset metrów (częstotliwości 0,15-16 MHz) i wykorzystywane do przekazywania programów radiofonicznych; najsilniejsze pole występuje w otoczeniu anten nad powierzchnią ziemi - oddziaływanie na środowisko zawiera się w granicach od kilkudziesięciu metrów (stacje nadawcze o mocy kilku kW) do kilku kilometrów (stacje o mocy kilku MW);
- stacje nadawcze krótkofalowe pracujące w zakresie długości fal od kilkunastu do kilkudziesięciu metrów (częstotliwość od kilku do kilkudziesięciu MHz) i wykorzystywane przy przesyłaniu sygnałów radiofonicznych, radiotelegraficznych, radiotelefonicznych na znaczne odległości, wykorzystując odbicie fal od jonosfery; najsilniejsze pole występuje w kierunku wiązek głównych na wysokościach przekraczających zawieszenie anten - obszar oddziaływania na środowisko nadajników o mocy kilkudziesięciu kW osiąga wartości od kilkuset metrów na kierunku promieniowania do kilkudziesięciu metrów przy powierzchni ziemi;
- stacje nadawcze ultrakrótkofalowe (UKF) i telewizyjne (TV) pracujące w zakresie długości fal od kilku metrów do

kilku decymetrów (częstotliwości od kilkudziesięciu do kilkuset MHz) wykorzystywane są do celów radiofonii i telewizji; główna część energii rozchodzi się na wysokości zawieszenia anten (poza wiązką główną natężenie pola szybko maleje), obszar oddziaływania na środowisko dla stacji o łącznej mocy kilkudziesięciu kW osiąga wartości od kilkuset metrów na wysokości zawieszenia anteny do kilkudziesięciu metrów przy powierzchni ziemi;

- stacje radiotelefoniczne pracujące w wydzielonych zakresach długości fal metrowych i decymetrowych (częstotliwości od kilkudziesięciu do kilkuset MHz) - obszar oddziaływania na środowisko zawiera się w granicach od kilkudziesięciu metrów na wysokości zawieszenia anten do kilku metrów przy powierzchni ziemi. Do głównych rodzajów łączności radiotelefonicznych należą: radiokomunikacja ruchoma lądowa (radiotelefony), radiokomunikacja w zakresie pasma obywatelskiego Citizen Band (CB-radio) oraz telefonia komórkowa.

W środowisku naturalnym pola elektryczne o natężeniach przekraczających 1 kV/m występują w otoczeniu napowietrznych linii przesyłowych 220 i 400 kV, a także na niewielkim obszarze pod liniami 110 kV. Wszystkie krajowe linie przesyłowe są tak projektowane i konstruowane, że natężenia pola w ich otoczeniu są znacznie mniejsze od wartości dopuszczalnych. Pole elektryczne na ogrodzonym terenie stacji elektroenergetycznych może osiągać w niektórych miejscach wartości zbliżone do dopuszczalnych - są to jednak miejsca dostępne tylko dla osób uprawnionych. Poza terenem stacji pole to jest o wiele słabsze, zwykle poniżej 0,2 kV/m. Natężenie pola magnetycznego o częstotliwości 50 Hz nie może przekraczać 60 A/m.

Pomiary monitoringowe poziomów pól elektromagnetycznych prowadzone są w cyklu trzyletnim, czyli badania w tych samych punktach powtarza się co 3 lata. Pomiary PEM w latach 2017-2018 na terenie województwa zachodniopomorskiego zostały wykonane w 90 punktach pomiarowych.

Pomiary pól elektromagnetycznych wykonane przez WIOŚ w Szczecinie nie wykazały przekroczeń poziomów dopuszczalnych pól elektromagnetycznych w środowisku. Wyniki są dużo niższe od poziomów dopuszczalnych. Dokonując porównania wszystkich wyników pomiarów PEM na przestrzeni ostatnich kilku lat nie obserwuje się znaczących zmian średnich poziomów pól elektromagnetycznych na żadnym z trzech kategorii terenów. Jednak dynamiczny rozwój branży telekomunikacyjnej prowadzi do wzrostu liczby sztucznych źródeł pól elektromagnetycznych w środowisku. Fakt ten skutkuje nieznacznym wzrostem średnich poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, zwłaszcza na terenach o dużej gęstości zaludnienia. **Średnia arytmetyczna pomiarów w roku 2017 dla Czaplina (punkt pomiarowy przy ul. Wałęckiej) wskazały wartość 0,27 V/m +/- 0 przy dopuszczalnej wartości 7 V/m.**

4.3. Charakterystyka zagospodarowania terenu

Fragment położony przy ul Komunalnej sąsiaduje z jeziorem Drawsko, teren stanowi mieszane stanowisko roślinności wysokiej i niskiej (w większości wtórnej). Teren pierwszy zlokalizowany przy ulicy Komunalnej w Czaplunku w całości znajduje się w:

- Obszarze Natura 2000 „Ostoja Drawska” PLB320019;
- Obszarze Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Drawskie”;
- Obszarze Natura 2000 „Jeziora Czaplinskie” PLH320039;
- Drawskiego Parku Krajobrazowego;

Ponadto teren ten znajduje się w granicach **korytarza ekologicznego** „Pojezierze Drawskie i Połczyńskie” GKPn-21.

Rysunek 18.1-4. Widok obszaru opracowania (okolice ulicy Komunlanej). GoogleStreet

3

4

5

6

7

8

9

10

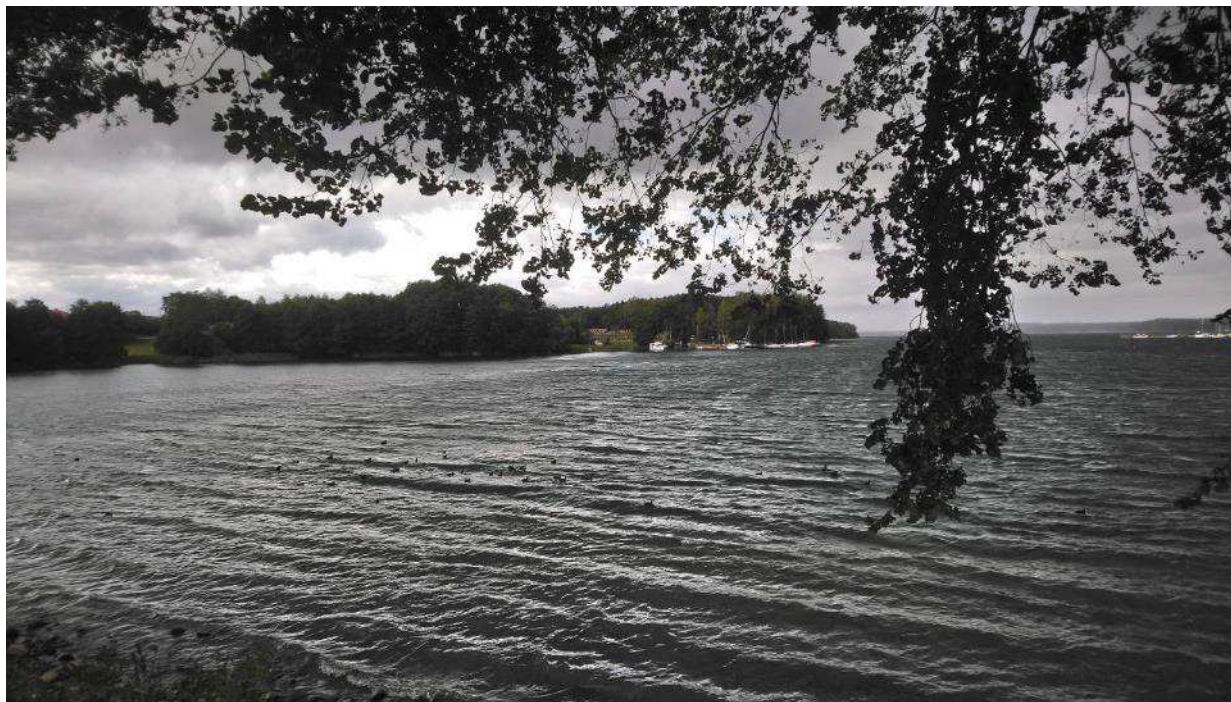

11

12

Rysunek 19.1-13 Zdjęcia obszaru opracowania (okolice ulicy Komunalnej).

Teren był przedmiotem inwentaryzacji przyrodniczej wykonanej w roku 2023 przez Eko-Plan.

Badania terenowe zostały wykonane na potrzeby procedury strategicznej oceny oddziaływania na środowisko na etapie wykonania projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zgodnie z uchwałą Nr XXXIII/306/21 Rady Miejskiej w Czaplinku z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Czaplinek (ul. Komunalna).

W wyniku tych prac, określono przynależność syntaksologiczną poszczególnych płatów. Prace inwentaryzacyjne przeprowadzono zgodnie z wytycznymi zawartymi w Przewodniku badań fitosocjologicznych (Dzwonko 2008), w Fitosocjologii Stosowanej w ochronie i kształtowaniu krajobrazu (Cz. Wysocki, P. Sikorski, 2009) oraz zaleceń Lubuskiego Klubu Przyrodników w Świebodzinie (Poradnik lokalnej ochrony przyrody, 2000). Kryteria wyboru płatów roślinnych, systematykę zbiorowisk i sposób ich identyfikacji zaczerpnięto z Przewodnika do oznaczania zbiorowisk roślinnych Polski (Matuszkiewicz 2008). Szczególną uwagę zwracano na siedliska cenne przyrodniczo, rośliny będące pod ochroną gatunkową, oraz rośliny inwazyjne. Przy oznaczaniu gatunków denndroflory skorzystano z pozycji: Dendrologia (W. Seneta, J. Dolatowski, 1997).

Rysunek 20. Powierzchnie zinwentaryzowanych zbiorowisk roślinnych w obrębie terenu planowanego przedsięwzięcia, na tle ortofotomapy i granic terenu badań. Źródło: *Raport z inwentaryzacji przyrodniczej szaty roślinnej oraz fauny działki nr 533/3, obręb 03 Czaplinek, przy ul. Komunalnej w Czaplunku na potrzeby projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Czaplunek*, Autor: mgr inż. ochr. Środowiska Urszula Arciuzkiewicz-Rachuta, Eko-Plan, Szczecin, sierpień 2023 r.

Omówienie wyników (cyt.):

- Na terenie działki 533/3, objętej zmianą mpzp przy ul. Kamiennej w wyniku inwentaryzacji stwierdzono 95 gatunków roślin naczyniowych. Wśród szaty roślinnej rozpoznano 4 gatunki mchów 9 gatunków porostów oraz 3 gatunki grzybów. Wszystkie stwierdzone gatunki roślin i grzybów **należą do pospolicie występujących i szeroko rozpowszechnionych na Pojezierzu Drawskim i w kraju.**
- 2 gatunki zinwentaryzowanej flory tj.: śnieżyczka przebiśnieg *Galanthus nivalis* i gajniczek krótkodzióbkowy *Loeskeobryum brevirostre* (mech) **objęte są ochroną gatunkową** na podstawie rozporządzenia w sprawie ochrony gatunkowej roślin z dnia 9 października 2014 r. (Dz. U. 2014 r. poz. 1409) – ryc. 7.
- Na terenie tym **nie stwierdzono gatunków roślin rzadkich, zagrożonych wyginięciem, wymienionych w**

Polskiej Czerwonej Księgi Roślin. jak również nie stwierdzono tu występowania chronionych gatunków grzybów i porostów z rozporządzenia Ministra Środowiska z 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1408).

- **Brak tu także gatunków roślin chronionych** na podstawie rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (t.j. Dz. U. z 2014 r., poz. 1713) oraz wymienionych w załącznikach Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992).

Na podstawie przeprowadzonej inwentaryzacji stwierdzono łącznie 43 gatunków bezkręgowców, które należą do pospolicie występujących i szeroko rozpowszechnionych na Pojezierzu Drawskim. Stwierdzone gatunki fauny bezkręgowcowej należą do bardzo pospolitych w skali kraju. Pod względem ekologicznym są to w większości gatunki ubikwistyczne, spotykane w różnych siedliskach. Na terenie tym stwierdzono 2 gatunki bezkręgowców objęte ochroną gatunkową częściową – tj.: ślimak winniczek *Helix pomatia* i trzmiel rudy *Bombus pascuorum*, chronionych na podstawie rozporządzenia w sprawie ochrony gatunkowej roślin z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. 2016 poz. 2183).

Do chronionej herpetofauny terenu działki wg ww. rozporządzenia należą także: żaba moczarowa *Rana arvalis* (ochrona ścisła), ropucha szara *Bufo bufo*, żaba trawna *Rana temporaria* i padalec zwyczajny *Anguis fragilis* (ochrona częściowa). Wszystkie stwierdzone gatunki ornitofauny należą do prawnie chronionych, objętych ochroną gatunkową ścisłą (za wyjątkiem gołębia grzywacza, który objęty jest ptakiem łownym, oraz wrony siwej i sroki, objętych ochroną gatunkową częściową) ww. rozporządzeniem.

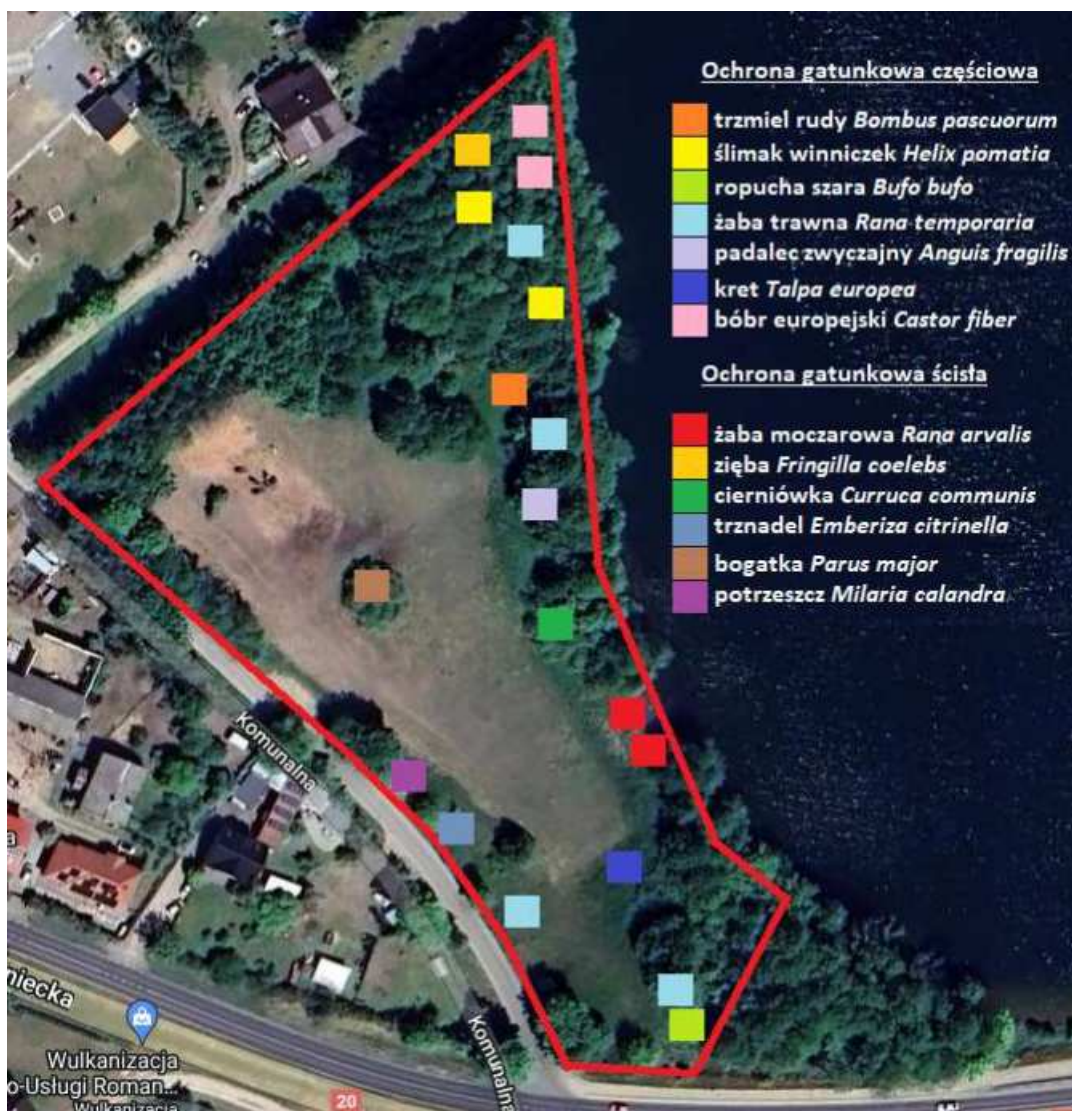
W obrębie terenu inwestycji stwierdzono 5 gatunków ptaków gniazdujących tj.: zięba *Fringilla coelebs*, cierniówka *Curruca communis*, trznadel *Emberiza citrinella*, bogatka *Parus major*, potrzyszcz *Milaria calandra*. W formie żerowiska, korzystało również kolejnych 13 gatunków ptaków: szpak *Sturnus vulgaris*, dymówka *Hirundo rustica*, oknówka *Delichon urbica*, pliszka siwa *Motacilla alba*, dzięcioł zielony *Picus viridis*, dzięcioł duży *Dendrocopos major*, kukułka *Cucullus canorus*, kos *Turdus merula*, wróbel *Passer domesticus*, skowronek *Alauda arvensis*, wrona siwa *Corvus cornix*, sroka *Pica pica* i grzywacz *Columba palumbus*.

Do teriofauny chronionej stwierdzonej na terenie dzięki należał z kolei: bóbr europejski *Castor fiber* i kret *Talpa europea*, których obecność śladów żerowania i bytowania stwierdzono w obrębie terenu badań. Oba gatunki ssaków objęte są ochroną częściową na podstawie wyżej cytowanego rozporządzenia.

Spośród wymienionych gatunków chronionych mających swoje siedliska na omawianym terenie działki tylko jeden gatunek żaba moczarowa *Rana arvalis* należy do zwierząt chronionych na podstawie rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (t.j. Dz. U. z 2014 r., poz. 1713). Nie jest to jednak gatunek priorytetowy, ani wymagający

ochrony w formie wyznaczenia obszaru Natura 2000.

Rysunek 21. Lokalizacja siedlisk gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową. Źródło: *Raport z inwentaryzacji przyrodniczej szaty roślinnej oraz fauny działki nr 533/3, obręb 03 Czaplinek, przy ul. Komunalnej w Czaplinku na potrzeby projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Czaplinek*, Autor: mgr inż. ochr. Środowiska Urszula Arciuszkiewicz-Rachuta, Eko-Plan, Szczecin, sierpień 2023 r

Na omawianym terenie nie stwierdzono gatunków wymienionych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (t.j. Dz. U. z 2014 r., poz. 1713) oraz w Dyrektywie Ptasiej i Dyrektywie Siedliskowej.

4.4. Uwarunkowania ekofizjograficzne

Kształtowanie układu funkcjonalno – przestrzennego obszaru powinno uwzględniać stan istniejącego środowiska przyrodniczego. Sformułowano następujące wnioski i zalecenia:

- 1) W projektowanych działaniach inwestycyjnych należy kierować się zasadą zrównoważonego rozwoju, której nadrzędnym celem jest zachowanie równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w tym korytarzy ekologicznych;
- 2) Przeznaczenie terenów jak dotąd wolnych od zabudowy pod różne funkcje użytkowe powinno uwzględniać przede wszystkim:
  - a) wymogi i standardy architektoniczne, w tym wymagania ochrony dziedzictwa kulturowego,
  - b) uwarunkowania ochrony środowiska, w tym gospodarowania wodami i ochrony gruntów rolnych i leśnych,
  - c) walory ekonomiczne przestrzeni,
  - d) potrzeby interesu publicznego,
  - e) potrzeby w zakresie rozwoju infrastruktury technicznej,
  - f) rozwój zrównoważony, który powinien być podstawą postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy;
- 3) Należy określić minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej dla poszczególnych terenów;
- 4) Należy minimalizować szkody – wywołane procesami inwestycyjnymi – dla naturalnego obiegu wody. Chaotyczny rozwój terenów budowlanych i infrastruktury technicznej może powodować niepożądane skutki w postaci podtapiania lub zalewania terenów w zupełnie nieoczekiwanych miejscach stanowiąc przeszkodę dla rozwoju innych terenów także zagrożenie jakości wód powierzchniowych i podziemnych.
- 5) Należy zapewnić ochronę wód powierzchniowych i podziemnych przed zanieczyszczeniem;
- 6) Ewentualne rozwiązania w zakresie gospodarki wodno – ściekowej i gospodarki odpadami powinny być oparte o kompleksowe rozwiązania zgodne z istniejącą polityką gminy;
- 7) Wskazane jest retencjonowanie czystych wód opadowych i wykorzystanie ich do zrównoważenia bilansu wód gruntowych, poprzez nawadnianie terenów zieleni;
- 8) W celu ochrony powietrza należy wprowadzić zasadę używania do ogrzewania obiektów urzędzeń o wysokiej sprawności energetycznej i paliw proekologicznych;
- 9) Należy wprowadzić zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem dróg publicznych i sieci infrastruktury technicznej;
- 10) W przypadku natrafienia na obiekty o wartości archeologicznej należy powiadomić służby konserwatorskie;
- 11) Należy uwzględnić tereny zieleni urządzonej wysokiej i niskiej w zagospodarowaniu terenów jako elementów sprzyjających zachowaniu ciągłości i aktywności biologicznej całego terenu – dzięki czemu zwiększą zasób i różnorodność szaty roślinnej i zapewnią dobre warunki życia i wypoczynku dla turystów;

4.5. Odporność środowiska na degradację

W obrębie oddziaływań destrukcyjnych człowieka na system przyrodniczy wyróżnić można:

- Degradację, czyli przesunięcie systemu na niższy poziom termodynamiczno-informacyjny,
- Degenerację, czyli rozpad zależności wewnętrznych między składnikami systemu, co powoduje zanik

mechanizmów stabilizujących,

- Dysfunkcję, czyli zmianę (najczęściej uproszczenie) sposobu przepływu materii i energii bez wyraźnych zmian struktury,
- Dekompozycję, czyli zmianę struktury, składu i relacji ilościowych między składowymi systemu.

Skutki działań człowieka w środowisku można klasyfikować ze względu na:

- Ich zasięg przestrzenny (punktowy, liniowy i powierzchniowy),
- Czas ich trwania (długo- i krótkoterminowe),
- Częstotliwość (powtarzalne, ciągłe, cykliczne, zanikające),
- Skalę (lokalne, regionalne, globalne),
- Charakter (skumulowane, synergiczne, przypadkowe, odwracalne lub nieodwracalne),
- Skutki dotyczące zasobów nieodnawialnych.

Pod pojęciem odporności rozumie się najczęściej taką progową wartość parametrów otoczenia systemu przyrodniczego, przy której system się nie zmienia lub zmiany są odwracalne po ustaniu zakłócenia.

W ujęciu historycznym proces destrukcji przyrody przez człowieka zapoczątkowany został różnymi formami eksploatacji zasobów przyrody, w efekcie których postępowało przekształcanie jej struktury. Następnym czynnikiem przekształceń była urbanizacja obszaru, w wyniku której następowała całkowita eliminacja dzikiej przyrody z miejsc zasiedlanych przez człowieka oraz jej fragmentacja. Najpóźniej pojawiają się różnego rodzaju zanieczyszczenia, których emisja ma współcześnie zasięg transgraniczny.

Wymienione czynniki antropopresji oddziałują negatywnie na komponenty abiotyczne (litosferę, hydrosferę, powierzchnię ziemi i klimat) i biotyczne (wszystkich poziomów organizacji przyrody) oraz strukturę i funkcjonowanie systemu przyrodniczego.

W przypadku analizowanego terenu do elementów **mało odpornych na degradację** zaliczono przede wszystkim:

- Wody podziemne,
- Klimat akustyczny,
- Warunki mezoklimatyczne,
- Zbiorowiska roślinne i fauna:
  - Zwierzęta objęte ochroną gatunkową,
  - Otoczenie gniazd ptaków chronionych,

Elementy **średnio** odporne to:

- Podłoże gruntowe:
  - Gleby klas bonitacyjnych III – IV,
- Zbiorowiska roślinne i fauna:
  - Zieleń nieurzędzona,
  - Zbiorowiska segetalne (upraw rolnych).

Do elementów **odpornych** zalicza się:

- Podłoże gruntowe:
  - Grunty antropogeniczne przekształcone mechanicznie i/lub chemicznie,
- Tereny o nachyleniu 0-5°,
- Zbiorowiska roślinne i fauna:
  - Pastwiska,
  - Zieleń urządzona,
  - Fauna i flora synantropijna.

4.6. Ocena zdolności środowiska do regeneracji

System przyrodniczy, posiada zdolność utrzymywania lub odtwarzania swej struktury i funkcji w warunkach zmian zewnętrznych, czyli powracania do stanu normalnego po jego naruszeniu. Lecz w przypadku wprowadzenia czynników degradujących, zdolnych do naruszenia mechanizmów homeostatycznych, następuje załamanie równowagi ekologicznej. Człowiek zazwyczaj nie jest w stanie określić poziomu natężenia sił niszczących, przy których załamanie to następuje. Stwierdza się to dopiero po reakcji przyrody na wprowadzony czynnik.

Zdolność do regeneracji posiadają przede wszystkim komponenty biotyczne, a spośród abiotycznych – hydrosfera i klimat (a pozostałe są nieodnawialne). Regeneracja przyrody odbywa się dzięki procesowi sukcesji i rozprzestrzeniania się gatunków. Rozpatrując analizowany obszar należy stwierdzić, że środowisko przyrodnicze nadal odznacza się zdolnością do regeneracji.

Zdolność do regeneracji najczęściej wyrażana jest długością czasu, jaki upływa między momentem ustania działania czynników odkształcających środowisko, a powrotem środowiska do stanu, który występował przed rozpoczęciem działania tych czynników.

Ocena zdolności środowiska do regeneracji należy do zadań najtrudniejszych, gdyż:

- Środowisko bardzo rzadko wraca do takiego samego stanu, jaki istniał przed wystąpieniem oddziaływań,
- Degradacja środowiska często następuje pod wpływem synergicznego oddziaływania kilku czynników i nie można stwierdzić, który z nich odgrywa ważniejszą rolę, a wstrzymanie ich oddziaływania nie następuje jednocześnie,
- Regeneracja przebiegająca pod wpływem czynników naturalnych (po zaniechaniu antropopresji) często wspomagana jest celowymi działaniami człowieka (np. Rekultywacja) i wówczas jej tempo jest zróżnicowane,
- Wiele procesów regeneracyjnych (odnoszących się np. Do roślinności lub zasobów wód podziemnych) trwa długo i może przekraczać długość życia jednego pokolenia ludzi.

Ogólnie przyjmuje się, że regeneracja w środowisku następuje wyłącznie pod wpływem procesów naturalnych. W przypadkach, gdy przyroda „nie poradzi sobie sama”, celowe działania człowieka mogą znacznie przyspieszyć regenerację środowiska. Skala czasu niezbędnego dla osiągnięcia oczekiwanego efektu regeneracji stanu danego elementu środowiska przyrodniczego, jest wyraźnie zróżnicowana.

Regeneracja **krótkoterminowa** – do 50 lat na uzyskanie spodziewanych efektów – dotyczy:

- Wód powierzchniowych,
- Jakości stanu atmosfery,
- Roślinności spontanicznej i synantropijnej w obszarach osiedlowych,
- Roślinności pól uprawnych i łąk.

Regeneracja **długoterminowa** – powyżej 50 lat – dotyczy:

- Rekultywacji gleb,
- Naturalnej sukcesji roślinnej.

Regeneracja **w skali historycznej** – powyżej 100 lat – dotyczy:

- Samooczyszczania wód podziemnych,
- Detoksykacji gleb.

W procesach regeneracji przyrodniczej, podstawowe znaczenie posiadają procesy przyrodnicze naturalne, jednakże w przypadku większości analizowanych elementów środowiska, niezbędne jest wykorzystanie także technicznych działań człowieka. Działania takie mogą znacząco wpływać na przyspieszenie przebiegu procesów regeneracji środowiska. Regeneracja przyrodniczych elementów środowiska, rzadko pozwala osiągnąć stan w pełni identyczny z naturalnym, początkowym.

5. Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Ustalenia planu znajdują się w 10 rozdziałach zawierających:

W **Rozdziale 1** w ramach przepisów ogólnych zawarto informacje o granicach i celu planu miejscowego oraz listę terenów o różnym przeznaczeniu oraz o załącznikach. Wprowadzono słownik.

W **Rozdziale 2** dokonano ustaleń w zakresie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego dla całego obszaru.

W **rozdziale 3** wskazano obowiązujące zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego oraz kształtowania krajobrazu:

Obszar objęty niniejszym planem (część 2), znajduje się w całości w granicach:

- 1) *Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Drawskie”, gdzie obowiązują zapisy Uchwały Nr XXXII/375/09 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 15 września 2009 r. (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2021 r. poz. 2091) w sprawie obszarów chronionego krajobrazu;*
- 2) *Obszaru Specjalnej Ochrony Natura 2000 „Ostoja Drawska” (PLB320019), dla którego obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 24 czerwca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Drawska PLB320019 (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2014 r., poz. 2674; zm. z 2015 r., poz. 5420; zm. z 2017 r., poz. 2591);*
- 3) *Drawskiego Parku Krajobrazowego, gdzie obowiązują zapisy Uchwały Nr XXXVII/499/14 Sejmiku*

Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 24 czerwca 2014 r. w sprawie „Drawskiego Parku Krajobrazowego” (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2014 r. poz. 2919);

- 4) *Specjalnego Obszaru Ochrony Natura 2000 „Jeziora Czaplinskie” (PLH320039), dla którego obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 29 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Jeziora Czaplinskie PLH320039 (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2014 r., poz. 1920; zm. z 2017 r., poz. 4306).*

Ponadto wprowadzono zakaz lokalizacji inwestycji zaliczanych do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, określonych na podstawie przepisów odrębnych, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego oraz obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej.

Ustalono nakaz prowadzenia gospodarki odpadami w sposób zgodny z przepisami o odpadach, o ochronie środowiska oraz o utrzymaniu czystości i porządku obowiązującymi w gminie.

Wprowadzono ochronę przed hałasem (w rozumieniu przepisów odrębnych), dla terenów:

- 1) MN/U – jak dla terenów mieszkaniowo – usługowych;
- 2) ZP/US – jak dla terenów rekreacyjno – wypoczynkowych.

Rozdział 4 zawiera ustalenia dotyczące zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków: Wyznaczono strefę VIII ograniczonej ochrony konserwatorskiej zabytków archeologicznych. Granica strefy została wskazana na rysunku planu.

W **rozdziale 5** dokonano granic i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, w tym, *ochronę i zagospodarowanie, zgodnie z przepisami odrębnymi w zakresie ochrony przyrody oraz pozostałymi ustaleniami planu, w granicach:*

- *Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Drawskie”;*
- *Obszaru Specjalnej Ochrony Natura 2000 „Ostoja Drawska” (PLB320019);*
- *Specjalnego Obszaru Ochrony Natura 2000 „Jeziora Czaplinskie” (PLH320039);*
- *Drawskiego Parku Krajobrazowego.*

Rozdział 6 określa szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem. Na obszarze planu nie wyznaczono granic obszarów wymagających scalania i podziału nieruchomości.

W **rozdziale 7** wprowadzono zapisy dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji.

W **rozdziale 8** zamieszczono zapisy dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej, w szczególności:

- W zakresie zaopatrzenia w wodę
- W zakresie odprowadzania ścieków bytowych i komunalnych
- W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych
- W zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną
- W zakresie zaopatrzenia w gaz
- W zakresie energii cieplnej

- W zakresie telekomunikacji.

Rozdział 9. zawiera ustalenia szczegółowe dla poszczególnych terenów (w tabeli poniżej, wymieniono ustalenia kluczowe z punktu widzenia oddziaływania na środowisko).

Tabela 1. Kluczowe ustalenia szczegółowe dla terenów planu. Oprac. własne

Oznaczenie i przeznaczenie podstawowe	Przeznaczenie uzupełniające / dopuszczenia	Intensywność zabudowy		Maksymalna powierzchnia zabudowy [%]	Minimalna powierzchnia biologicznie czynna [%]	Maksymalna wysokość zabudowy [m] i inne ustalenia
		Minimalna [-]	Maksymalna [-]			
<p>1MN/U, 2MN/U</p> <p>1) zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna 2) usługi nieuciążliwe</p>	<p>dopuszcza się lokalizację:</p> <p>1) budynków gospodarczych, garaży;</p> <p>2) urzędzeń budowlanych;</p> <p>3) sieci i urzędzeń infrastruktury technicznej;</p> <p>4) ciągów pieszych lub rowerowych, dojazdów i dojść;</p> <p>5) miejsc postojowych;</p> <p>6) budowli terenowych, związanych z udostępnieniem obiektów oraz murów oporowych;</p> <p>7) zieleni.</p>	0,2	0,4	20%	60%	<p>a) budynku mieszkalnego – 9,5m,</p> <p>b) budynków gospodarczych, garaży – 5m,</p> <p>c) pozostałych obiektów budowlanych – 9,5m;</p>
<p>1ZP/US</p> <p>1) zieleni urządzona; 2) usługi sportu i rekreacji</p>	<p>dopuszcza się lokalizację, zgodnie z przepisami odrębnymi:</p> <p>a) sieci i urzędzeń infrastruktury technicznej,</p> <p>b) ścieżek pieszych,</p> <p>c) dojazdów, dojść,</p> <p>d) urzędzeń obsługi ruchu turystycznego,</p> <p>e) budowli terenowych, związanych z udostępnieniem obiektów oraz murów oporowych,</p> <p>f) zieleni</p>	-	-	-	-	<p>1) ustala się zakaz lokalizacji obiektów kubaturowych;</p> <p>2) usługi sportu i rekreacji realizowane wyłącznie jako urzędzenia terenowe;</p> <p>3) ustala się zakaz likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nawodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urzędzeń wodnych</p>
<p>1ZN</p> <p>tereny zieleni nieurządzonej i zadrzewień</p>	-	-	-	-	-	<p>1) ustala się zakaz zabudowy;</p> <p>2) dopuszcza się lokalizację sieci i urzędzeń infrastruktury</p>

						<p>technicznej, zgodnie z przepisami odrębnymi; 3) ustala się zakaz likwidowania i niszczenia zadrzewień, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych</p>
<p>2ZN, 3ZN tereny zieleni nieurządzonej i zadrzewień</p>	<p>2) dopuszcza się lokalizację, zgodnie z przepisami odrębnymi: a) sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, b) ścieżek pieszych, c) urządzeń obsługi ruchu turystycznego;</p>	-	-	-	-	<p>1) ustala się zakaz lokalizacji obiektów kubaturowych; 3) ustala się zakaz likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nawodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych.</p>
<p>1RNL tereny zieleni rolniczej – łąk i pastwisk</p>	<p>2) dopuszcza się lokalizację, zgodnie z przepisami odrębnymi: a) sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, b) ścieżek pieszych, c) urządzeń obsługi ruchu turystycznego;</p>	-	-	-	-	<p>1) ustala się zakaz lokalizacji budynków i obiektów kubaturowych; 3) ustala się zakaz likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nawodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych.</p>
<p>1ZL</p>	<p>2) dopuszcza się lokalizację, zgodnie z</p>	-	-	-	-	<p>1) ustala się zakaz lokalizacji budynków i</p>

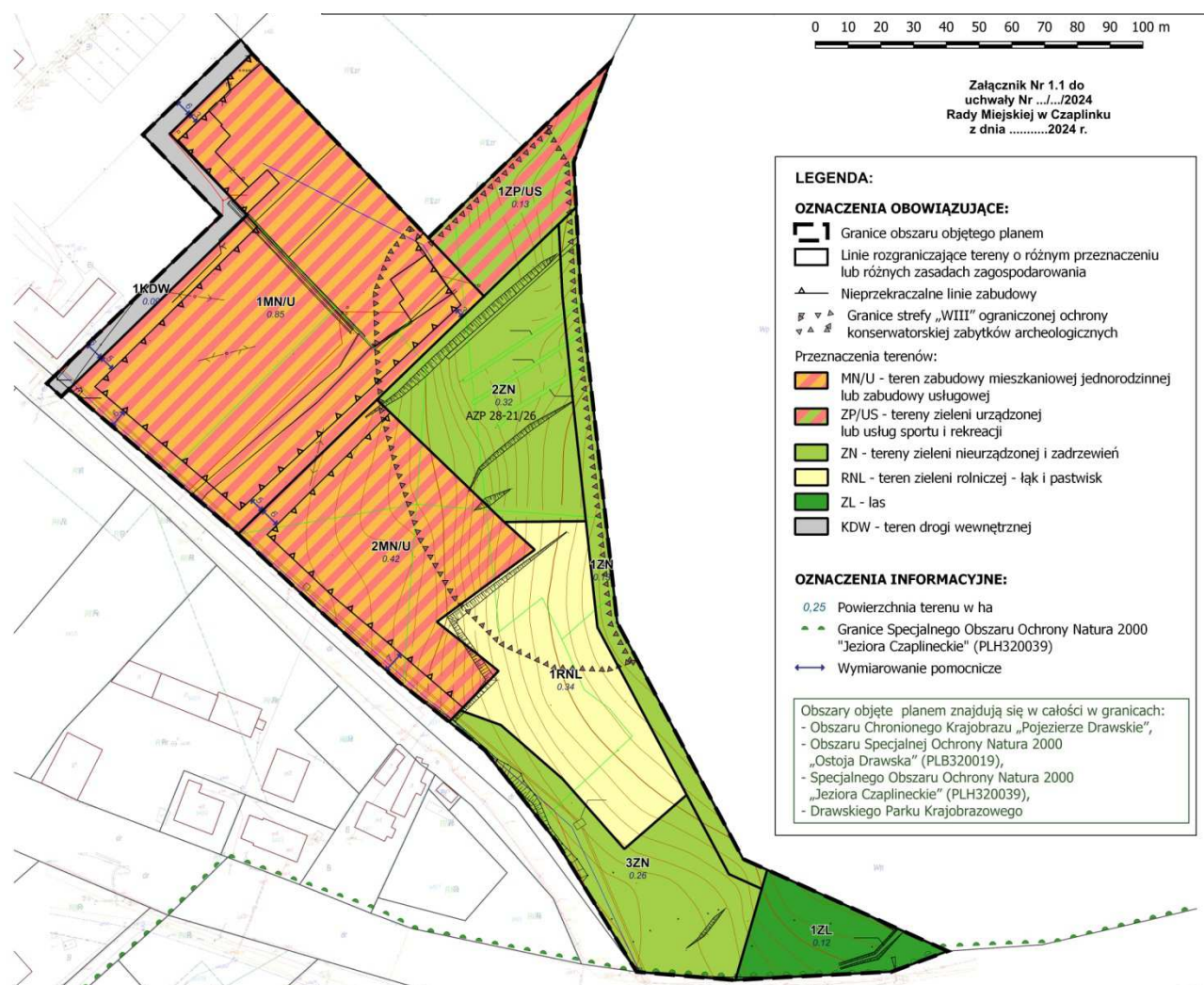

Rysunek 22. Ustalenia dotyczący obowiązującego MPZP (uchwała XVI/106/96)

Rysunek 23. Projekt zmiany planu (2023) będący podstawą do wykonania inwentaryzacji przyrodniczej.

Rysunek 24. Ustalenia MPZP (aktualny projekt).

6. Analiza i ocena wpływu rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych na środowisko

6.1. Analiza pod kątem zgodności projektu planu z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wskazuje rozwiązania zagospodarowania terenu, które oparte są na uwarunkowaniach ekofizjograficznych tego obszaru. Realizacja planu jest uzasadniona dostępnością komunikacyjną i warunkami środowiskowymi. Wnioski ekofizjograficzne zostały uwzględnione w projekcie planu. W znaczącej części ustalenia planu potwierdzają istniejące zagospodarowanie.

W projekcie uwzględniono wnioski wynikające z przeprowadzonej w roku 2023 inwentaryzacji przyrodniczej (*Raport z inwentaryzacji przyrodniczej szaty roślinnej oraz fauny działki nr 533/3, obręb 03 Czaplina, przy ul. Komunalnej w Czaplince na potrzeby projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Czaplina*, Autor: mgr inż. ochr. Środowiska Urszula Arcuszkiewicz-Rachuta, Eko-Plan, Szczecin, sierpień 2023 r.). W oparciu o wyniki dokonano następujących zmian:

1. Na terenach proponowanej w poprzednim projekcie „ternach zieleni urządzonej **1ZP i 2ZP**” wskazano „zieleni naturalną – **1ZN**, na którym to terenie (obecność gatunków chronionych zwierząt, chronionych siedlisk przyrodniczych, stanowiących przedmioty ochrony obszarów chronionych, zadrzewień nadwodnych ponad 20 -letnich, oraz warunki gruntowe – tereny podmokłe, lokalnie zabagnione);
2. Teren **3MN/U** (z projektu będącego podstawą do inwentaryzacji) pozostawiono jako **1RNL** - tereny zieleni rolniczej – łąk i pastwisk – użytek zielony ze wskazaniem na ekstensywne użytkowanie, (koszenie, wypas zwierząt, ze względu na obecność gatunków chronionych zwierząt, chronionych siedlisk przyrodniczych, stanowiących przedmioty ochrony obszarów chronionych), a częściowo wskazano jako teren zieleni naturalnej **3ZN** (tereny zieleni naturalnej z dopuszczeniem, zgodnie z przepisami odrębnymi: sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, ścieżek pieszych, urządzeń obsługi ruchu turystycznego);
3. Na terenie **2MN/U** (z projektu będącego podstawą do inwentaryzacji) ograniczono możliwość zabudowy do niezadrzewionego gruntu rolnego (wyznaczono teren **2MN/U**), a pozostały teren wskazać do użytkowania ekstensywnego jako – **2ZN** (tereny zieleni naturalnej z dopuszczeniem, zgodnie z przepisami odrębnymi: sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, ścieżek pieszych, urządzeń obsługi ruchu turystycznego).
4. Zrezygnowano z drogi placu manewrowego **2KDW** ze względu na obecność gatunków chronionych zwierząt , chronionych siedlisk przyrodniczych, stanowiących przedmioty ochrony obszarów chronionych;

6.2. Analiza pod kątem wpływu ustaleń planu na elementy środowiska oraz obszary Natura 2000 we wzajemnym powiązaniu

Ustalenia zapisane w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego będą wpływać (pozytywnie/neutralnie/negatywnie) na stan środowiska przyrodniczego na tym obszarze. **Tabela 2.** przedstawia prognozowane oddziaływanie wyznaczonego w planie przeznaczenia terenu na takie elementy środowiska, jak: różnorodność biologiczna, ludzie, zwierzęta, rośliny, woda, powietrze, powierzchnia ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki i dobra materialne oraz obszary Natura 2000. W tabeli przedstawiono te obszary, dla których następuje zmiana uwarunkowań (zapisy formalne) i/lub potencjalna zmiana faktycznego zagospodarowania, tj, terenów wyznaczonych w tabeli 4.

Projektowane przeznaczenie terenu jest zgodne z obowiązującym przeznaczeniem w *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Czaplinek*. W przypadku zmian w zapisach MPZP nie zmieniających istniejącego zagospodarowania mamy do czynienia w zasadzie jedynie z działaniami porządkującymi, nie stanowiącymi jakiegokolwiek realnego zagrożenia dla środowiska (obarczone niskim ryzykiem).

6.2.1. Wpływ na glebę i powierzchnię ziemi

Tereny sąsiadujące z obszarami planu w większości stanowią tereny zainwestowane miasta Czaplinek (głównie zabudowa mieszkaniowa i usługowa) ale także tereny zieleni urządzonej i nieurządzonej. W kilku przypadkach tereny objęte projektem MPZP znajdują się w bezpośrednim sąsiedztwie jezior Drawskiego lub Czaplino, gdzie (na terenach) 1MN/U, 2MN/U i 1ZP/US wprowadzenie planu może dokonać zmian w stanie obecnym zagospodarowania terenów,

co wymaga szczególnej uwagi w kształtowaniu zapisów MPZP. Na pozostałych terenach ustalenia planu w części potwierdzają istniejące zagospodarowanie w części wprowadzają ustalenia formalne dopuszczające zmianę zagospodarowania, przy czym ustalenia te nie są bardziej obciążające dla środowiska niż wynikające z dotychczasowych, dopuszczalnych obowiązujących MPZP.

Ustalenia planu chronią środowisko glebowe przed zanieczyszczeniami nakazując odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej oraz nakazując utwardzenie terenów, na których może dojść do zanieczyszczenia szkodliwymi substancjami oraz ich wstępne podczyszczaniem. Jest to tym bardziej istotne, gdyż obszary objęte planem znajdują się w bezpośrednim sąsiedztwie zbiorników wodnych, co oznacza że istnieje tu bardzo ścisła zależność między wodami powierzchniowymi (jeziora) a glebą. Ponadto wprowadzono zapisy zakazujące wykonywania prac trwale zniekształcających rzeźbę terenu czy też trwale zmieniających stosunki wodne.

Nie prognozuje się znaczącego negatywnego wpływu ustaleń planu na gleby i powierzchnie ziemi lub wpływ ten będzie ograniczony przez realizację ustaleń planu do nielicznych obszarów. Zmiany na powierzchni terenu mogą mieć charakter tymczasowy, co może być uwarunkowaniem prowadzenia procesu inwestycyjnego na wyznaczonych terenach.

6.2.2. Wpływ na wody powierzchniowe i podziemne

Czyste wody opadowe mogą być retencjonowane i zatrzymywane na terenach. Stosowanie przepisów odrębnych dotyczących jakości odprowadzanych wód deszczowych i roztopowych oraz realizacja ustaleń planu, nakazujących utwardzenie terenów zagrożonych zanieczyszczeniami wód substancjami szkodliwymi oraz podczyszczanie wód opadowych i roztopowych na terenie inwestora, powinno uchronić wody powierzchniowe przed degradacją.

Zabudowa i zabetonowanie części terenów ogranicza możliwość zasilania wód gruntowych, a jednocześnie przyczynia się do zwiększenia przepływu w okolicznych ciekach. Ustalenia planu zezwalają na retencjonowanie wód opadowych i wykorzystania ich do nawadniania terenów zieleni, co zmniejszy ilość odprowadzanych ścieków deszczowych do wód powierzchniowych oraz poprawi bilans wód gruntowych, zapobiegając przesuszeniu gruntu. Ponadto na obszarach terenów zabudowanych przeznaczono odpowiednie powierzchnie terenu na tereny biologicznie czynne, co ułatwi infiltrację wód opadowych i zapobiegnie nadmiernemu ich zanieczyszczeniu.

Istniejąca i planowana zabudowa będzie wiązała się z przebywaniem na tym terenie większej ilości osób (zamieszkiwanie, obiekty usługowe, w tym usług turystycznych). Zabudowa będzie źródłem pewnej ilości ścieków komunalnych. Ustalenia planu określają sposób odprowadzania ścieków komunalnych - siecią kanalizacyjną, wprowadzono zakaz korzystania z przydomowych oczyszczalni ścieków oraz stosowania metod oczyszczania poprzez rozsączanie w gruncie.

Wprowadzono zakaz trwałego zaburzania stosunków wodnych. Zakaz budowy kondygnacji podziemnych przyczyni się do zachowania istniejących stosunków wodnych, a zatem pozwoli na utrzymanie delikatnej równowagi na podmokłych terenach stanowiących w zasadzie cały teren objęty przedmiotowym MPZP.

Tabela 2. Prognozowane oddziaływanie ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska: brak oddziaływania, (+) pozytywne, (-) negatywne oddziaływanie.

Ustalenia dla terenów	Prognozowane wpływy na elementy środowiska													Wnioski	Klasa terenów
	Różnorodność biologiczna	Ludzie	Zwierzęta	Rośliny	Woda	Powietrze	Powierzchnia ziemi	Krajobraz	Klimat	Zasoby naturalne	Zabytki	Dobra materialne	Formy ochrony przyrody, w tym Natura 2000		
MN/U	-	+	-	-	-	-	-	0	-	0	0	+	-	Prognozowane oddziaływanie terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usług będzie potencjalnie negatywnie wpływać na różnorodność biologiczną i na elementy przyrody ożywionej, zmiana będzie potencjalnie niekorzystna na niebiotyczne elementy środowiska naturalnego jak woda czy powietrze. W stosunku do elementów środowiska kulturowego zmiana będzie neutralna lub potencjalnie korzystna. [klasa B]	B
ZP/US	-	+	-	-	-	-	-	0	-	0	0	+	-	Teren zieleni nieurządzonej lub usług sportu i rekreacji, ze względu na możliwość ingerencji (poprzez częściową zabudowę) mogą potencjalnie niekorzystnie oddziaływać na w środowisko naturalne. [klasa B]	B
1RNL	-	+	-	-	-	-	-	0	-	0	0	+	-	Teren tereny zieleni rolniczej – łąk i pastwisk, nie prognozuje się wpływu na środowisko lub wpływ będzie pozytywny. [klasa A]	A
ZL	+	+	+	+	+	+	+	+	0	0	0	0	0	Teren lasów pozostaną w niezmienianym stanie, co oznacza, że nie prognozuje się wpływu na środowisko lub wpływ będzie pozytywny. [klasa A]	A
ZN	+	+	+	+	+	+	+	+	0	0	0	0	0	Teren zieleni nieurządzonej pozostaną w niezmienianym stanie, co oznacza, że nie prognozuje się wpływu na środowisko (wpływ neutralny). [klasa A]	A
KDW	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	+	0	Tereny drogi wewnętrznej będą potencjalnie negatywnie – choć w spodziewanym niewielkim stopniu - oddziaływać na komponenty naturalne środowiska [klasa B].	B

Na obszarze planu może dochodzić lokalnie do pojawienia się ognisk zanieczyszczeń dla wód powierzchniowych i podziemnych. Stosowanie ustaleń planu oraz przepisów odrębnych powinno jednak neutralizować lub ograniczać uciążliwości tych terenów. Odprowadzanie ścieków komunalnych oraz wód opadowych i roztopowych regulowane będzie przez odpowiednie decyzje administracyjne, których kontrolę sprawują organa gminy jak i państwowe organy ochrony środowiska.

6.2.3. Wpływ na powietrze atmosferyczne

Na obszarze planu ilości obiektów emitujących substancje do powietrza jest obecnie niewielka, jednakże wraz z postępem procesu inwestycyjnego będzie rosła. Rozwój terenów zurbanizowanych (na terenach 1MN/U i 2MN/U) i idący za tym wzrost natężenia ruchu może spowodować niewielki wzrost ilości emisji do atmosfery. W niesprzyjających warunkach atmosferycznych możliwe jest okresowe przekroczenie dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń powietrza, zwłaszcza w okresie grzewczym i w trakcie warunków inwersyjnych. Lokalne kotłownie na gaz, węgiel czy koks emitują, oprócz zanieczyszczeń, duże ilości dwutlenku węgla, co ma wpływ na globalne zmiany klimatyczne. Zapisy planu wprowadzają zakaz stosowania urządzeń grzewczych niskiej emisji, nie spełniających warunków ochrony środowiska.

Dodatkowym czynnikiem emitującym zanieczyszczenia do atmosfery jest i będzie ruch kołowy na istniejących i planowanych trasach komunikacyjnych prowadzących do obiektów mieszkaniowych, usługowych i turystycznych. Możliwości ograniczenia dodatkowej emisji komunikacyjnej, na terenie planu, sprowadza się do ograniczenia intensywności zabudowy.

Prognozowana emisja będzie związana z komunikacją oraz lokalnymi i indywidualnymi systemami grzewczymi. Ustalenia planu stanowią podstawę do redukcji zanieczyszczeń bytowych oraz częściowej neutralizacji emisji komunikacyjnych. Dopuszczalna intensywność zabudowy oraz nakaz stosowania odpowiednich technik grzewczych znacznie ogranicza ryzyko pogorszenia stanu powietrza atmosferycznego.

6.4.4. Wpływ na klimat akustyczny

Realizacja ustaleń planu, budowa i użytkowanie zabudowy będzie generować zwiększony ruch samochodowy (również ruch pojazdów dostawczych na okolicznych drogach), co związane jest ze zwiększoną emisją hałasu i pogorszeniem standardu klimatu akustycznego. Na terenie planu nie prognozuje się jednak przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu komunikacyjnego. Obszary szczególnie narażone na ponadnormatywny hałas to istniejące i planowane obszary zabudowy mieszkaniowej, usługowej i usług turystycznych. Ustalenia planu wykorzystują instrumenty planistyczne do ochrony terenów wrażliwych (standardy akustyczne, linie zabudowy, zieleni).

Dotrzymanie standardów akustycznych dla terenów mieszkaniowo-usługowych będzie zależało od jakości działań inwestycyjnych oraz dotrzymaniem standardów wprowadzonych przedmiotowym MPZP.

6.4.5. Wpływ na różnorodność biologiczną, świat roślinny i zwierzęcy

Bod względem stanu środowiska przyrodniczego obszar posiada bardzo zróżnicowany charakter, część terenów to silnie zmienione wtórne zbiorowiska roślinne, które ze względu na brak roślinności rodzimej o cechach wyróżniających, stworzyły tu dominujące zbiorowiska flory oraz fauny (tereny przeznaczone pod zabudowę i usługi sportu i rekreacji), część to cenne przyrodniczo siedliska, stanowiska gatunków chronionych zwierząt - stanowiących przedmioty ochrony obszarów chronionych, co potwierdziła wykonana inwentaryzacja. Na terenach tych utrzymano stan obecny poprzez zapisy bądź to całkowicie zakazujące ingerencji w stan obecny (nadbrzeżny teren 1ZN), bądź ograniczające do ekstensywnych form zagospodarowania jako łąki (1RNL) czy zieleń nieurządzona z dopuszczeniem elementów zagospodarowania turystycznego (2ZN, 3ZN). Ponadto utrzymano zadrzewienia przydrożne (1ZL).

Zapisy przedmiotowego MPZP ograniczają intensywność zabudowy oraz wprowadzają wysokie udziały powierzchni biologicznie czynnej na terenach przeznaczonych pod inwestycje. Będzie się to przekładać na regulowany ruch turystyczny i regulowaną ilość rezydentów. Szczegółowe ustalenia dotyczące gospodarki wodno-ściekowej ograniczają możliwy negatywny wpływ na glebę i wody powierzchniowe (w szczególności jeziora, będące głównymi obiektami ochrony środowiska przyrodniczego).

Zapisy przedmiotowego planu - w porównaniu do dotychczas obowiązujących ustaleń - nie spowodują spotęgowania negatywnego oddziaływania na świat zwierzęcy i roślinny oraz różnorodność biologiczną. W szczególności zapisy MPZP zabezpieczają przedmioty ochrony obu Obszarów Natura 2000 oraz pozwolą na utrzymanie bioróżnorodności tak w zakresie gatunków na stałe przebywających na terenie opracowania jak i gatunków przebywających na tym terenie czasowo, np. podczas żerowania.

6.4.6. Wpływ na klimat lokalny

Planowana zabudowa może nieznacznie wpływać na modyfikację klimatu lokalnego w odniesieniu do zaburzeń pola wiatru oraz emisji ciepła. Nowa zabudowa z dużym udziałem terenów biologicznie czynnych nie powinna istotnie ograniczać przewietrzania oraz nie powinna prowadzić do rozwoju lokalnej „wyspy ciepła”. Sąsiedztwo terenów otwartych Jeziora Drawsko oraz Jeziora Czaplino będzie korzystnie wpływać na warunki bioklimatyczne. Nie prognozuje się negatywnych oddziaływań na klimat lokalny.

6.4.7. Wpływ na krajobraz, zabytki i zasoby materialne

Ustalenia planu w zakresie ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu zapewniają utrzymanie skali zabudowy (ograniczenie wysokości zabudowy), charakteru zabudowy dostosowanej do obecnego zagospodarowania tych terenów lub terenów sąsiednich. Stawarza to możliwość harmonijnego zagospodarowania całego obszaru, co korzystnie wpływa na walory krajobrazowe. W ustaleniach planu znalazło się szereg zapisów chroniących walory krajobrazowe obszaru. Krajobraz jest strukturą żywą, odnawiającą się i przyswajającą nowe treści. Znalezienie punktu równowagi pomiędzy obowiązkiem zachowania środowiska

naturalnego i kulturowego a potrzebami wynikającymi z rozwoju cywilizacyjnego i względów ekonomicznych, jest zadaniem niezwykle trudnym.

Przedmiotowy projekt MPZP wyznacza strefę „WIII” ograniczonej ochrony konserwatorskiej zabytków archeologicznych, dla których ustalono: współdziałanie w zakresie zamierzeń inwestycyjnych i innych związanych z pracami ziemnymi z odpowiednim organem do spraw ochrony zabytków; przeprowadzenie archeologicznych badań ratunkowych na terenie w granicach strefy, poprzedzających rozpoczęcie prac ziemnych, na zasadach określonych przepisami odrębnymi dotyczącymi ochrony zabytków.

Zgodnie z wymaganiami planów ochrony dla obszarów Natura 2000 wprowadzono zakaz lokalizacji elektrowni wiatrowych (bez względu na moc). Zapisy planu nie powodują pogorszenia walorów krajobrazowych obszaru, dla którego opracowano zmianę MPZP.

6.4.8. Wpływ na zdrowie ludzi

Rozbudowa układu urbanistycznego może potencjalnie zwiększyć zasięg uciążliwości z tym związanych (m.in. emisje zanieczyszczeń powietrza, emisje hałasu, ograniczenie powierzchni otwartych, choć jak wskazano wyżej wpływ ten będzie niewielki). Na terenie przy ul. Komunalnej zwiększy się także liczba turystów i mieszkańców (rezydentów), którzy mogą być narażeni na te uciążliwości. Wprawdzie o zdrowiu człowieka decyduje dużo innych uwarunkowań i osobnicza odporność na choroby, ale np. zaburzenie snu w wyniku uciążliwego hałasu, trwające przez długi czas, może odbić się na kondycji zdrowotnej mieszkańców i ludzi wypoczywających w mieście.

Oddziaływanie wskazanych przeznaczeń na ludzi nie będzie znaczące tym bardziej, że będą to przeznaczenia związane z działalnością ludzką o niskiej i umiarkowanej uciążliwości. Per saldo tereny sportu i rekreacji oraz usług turystycznych mają służyć poprawie zdrowia korzystających z w/w usług mieszkańców i turystów.

6.4.9. Wpływ na cele i przedmiot ochrony oraz integralność obszarów Natura 2000 lub innych obszarów chronionych

Teren objęty MPZP znajduje się w wyznaczonym Obszarze Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Drawskie”, Drawskim Parku Krajobrazowym i jego otulinie oraz w dwóch obszarach Natura 2000.

Zapisy planu - poprzez ograniczenie lokalizacji i skali dopuszczalnych inwestycji oraz poprzez ustanowienie przepisów dotyczących gospodarki wodno-ściekowej, zakazu budowy kondygnacji podziemnych itp. - w istotny sposób ograniczają potencjalny negatywny wpływ na cele ochrony ustanowione dla Obszarów Natura 2000. Zapisy planu nie naruszają integralności w/w obszarów chronionych (poza epizodycznym okresem inwestycyjnym). Wprowadzana zabudowa - dzięki wysokim wskaźnikom koniecznej do utrzymania powierzchni biologicznie czynnej (poza możliwym oddziaływaniem w okresie inwestycyjnym) nie zakłóci celów i przedmiotu

ochrony na w/w terenach. Wyznaczone tereny zieleni nieurządzonej (1ZN) i lasów (1ZL) zakonserwują najcenniejsze przyrodniczo fragmenty terenu. Dodatkową będą strefę buforową dla cennych przyrodniczo obszarów, potencjalnie stanowiącą żerowiska dla gatunków objętych ochroną w obszarach PLB 320019 oraz PLH320039 stanowiąc będą ekstensywnie użytkowane tereny zieleni nieurządzonej 2ZN i 3ZN oraz łąk i pastwisk 1RNL.

Podsumowanie zapisów przedmiotowego MPZP z celami i przedmiotami ochrony dla Obszarów Natura 2000 i innych obszarów chronionych zostało ujęte w Tabeli nr 4. Jak zostało wskazane, zapisy planu ograniczające dopuszczalność lokalizacji inwestycji (w zakresie miejsca i sposobu jej realizacji) nie będą wywierać istotnego negatywnego oddziaływania na cele, przedmiot ochrony i integralność obszarów Natura 2000 i pozostałych form ochrony przyrody. Istniejące ryzyko oddziaływania negatywnego jest kompensowane zapisami dotyczącymi skali dopuszczalnych inwestycji oraz techniki i technologii. Zapisy te zostały przywołane *explicite* w rozdziale 3 uchwały MPZP.

Tabela 4. Powiązanie wymogów szczegółowych w zakresie kształtowania krajobrazu, planowania przestrzennego i ochrony środowiska w dokumentach statutowych form ochrony przyrody i krajobrazu z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wytyczne i zapisy odnoszące się do tego samego zagadnienia zostały pogrupowane z wierszami.

Obszar Natura 2000 „Ostoja Drawska” PLB320019	Obszar Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Drawskie”	Obszar Natura 2000 „Jeziora Czaplineckie” PLH320039	Drawski Park Krajobrazowy	Zapisy w MPZP	
[PLB320019 - 6] Użytkowanie dolin rzecznych zgodnie z dotychczasowym sposobem użytkowania poprzez m. in. konsekwentne utrzymywanie terenów zalewowych w stanie niezabudowanym, nie dopuszczenie do zaorywania trwałych użytków zielonych.				-	Nie dotyczy. Na terenie opracowania nie mamy do czynienia z niezabudowanymi trwałymi użytkami zielonymi na terenach zalewowych w dolinach rzecznych.
[PLB320019 - 7] Nie należy przeznaczać w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, w [suikzp] oraz w decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu miejsc pod budowę ferm norki amerykańskiej w całym obszarze Natura 2000.		[PLH320039 - d] ograniczenie możliwości lokalizowania nowych i rozbudowy istniejących ferm wielkoprzemysłowych, tuczarni drobiu i trzody chlewnej w ostoi oraz zalecenie nielocalizowania tego typu obiektów w odległości 5000 m od granicy obszaru Natura 2000;		-	Zgodne. W MPZP nie wyznaczono miejsc na lokalizację ferm wielkoprzemysłowych, w szczególności tuczarni drobiu, trzody chlewnej, norki amerykańskiej.
[PLB320019 - 9] Zachowanie w obecnym stanie naturalnych zbiorników wodnych, terenów bagiennych i podmokłych. Zachowanie w obecnym stanie naturalnych zbiorników wodnych, terenów bagiennych i podmokłych wraz z towarzyszącą im roślinnością.	[OChK - 7] likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;		[DPK -8] likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;	-	Nie dotyczy. Na terenie opracowania nie występują ciekły wodne.
[PLB320019 - 21] Nie należy przeznaczać w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miejsc pod budowę ferm wiatrowych w całym obszarze Natura 2000. Nie wprowadza się ograniczeń dotyczących pojedynczych małych elektrowni o łącznej wysokości do 30 m przydomowych zgodnych ze standardem		[PLH320039 - e] ograniczenie możliwości lokalizowania elektrowni wiatrowych w granicach ostoi oraz zalecenie do nielokowania ferm wiatrowych w jej sąsiedztwie (nie wprowadza się ograniczeń dotyczących pojedynczych małych elektrowni o łącznej wysokości do 30 m, przydomowych, zgodnych ze standardem BAT).		- §17.1. Ust. 2c) Oraz §19. Ust. 2)	Zgodne. Na obszarze objętym planem nie wskazano lokalizacji pod elektrownie wiatrowe. Wprowadzono zapisy ograniczające korzystanie z OZE, w tym zabraniające lokalizacji elektrowni wiatrowych (bez względu na wysokość).

<p>BAT (<i>Best Available Technology</i>).</p> <p>[PLB320019 - 23]. Ochrona siedlisk lęgowych i żerowiskowych przedmiotów ochrony zlokalizowanych na trwałych użytkach zielonych. Utrzymanie udziału powierzchniowego trwałych użytków zielonych na co najmniej obecnym poziomie poprzez ich niezalesianie i niezaorywanie.</p>				-	<p>Nie dotyczy. Na obszarze zmiany planu nie występują trwałe użytki zielone.</p>
	<p>[OChK - 2] realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy (...)</p>		<p>[DPK - 1] realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy (...)</p>	§ 7.2	<p>Zgodne. W obszarze planu ustala się zakaz lokalizacji inwestycji zaliczanych do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, określonych na podstawie przepisów odrębnych, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego oraz obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej.</p>
	<p>[OChK - 3] likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych; Na części obszarów chronionego krajobrazu, o będących gruntami rolnymi, nie wprowadza się zakazu likwidowania zadrzewień śródpolnych obejmujących: a) drzewa i krzewy do lat 20 niestanowiące siedlisk przyrodniczych (...), b) (...) stanowiące źródło gradacji szkodliwych owadów</p>		<p>[DPK - 3] likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;</p>	-	<p>Zgodne. Na terenie opracowania (w okolicy ulicy Komunalnej) występują zadrzewienia śródpolne przydrożne i nadwodne, których ochrona (w oparciu o przepisy odrębne obowiązujące w OChK) została wpisana explicite w Rozdziale 3. (Paragraf 7, ustęp 3).</p>

	[OChK - 4] wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;		[DPK - 4] pozyskiwania dla celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;	-	Nie dotyczy. Na terenie nie stwierdzono występowania w/w surowców mineralnych.
	[OChK - 5] wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;		[DPK - 5] wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;	-	Nie dotyczy. Na terenie nie stwierdzono występowania czynnych osuwisk. W zakresie ochrony przeciwpowodziowej dopuszczono wyjątki w zakresie bezwzględnej ochrony środowiska przyrodniczego
	[OChK - 6] dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;		[DPK - 6] dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;	§ 16.1. Ust. 2)	Zgodne Wprowadzono zapisy ogólne obowiązujące dla wszystkich terenów, bez wyjątków. Zakazano trwałej zmiany stosunków wodnych.
		[PLH320039 - b] niestosowaniu technik oczyszczania ścieków opartych o rozsączkowywanie w gruncie dla inwestycji budowlanych w zlewni jezior będących siedliskami przyrodniczymi 3110, 3140, 3150;		§ 15.1 Ust. 5	Zgodne. Zakazuje się lokalizacji przydomowych oczyszczalni ścieków
		[PLH320039 - c] wszelkie zmiany w obowiązujących planach nie powinny powodować zwiększenia uciążliwości zagospodarowania terenu dla przedmiotów ochrony;		-	Zgodne. Zapisy w przedmiotowym MPZP pozwalają na niezwiększenie uciążliwości dla przedmiotów ochrony na terenach objętych planem.

7. Przewidywane metody analizy skutków realizacji ustaleń projektu planu

W ramach propozycji dotyczących przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zaleca się po jego realizacji dokonanie monitoringu środowiska, który polegać powinien głównie na prowadzeniu pomiarów poziomów zanieczyszczeń w środowisku z odpowiednią częstotliwością. Na etapie funkcjonowania terenów zabudowy usługowej i produkcyjno-usługowej występuje zagrożenie emisji hałasu, zanieczyszczeń do powietrza i wód oraz gleby. Nie przewiduje się zagrożenia dla stanu świata roślinnego, zwierzęcego i bioróżnorodności, przede wszystkim dlatego, że mamy do czynienia ze stanowiskiem wtórnym, użytkowanym rolniczo bądź nieużytkami.

Celem kontroli skutków zmian w zagospodarowaniu przestrzennym terenu jest prowadzenie systemu monitoringu planu. Monitoring ten powinien dotyczyć zarówno zgodności realizacji inwestycji z ustaleniami zawartymi w planie, jak również potencjalnego wpływu przedsięwzięcia na środowisko. Zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy *Prawo ochrony środowiska*, monitoring (w tym metody monitoringu) jakości powietrza, wód, gleb i ziemi oraz poziomu hałasu i pól elektromagnetycznych jest prowadzony w ramach państwowego monitoringu środowiska, przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, na szczeblu samorządowym, przez starostę powiatowego lub podmiot obowiązany do jego prowadzenia (w obrębie zakładu/instalacji oraz w strefie oddziaływania obiektu zakładu/instalacji). Również zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy *Prawo budowlane*, w czasie użytkowania obiektu budowlane powinny być poddawane okresowej kontroli, co najmniej raz w roku, polegającej na sprawdzeniu m.in. stanu technicznego instalacji i urządzeń służących ochronie środowiska. Ponadto, w obowiązku miejscowych władz samorządowych powinna być okresowa weryfikacja obszaru objętego planem pod względem jego zagospodarowania oraz realizacji ustaleń projektu planu na potrzeby oceny prowadzonej polityki przestrzennej gminy. Monitoring skutków realizacji Uchwały Rady Miasta w sprawie zmiany przedmiotowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego winien być dokonywany zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*, w ramach oceny zmian zachodzących w zagospodarowaniu przestrzennym oraz dokonywania oceny aktualności tego planu. Oceny te winny być dokonywane przez Burmistrza, co najmniej raz w czasie kadencji Rady Miasta (nie rzadziej niż raz na 4 lata). Wyniki tych ocen winny być przedstawione Radzie Miasta. Określona ustawowo procedura pozwoli przeanalizować i ocenić środowiskowe skutki realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Postuluje się, aby monitoring obejmował m.in. regularne przeprowadzanie badań i ocen w zakresie dopuszczalnych poziomów promieniowania elektromagnetycznego niejonizującego, jakości wód podziemnych na analizowanym obszarze oraz monitoring jakości powietrza przy ciągach komunikacyjnych. Poza tym proponuje się regularną weryfikację stanu sieci infrastruktury technicznej, kontrolowanie prowadzonej gospodarki odpadami. Ważne jest prowadzenie obserwacji potencjalnych niekorzystnych zmian w środowisku powstałych w wyniku postępującej antropopresji, która w wyniku jakichkolwiek inwestycji jest zjawiskiem nieuniknionym.

8. Prognoza zmian środowiska w wyniku realizacji ustaleń projektu planu

8.1. Prognoza skutków wpływu ustaleń projektu planu na środowisko przyrodnicze

W metodyce opracowania prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wyznaczono trzy klasy terenów, oznaczonych symbolami A, B i C, przy czym znaczenie jest następujące:

A – tereny, na których ustalenia planu wykazują pozytywny wpływ na elementy środowiska przyrodniczego

B – tereny, na których ustalenia planu wykazują neutralny lub potencjalnie negatywny wpływ na elementy środowiska przyrodniczego;

C – tereny, na których ustalenia planu wykazują negatywny wpływ na elementy środowiska przyrodniczego).

Tereny będące przedmiotem opracowania zostały sklasyfikowane jako:

Klasa A – charakter zmian potencjalnie korzystny

- ZL – las;
- ZN – tereny zieleni nieurządzonej i zadrzewień;
- RNL – tereny zieleni rolniczej - łąk, pastwisk.

Oddziaływanie terenów na środowisko i krajobraz oceniono pod względem:

- **intensywności przekształceń: jako nieznaczne lub zauważalne,**
- **bezpośredniości oddziaływania: jako bezpośrednie,**
- **okresu trwania oddziaływania: jako długoterminowe,**
- **częstotliwości oddziaływania: jako stałe.**

Utrzymanie terenów lasów i zieleni nieurządzonej i zadrzewień oraz terenów rolniczych – łąk i pastwisk (z zakazem zabudowy) na znacznej części obszaru pozwoli na utrzymanie stanowisk zieleni, w tym zieleni wysokiej w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Drawsko, pozwalając jednocześnie na utrzymanie bioróżnorodności przedmiotowego fragmentu obszaru objętego MPZP.

Klasa B – charakter zmian neutralny lub potencjalnie niekorzystny

- MN/U – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług;
- ZP/US - tereny zieleni urządzonej i usług sportu i rekreacji;
- KDW – teren drogi wewnętrznej;

Oddziaływanie terenu na środowisko i krajobraz oceniono pod względem:

- **intensywności przekształceń: jako zauważalne,**
- **bezpośredniości oddziaływania: jako bezpośrednie,**
- **okresu trwania oddziaływania: jako długoterminowe,**

- **częstotliwości oddziaływania: jako stałe.**

Tereny planowanej zabudowy mieszkaniowej i usługowej oraz tereny komunikacji, będą miały *nieznacznie uciążliwe oddziaływanie na środowisko*. Planowana zabudowa mieszkaniowa i usługowa będzie źródłem emisji z systemów grzewczych oraz hałasu na drogach dojazdowych. Pewną rekompensatą dla środowiska przyrodniczego i krajobrazu jest przeznaczenie, co najmniej 60% powierzchni działek na powierzchnię biologicznie czynną, co wpływa korzystnie na walory krajobrazowe obszarów zabudowanych. Na terenach dopuszcza się retencjonowanie czystych wód opadowych z połaci dachowych. W okresie grzewczym może dochodzić do kumulacji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych pochodzący z indywidualnych systemów grzewczych oraz z terenów komunikacji. Uciążliwości tego rodzaju nie będą jednak zbyt wysokie z uwagi na dobre warunki przewietrzania i proponowany udział zieleni. Ustalenia planu ograniczają uciążliwości terenów zabudowanych. Dotyczy to szczególnie zaopatrzenia terenu w niezbędne media, w tym w sieć kanalizacji sanitarnej i deszczowej.

Klasa C – charakter zmian niekorzystny

- BRAK

8.2. Możliwe oddziaływanie poza granicami planu i oddziaływanie transgraniczne

Obecny stan środowiska przyrodniczego cechuje się zróżnicowanym (od umiarkowanego do dużego) stopniem przekształcenia środowiska przyrodniczego. Po ocenie aktualnego stanu środowiska przyrodniczego, opartego o inwentaryzację przyrodniczą i dokonanie odpowiednich korekt w projekcie zagospodarowania terenu, stwierdzono, iż powstanie nowego zainwestowania na terenie przy ul. Komunalnej – w proponowanej obecnie postaci - nie spowoduje znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko przyrodnicze. Zapisy w zakresie środowiska gwarantują i wymuszają ich ochronę na terenie objętym opracowaniem miejscowego planu. Podobnie brak realizacji ustaleń planu nie spowoduje zwiększonych negatywnych zmian w środowisku na tym terenie.

W przypadku zaniechania realizacji ustaleń projektu planu, środowisko terenu przy ul. Komunalnej, w zakresie wielu geokomponentów pozostanie niezmienione w stosunku do stanu istniejącego –w zakresie szaty roślinnej oraz fauny, wód powierzchniowych i podziemnych. W tej sferze wariant „0” byłby najkorzystniejszy ze środowiskowego punktu widzenia - jako nie ingerujący w stan środowiska. Przekształceniom nie uległyby takie komponenty jak krajobraz, gleby, szata roślinna (pozostaną nadal ogrody, jedynie ich powierzchnia ulegnie zmniejszeniu). Stan aerosanitarny nie byłby narażony na zanieczyszczenie ze względu na wzmożony ruch samochodowy obsługujący obiekty produkcyjne i usług. Środowisko gruntowo – wodne nie ulegałoby presji ze względu na powstające odpady i niebezpieczeństwo przedostania się substancji do gleb i ziemi.

Taki stan rzeczy nie uwzględnia jednak potrzeb rozwojowych miasta i przedstawionych przez właścicieli terenów. Dlatego też, przedłożony wariant uznajemy za optymalny z punktu widzenia zrównoważonego rozwoju miasta, godzącego potrzeby rozwojowe z zachowaniem cennych przyrodniczo siedlisk.

9. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawnym, który stanowić może narzędzie do realizacji celów ochrony środowiska zawartych w odrębnych dokumentach. Zestawienie dokumentów wraz z oceną spójności i zgodności zapisów w przedmiotowym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego przedstawiono poniżej.

9.1. Dokumenty szczebla międzynarodowego i wspólnotowego

Podstawowym dokumentem ustanowionym na szczeblu międzynarodowym, do przestrzegania, którego Polska jest zobowiązana jest opracowany w 1992 roku Światowy Program Rozwoju Zrównoważonego „Agenda 21”. Ten obszerny dokument przedstawia sposób opracowania i wdrażania programów zrównoważonego rozwoju w życie lokalne. Dotyczy rozwiązywania problemów wszystkich obszarów działalności ludzkiej w odniesieniu do każdej społeczności i jednostki. Kolejny dokument, który narzuca Polsce konkretne działania w zakresie ochrony środowiska to międzynarodowy traktat uzupełniający Ramową konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu – Protokół z Kioto. Dokument stanowi międzynarodowe porozumienie dotyczące przeciwdziałania globalnemu ociepleniu. Traktat funkcjonował jedynie siedem lat i tylko państwa zrzeszone w Europejskim Obszarze Gospodarczym postanowiły przedłużyć swoje zobowiązania wynikające z Traktatu do 2020 roku.

Ramy działań Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska oparte są o programy. W związku z przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej polskie prawo z zakresu ochrony przyrody zostało dostosowane do wymogów stawianych przez Wspólnotę.

Dokumentami rangi międzynarodowej o charakterze przestrzennym, stanowiącym podstawę do formułowania celów ochrony środowiska w programach krajowych są konwencje międzynarodowe, ratyfikowane przez Polskę, m.in.:

Konwencja Berneńska- Konwencja o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych, zawarta w Bernie w 1979r., zobowiązująca poszczególne państwa do ochrony siedlisk dzikiej fauny na swoim terytorium, zwłaszcza gatunków ginących i zagrożonych, migrujących i endemicznych. Gatunki te zostały wymienione w załącznikach. Ponadto określono ściśle zakazane sposoby i środki odłowu dzikich zwierząt. Państwa, które ratyfikowały Konwencję zgadzają się na ochronę siedlisk tych gatunków w swoich planach i polityce rozwoju oraz na zwrócenie szczególnej uwagi na obszary, które są ważne dla gatunków

wędrownych podanych w załącznikach do tej Konwencji.

Na terenie opracowania występują zwierzęta umieszczone w II załączniku do tej Konwencji jako ściśle chronione.

- 1) Konwencja o różnorodności biologicznej podpisana w Rio de Janeiro w 1992 r.
- 2) Konwencja Genewska w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości z 1979 r. wraz z II protokołem siarkowym z 1994 r. (Oslo),
- 3) Konwencja ONZ o ochronie różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro, 1992 r.,
- 4) Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro – 1992 r.,
- 5) Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Kioto – 1997 r. wraz Protokołem.,
- 6) Konwencja Bońska – Konwencja o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt, zawarta w Bonn w 1979r., zobowiązująca do ochrony i w miarę możliwości odtworzenia siedlisk gatunków wędrownych, zapobiegania, usuwania, rekompensowania lub zmniejszania skutków uniemożliwiających lub pogarszających wędrówkę gatunków.
- 7) Europejska Konwencja Krajobrazowa, sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000r.

Ramy działań Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska oparte są o programy. Polska jako członek Unii Europejskiej jest zobowiązany do dostosowania swoich działań do polityki Unii Europejskiej. Cele określone w powyższych dokumentach ustanowionych na szczeblu światowym są zbyt ogólne, aby odnieść się do celów studium ustanawianego dla polskiej gminy. Stąd odniesiono się do obecnie obowiązującego 7 Programu Działań Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie Środowiska przyjętego decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE w sprawie ogólnego unijnego programu działań do 2020 r. pod nazwą: „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety” (Dz. Urz. L347 z 28.12.2013 r.). Decyzja zobowiązuje instytucje Unii i państwa członkowskie do podejmowania działań służących osiągnięciu celów priorytetowych Siódmego Programu, który stanowi załącznik aktu, a wszelkie organy publiczne do współpracy z przedsiębiorstwami, partnerami społecznymi, społeczeństwem europejskim i obywatelami w realizacji programu.

Cele priorytetowe **Siódmego Programu** to:

- ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego Unii,
- przekształcenie Unii w zasobooszczędną, zieloną i konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną,
- ochrona obywateli Unii przed związanymi ze środowiskiem presjami i zagrożeniami dla zdrowia, i dobrostanu,
- maksymalizacja korzyści z prawodawstwa środowiskowego, doskonalenie wiedzy i bazy dowodowej w zakresie środowiska i ochrony klimatu,
- zabezpieczenie inwestycji ekologicznych i wspieranie zrównoważonych miast,
- lepsze uwzględnianie w działaniach bardziej spójnej polityki środowiskowej i efektywne podejmowanie wyzwań międzynarodowych, dotyczących środowiska i klimatu.

Projekt dokumentu uwzględnia powyższe cele poprzez wprowadzenie zapisów dotyczących przestrzegania zakazów ustanowionych na obszarach objętych ochroną prawną.

Ze względu na poprawę krajobrazu, będący skutkiem realizacji zapisów dokumentu, należy przeanalizować w jaki sposób nawiązuje on do Europejskiej Konwencji Krajobrazowej sporządzonej we Florencji dnia 20 października 2000 r. (Dz. U. z 2006 roku Nr 14, poz. 98). Podczas Konwencji określono następujące cele: promowanie ochrony, gospodarki i planowania krajobrazu, a także organizowanie współpracy europejskiej w zakresie zagadnień dotyczących krajobrazu. Artykuł 5 Konwencji „Środki ogólne” mówi, że: „Każda ze Stron podejmie działania na rzecz zintegrowania krajobrazu z własną polityką w zakresie planowania regionalnego i urbanistycznego i własną polityką kulturalną, środowiskową, rolną, społeczną i gospodarczą, jak również wszelką inną polityką, która bezpośrednio lub pośrednio oddziałuje na krajobraz”.

9.2. Dokumenty szczebla krajowego

Do dokumentów o randze krajowej, w których ustanowiono cele mogące mieć zbieżność z przedmiotowym MPZP, należą:

Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju. Polska 2030. Trzecia Fala Nowoczesności

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obrębu Serby realizuje kierunki interwencji wskazane w Celu 7 Strategii – Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego oraz ochrona i poprawa stanu Środowiska:

- Modernizacja infrastruktury i bezpieczeństwo energetyczne,
- Modernizacja sieci elektroenergetycznych i ciepłowniczych,
- Stworzenie zachęt przyspieszających rozwój zielonej gospodarki,
- Zwiększenie poziomu ochrony środowiska.

Średniookresowa Strategia Rozwoju Kraju 2020

W projekcie planu wskazuje się na realizację zadań z zakresu Obszaru strategicznego II. Konkurencyjna gospodarka. W obszarze tym wyznaczono Cel II.6 Bezpieczeństwo energetyczne i środowisko. Wśród wymienionych tu priorytetowych kierunków interwencji należy wymienić:

- II.6.1. Racjonalne gospodarowanie zasobami;
- II.6.2. Poprawa efektywności energetycznej;
- II.6.4. Poprawa stanu środowiska;
- II.6.5. Adaptacja do zmian klimatu.

Zadania wskazane do realizacji na terenie projektu planu, nawiązują też do Obszaru strategicznego III. Spójność społeczna i terytorialna. W szczególności realizowane będą tu priorytetowe kierunki interwencji z zakresu Celu III.3. Wzmocnienie mechanizmów terytorialnego równoważenia rozwoju oraz integracja przestrzenna dla rozwijania i pełnego wykorzystania potencjałów regionalnych:

- III.3.1. Tworzenie warunków instytucjonalnych, prawnych i finansowych dla realizacji działań rozwojowych w regionach;
- III.3.3. Tworzenie warunków dla rozwoju ośrodków regionalnych, subregionalnych i lokalnych oraz wzmocnienia potencjału obszarów wiejskich.

Strategia Bezpieczeństwo Energetyczne i Środowisko

Wskazuje się na realizację kierunków interwencji wymienionych

- w Celu 1. Zrównoważone gospodarowanie zasobami środowiska: Racjonalne i efektywne gospodarowanie zasobami kopalin,
  - 1.2. Gospodarowanie wodami dla ochrony przed powodzią, suszą i deficytem wody,
- w Celu 2. Zapewnienie gospodarce krajowej bezpiecznego i konkurencyjnego zaopatrzenia w energię:
  - 2.2. Poprawa efektywności energetycznej,
  - 2.6. Wzrost znaczenia rozproszonych, odnawialnych źródeł energii,
- oraz w Celu 3. Poprawa stanu środowiska:
  - 3.2. Racjonalne gospodarowanie odpadami, w tym wykorzystanie ich na cele energetyczne,
  - 3.3. Ochrona powietrza, w tym ograniczenie oddziaływania energetyki,
  - 3.4. Wspieranie nowych i promocja polskich technologii energetycznych i środowiskowych,
  - 3.5. Promowanie zachowań ekologicznych oraz tworzenie warunków do powstawania zielonych miejsc pracy.

Strategia zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa i rybactwa na lata 2012–2020

Ustalenia projektu planu realizują w szczególności kierunki interwencji określone w Celu szczegółowym 2.

Poprawa warunków życia na obszarach wiejskich oraz poprawa ich dostępności przestrzennej:

- Priorytet 2.1. Rozwój infrastruktury gwarantującej bezpieczeństwo energetyczne, sanitarne i wodne na obszarach wiejskich:
  - Kierunek interwencji 2.1.1. Modernizacja sieci przesyłowych i dystrybucyjnych energii elektrycznej,
  - Kierunek interwencji 2.1.2. Dywersyfikacja źródeł wytwarzania energii elektrycznej,
  - Kierunek interwencji 2.1.3. Rozbudowa i modernizacja ujęć wody i sieci wodociągowej,
  - Kierunek interwencji 2.1.4. Rozbudowa i modernizacja sieci kanalizacyjnej i oczyszczalni ścieków,
  - Kierunek interwencji 2.1.5. Rozwój systemów zbiórki, odzysku i unieszkodliwiania odpadów,
  - Kierunek interwencji 2.1.6. Rozbudowa sieci przesyłowej i dystrybucyjnej gazu ziemnego oraz kierunki interwencji wyszczególnione w Celu szczegółowym 5. Ochrona środowiska i adaptacja do zmian klimatu na obszarach wiejskich:
- Priorytet 5.1. Ochrona środowiska naturalnego w sektorze rolniczym i różnorodności biologicznej na obszarach wiejskich

- Kierunek interwencji 5.1.1. Ochrona różnorodności biologicznej, w tym unikalnych ekosystemów oraz flory i fauny związanych z gospodarką rolną i rybacką,
- Kierunek interwencji 5.1.2. Ochrona jakości wód, w tym racjonalna gospodarka nawozami i środkami ochrony roślin,
- Kierunek interwencji 5.1.3. Racjonalne wykorzystanie zasobów wodnych na potrzeby rolnictwa i rybactwa oraz zwiększanie retencji wodnej,
- Kierunek interwencji 5.1.4. Ochrona gleb przed erozją, zakwaszeniem, spadkiem zawartości materii organicznej i zanieczyszczeniem metalami ciężkimi,
- Kierunek interwencji 5.1.5. Rozwój wiedzy w zakresie ochrony środowiska rolniczego i różnorodności biologicznej na obszarach wiejskich i jej upowszechnianie.

Polityka energetyczna Polski do 2030 roku

Ustalenia projektu planu realizują głównie cele „Polityki” poprzez zadania z zakresu odnawialnych źródeł energii oraz poprawę jakości powietrza ze względu na przekroczenie dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń w powietrzu:

Kierunek – rozwój wykorzystania odnawialnych źródeł energii, w tym biopaliw:

- Cel główny – wzrost udziału odnawialnych źródeł energii w finalnym zużyciu energii co najmniej do poziomu 15% w 2020 roku oraz dalszy wzrost tego wskaźnika w latach następnych,
- Cel główny – osiągnięcie w 2020 roku 10% udziału biopaliw w rynku paliw transportowych oraz zwiększenie wykorzystania biopaliw II generacji,
- Cel główny – ochrona lasów przed nadmiernym eksploatowaniem, w celu pozyskiwania biomasy oraz zrównoważone wykorzystanie obszarów rolniczych na cele OZE, w tym biopaliw, tak aby nie doprowadzić do konkurencji pomiędzy energetyką odnawialną i rolnictwem oraz zachować różnorodność biologiczną,
- Cel główny – wykorzystanie do produkcji energii elektrycznej istniejących urządzeń piętrzących stanowiących własność Skarbu Państwa,
- Cel główny – zwiększenie stopnia dywersyfikacji źródeł dostaw oraz stworzenie warunków do rozwoju energetyki rozproszonej opartej na lokalnie dostępnych surowcach,

2. Kierunek – ograniczenie oddziaływania energetyki na środowisko:

- Cel główny – ograniczenie emisji CO₂ do 2020 roku przy zachowaniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa energetycznego,
- Cel główny – ograniczenie emisji SO₂ i NO_x oraz pyłów (w tym PM₁₀ i PM_{2,5}) do poziomów wynikających z obecnych i projektowanych regulacji unijnych,
- Cel główny – ograniczanie negatywnego oddziaływania energetyki na stan wód powierzchniowych i podziemnych,
- Cel główny – minimalizacja składowania odpadów poprzez jak najszersze wykorzystanie ich w gospodarce,
- Cel główny – zmiana struktury wytwarzania energii w kierunku technologii niskoemisyjnych.

Krajowy Program Ochrony Powietrza do roku 2020 (z perspektywą do 2030)

Głównym celem Krajowego Programu Ochrony Powietrza (KPOP) jest poprawa jakości powietrza na terenie kraju, a w szczególności na obszarach, gdzie stwierdzone zostały przekroczenia standardów jakości. Zgodnie z założeniami KPOP ma to nastąpić poprzez osiągnięcie, w możliwie krótkim czasie, dopuszczalnych poziomów pyłu zawieszonego i innych substancji szkodliwych w powietrzu, wymaganych przepisami prawa unijnego transponowanych do prawa polskiego, a w perspektywie do 2030 r. – poziomów wskazywanych przez Światową Organizację Zdrowia. Projekt planu zakłada realizację zadań w zakresie poprawy stanu i jakości powietrza, tak by osiągnąć dopuszczalne poziomy pyłu zawieszonego i innych substancji szkodliwych w powietrzu w jak najkrótszym czasie.

Aktualizacja Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych

KPOŚK stanowi wykaz aglomeracji, które muszą zostać wyposażone w systemy kanalizacji zbiorczej i oczyszczalnie ścieków w terminach określonych w Programie. Do chwili obecnej przeprowadzono pięć jego aktualizacji w latach: 2005, 2009, 2010, 2015 i 2017. Rada Ministrów przyjęła piątą aktualizację KPOŚK 31 lipca 2017 r. Przyjęta przez rząd aktualizacja zawiera listę zadań zaplanowanych przez samorządy do realizacji w latach 2016-2021. AKPOŚK 2017 dotyczy 1587 aglomeracji o równorzędnej liczbie mieszkańców 38,8 mln, w których zlokalizowanych jest 1769 oczyszczalni ścieków komunalnych.

Strategiczny Plan Adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (SPA2020)

„Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” (SPA 2020) określa warunki stabilnego rozwoju społeczno-gospodarczego w obliczu ryzyka, jakie niosą ze sobą zmiany klimatyczne. SPA 2020 jest elementem szerszego projektu badawczego o nazwie KLIMADA, obejmującego okres do 2070 roku. Strategia wpisuje się w działania unijnej strategii adaptacji do zmian klimatu, której celem jest poprawa „odporności” państw członkowskich na aktualne i oczekiwane zmiany klimatu, ze szczególnym uwzględnieniem lepszego przygotowania do ekstremalnych zjawisk klimatycznych i pogodowych oraz redukcji kosztów społeczno-ekonomicznych z tym związanych. W dokumencie uwzględniono i przeanalizowano obecne i oczekiwane zmiany klimatu, w tym scenariusze zmian klimatu dla Polski do roku 2030. Przedmiotowy „Program...” realizuje w szczególności Cel 1. Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska poprzez realizację na polu obu kierunków: Kierunek działań 1.5 – adaptacja do zmian klimatu w gospodarce przestrzennej i budownictwie oraz Kierunek działań 1.4 – ochrona różnorodności biologicznej i gospodarka leśna w kontekście zmian klimatu.

Aktualizacja programu wodno-środowiskowego kraju

Dokument ten stanowi realizację wymagań wskazanych w Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, tzw. Ramowej Dyrektywie Wodnej, w zakresie konieczności opracowania programów działań niezbędnych do wprowadzenia w celu osiągnięcia zakładanych celów środowiskowych. PWŚK 2016 określa

działania podstawowe i uzupełniające zmierzające do poprawy lub utrzymania dobrego stanu wód, a jego podsumowanie stanowi kluczowy element planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy.

Biorąc pod uwagę specyfikę planu miejscowego najistotniejsze cele wymienionych dokumentów odnoszą się do ochrony środowiska przyrodniczego i bioróżnorodności. Przeprowadzona w poprzednich rozdziałach analiza wykazała brak negatywnych oddziaływań o charakterze znaczącym na środowisko przyrodnicze obszaru planu i terenów do niego przyległych. W planie miejscowym uwzględnia się te wymagania, co zostało opisane powyżej, a także w poprzednich rozdziałach prognozy.

Przedmiotowy dokument został oparty o postanowienia wyżej wymienionych dokumentów, ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, krajowym i wspólnotowym.

10. Możliwości wprowadzenia rozwiązań alternatywnych bądź eliminujących i ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko realizacji ustaleń projektu planu

Celem opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w Czaplinku w okolicy ul. Komunalnej było umożliwienie rozwoju funkcji turystycznych, nieingerujących w środowisko i krajobraz, zlokalizowanych nad brzegiem jeziora Drawsko oraz rozwój funkcji mieszkaniowo-usługowej na zapleczu, zgodnie z wnioskami właścicieli nieruchomości. Ze względu na charakter planowanego przeznaczenia terenów, które są w zasadzie (poza działalnością rolniczą) niezagospodarowane, główne elementy środowiska ulegną przekształceniom. Negatywne zmiany w środowisku będą intensywne, jednak pod warunkiem właściwej realizacji ustaleń projektu planu, zmiany te zostaną zminimalizowane, odpowiednio do możliwości środowiska oraz zastosowania odpowiednich technologii przez inwestora. Zapisy, wskaźniki intensywności zabudowy, powierzchni biologicznie czynnej czy wysokości zabudowy chronią i środowisko i krajobraz.

Ustalenia projektowanego dokumentu godzą interesy wszystkich zainteresowanych stron, są optymalnymi rozwiązaniami zgodnymi z zasadami ekorozwoju i z uwzględnieniem ochrony środowiska. Rozwiązania zastosowane w uchwale dotyczącej zmiany ustaleń planu miejscowego dla przedmiotowego terenu spełniają zapisy dokumentów konstytuujących obszary powierzchniowych form ochrony przyrody i krajobrazu. Zapisy są zgodne z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Czaplinek, przyjętego uchwałą Nr XXVII/241/16 z dnia 24 listopada 2016 r i nie powodują pogorszenia stanu środowiska, nie powodują zwiększenia uciążliwości zagospodarowania terenu dla przedmiotów ochrony, jednocześnie wprowadzając ład przestrzenny. Z tego względu nie przedstawia się rozwiązań alternatywnych do rozwiązań przedstawionych w planie.

11. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Niniejszy dokument dotyczy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru części miasta Czaplinek położonego na: przy ulicy Komunalnej i ulicy Złocienieckiej (DK 20), w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Drawsko. Najistotniejszą zmianą w dotychczasowych ustaleniach, jest wprowadzenie w przedmiotowym MPZP terenu zabudowy mieszkaniowo-usługowej na terenie przy ul. Komunalnej, kosztem istniejących terenów otwartych (w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego terenów rolniczych z dopuszczeniem zabudowy zagrodowej).

Podstawowym celem prognozy jest pełne uwzględnienie uwarunkowań przyrodniczych charakterystycznych dla analizowanego obszaru wraz z identyfikacją potencjalnych oddziaływań na środowisko będących wynikiem realizacji projektu planu. Dokument ma także na celu ocenę ich natężenia, a także określenie czy w należyty sposób został uwzględniony w ocenianym opracowaniu dobro środowiska zarówno przyrodniczego, jak i kulturowego. Prognoza weryfikuje również przyjęte w projekcie planu zapisy w zakresie rozwiązań eliminujących i ograniczających ich negatywne oddziaływanie na środowisko dla zapewnienia utrzymania równowagi przyrodniczej i osiągnięcia zrównoważonego rozwoju. W poszczególnych rozdziałach niniejszej prognozy określono i oceniono istniejący stan środowiska przyrodniczego wraz z wpływem ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na poszczególne jego komponenty. Uogólniając stan środowiska przyrodniczego na analizowanym terenie, zarówno pod względem ukształtowania terenu, warunków klimatycznych, gleb, świata roślin i zwierząt oraz biorąc pod uwagę postępującą antropopresję jest dobry (miejscowo może odbiegać na korzyść bądź niekorzyść od oceny ogólnej).

Zapisy planu uwzględniają wymogi kształtowania krajobrazu oraz istniejące uwarunkowania ekofizjograficzne. Nie oznacza to jednak, że zapisy projektu planu nie będą generować niekorzystnych oddziaływań, związanych zarówno z realizacją (przekształcenia powierzchni ziemi i gleby, emisja hałasu, emisja zanieczyszczeń), jak i późniejszym użytkowaniem zabudowy mieszkaniowo-usługowej. Jednak w zakresie ochrony środowiska i przyrody minimalizują potencjalne niekorzystne oddziaływanie na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego.

Niniejsza prognoza gwarantuje, że zapisy MPZP zapewniają ochronę poszczególnych komponentów środowiska, w tym także zdrowia ludzi, zachowując uwarunkowania ekofizjograficzne przedmiotowego terenu. Prognozę opracowano zgodnie z aktualnie obowiązującymi wymaganiami zapisanymi w ustawie *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*.

Załącznik

Jarosław Osiadacz, dr inż.

Ul. Na Polance 12d/5

51-109 Wrocław

OŚWIADCZENIE

Ja, niżej podpisany, Jarosław Osiadacz, oświadczam iż:

- Ukończyłem, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, jednolite studia magisterskie na kierunku nauk technicznych z dyscypliny biotechnologia (1993, Wydział Podstawowych Problemów Techniki, Politechnika Wroclawska);
- Ukończyłem, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, studia doktoranckie w specjalności chemia organiczna (1998, Wydział Chemiczny, Politechnika Wroclawska);
- Posiadam ponad 5-letnie doświadczenie w pracach w zespołach przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (od 2009 r.);
- Brałem udział w przygotowaniu więcej niż 5 raportów o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (ponad 100 Raportów).

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Wrocław, 20.05.2024

Jarosław Osiadacz (-)